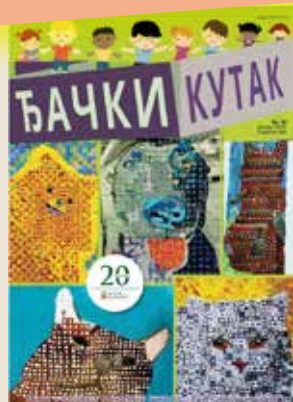
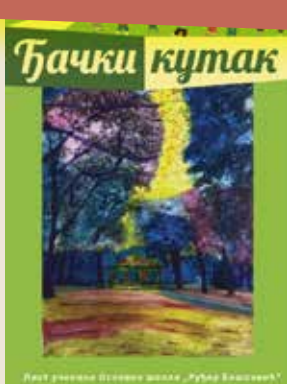

бр. 39
јун 2025.
ГОДИНА XIX

Ђачки кутак

20

година Основне школе
„Руђер Бошковић“

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“

бр. 39
јун 2025.
ГОДИНА XIX

Ђачки кутак

Издавач: Основна школа „Руђер Бошковић“

Извршни директор: Станислава Шарчевић Гога

Главни и одговорни уредник: Ана Љубичић, 8Б

Ментор главног и одговорног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор

Ана Динић, Драгана Миланковић, Слободан Стамболић, Ива Спасић, Тијана Срдановић, Дарко Милетић, Данијела Андрејић Мићовић, Никола Полић, Невена Ђукић, Сања Обрадовић Каличанин, Ева Ускоковић, Катарина Милошевић, Драгана Стојчић, Весна Затежић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Јелена Поповић Ракочевић, Јелена Дардић, Јелена Врачевић Бојацијевић, Зоран Мишић, Бранка Зацера, Миња Вељовић, Весна Луковић

Лектор - Весна Луковић

Новинари :

Виктор Лука Крчевинац, Константин Бишевац, 8А; Ана Љубичић, Рајко Станојевић, 8Б; Роберт Булок 9Б, Леона Беговић, Тимофеј Табакман, Анастасија Дурова, Петар Берковски, Јаков Биргер, Андреј Поповић, 6Б, Арсениј Матужков, Софија Граовац 6А, Симеон Угреновић 7Б

Насловна страна: Корице ранијих бројева Ђачког кутка

Дизајн: www.printandscreen.rs

Штампа: Скрипта Интернационал, Београд

Излази два пута годишње.

Интервју

Музичка кутија

Ми у посети

Историјски времеплов

Широм отворених очију

Слатка математика

Језикословље

Пет плус

Арт

Еколошки агенти

Оком науке

Puzzle

Спортолике стране

... и још по нешто

Наше перо

Упс!

КАШ мозаик

Матуранти

година Основне школе „Руђер Бошковић”

Цео наш нови број је посвећен значајном јубилеју.

На овој стази смо већ 20 година. Утирали смо је пажљиво, стрпљиво, зналачки и посвећено. Одабрали смо националне и интернационалне путоказе, нисмо чекали на станицама, ишли смо даље и сада обједињујемо вредности и знамо да је, без обзира што су две деценије иза нас, много више испред нас.

Радујемо се свему што ћемо у будућности креирати, постављаћемо нове и потврђивати старе образовне стандарде и бити важна тачка у координатном едукативном систему на мапи света.

У име редакције Весна Луковић

Интервју са Дејаном Алексићем, „захтевним писцем за захтевну децу“

Како је било Ваше детињство, односно, да ли сте били несташни као дете?

Волим да кажем да је моје детињство било „томсојеровско“. Одрастао сам на рубу града, у крају с неколико природних извора. У то време, пре него што су сву ту воду системски спровели до реке Ибар, подручје, недалеко од моје куће, личило је на мочварни предео. Дакле, с једне стране небодери, с друге дивљина. Савршени услови за игру. А игара је било разних, насталих из неограничене маште и потребе за узбуђењима. Наравно, било је и несташлука.

Сетите се неких смешних анегдота из детињства.

Једном сам се у игри жмурке тако добро сакрио да ме нису нашли читаво поподне. Седећи тако шћућурен у грмљу, почео сам да се досађујем. Само повремено бих искорачио до оближње шљиве, да наберем шаку још незлелих вођки. И тако више пута. Напослетку сам осетио чудне тегобе у стомаку. Уместо да потрчим да се запљунем, јурнуо сам ка кући, право у тоалет. То је био крај игре за мене тога дана. Одале су ме зелене шљиве.

Јесте ли волели школу?

Како кад. Ако спрема искрен одговор на овакво питање, свако дете ће застати, као да жели нешто да извага. Одговор је - и јесам и нисам. Зависило је од разних осећања. А међу њима је и заљубљеност. У периодима када сам био заљубљен у некога из одељења – наравно да су ми викенди били предуги.

Који Вам је био омиљени предмет у школи?

Географија, ван сваке сумње. Волео сам географске мапе. Чак сам их и сам правио. Било је ту доста измишљених светова, острва, старих утврђених градова, краљевстава из маште... И данас волим мапе. У свакој мрљи, у флекама било које врсте, често видим острва неког заборављеног света.

Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Био је то наставник физичког Растко - прави литерарни лик. У својим причама је знао толико да се занесе и често би залутао тако далеко да се то могло сматрати приповедачким претеривањем. Мислим да је уживао у томе што приче о његовим догодовштинама, спортским подвизима и животним искуствима слушамо широм отворених очију.

Да ли Вам је школовање икада пало тешко?

Било је, наравно, и таквих дана. Уистину, мислим да школа није лака и једноставна ствар. Школовање захвата најдинамичнији део нашег сазревања. Растемо, усвајамо одређене навике, имамо бурна осећања, стичемо важна искуства, упознајемо своје окружење на посебан начин. Све то за осетљиве деце је природе често зна да буде конфузно, па и болно.

Шта сте читали у школском узрасту и које књиге су посебно утицале на Вас?

Волео сам књиге с авантуристичком тематиком. У том смислу ми је био драг роман „Робинзон Крузо“, али и „Гуливерова путовања“. Много касније сам схватио да се тај роман може читати и као друштвена критика и разумео шта значе нивои читања једног дела. Такође, читао сам доста поезије, а омиљени аутори били су ми Александар Вучо, Душан Радовић и, наравно, Љубивоје Ршумовић. Било ми је узбудљиво читање поема, које по форми спајају поезију и причу. Ту бих свакако истакао поеме „Гурије“ Стевана Раичковића и „Глави кит“ Арсена Диклића. Обе у себи имају пустиловни тон. Отуда и не чуди што сам се и као писац остварио у неким поемама, као што су „Пустоловине једног зрна кафе“, „Нежна песма о нежном ветру Дувољубу“ или „Драма у подруму госпође Јоје“.

Сетите се свог првог сусрета са писцем.

Био је то сусрет с Добрицом Ерићем, на некој врсти екскурзије. Ми смо га већ познавали као писца из читанки и лектире. Сећам се поеме „Вашар у Тополи“. То дружење с писцем памтим као врло узбудљив догађај, прави мали празник.

Дејан Алексић Шта сам оно хтео да кажем

Шта сте, као дечак, хтели да будете кад одрастете?

Много тога. Од космонаута, преко витеза, до сликара. Занимљиво је да ми нико у породици није био ни космонаут ни витез ни сликар. Занимљиво је да нисам имао идеју да постанем писац, иако сам од раних дана имао обичај да говорим у римама. Био ми је то неки вид забаве, а ти наступи би свакако изазивали смех и добре реакције и деце и одраслих. Можда сам још тада, по некој интуицији, разумео да писац и не може бити професија, већ да је то више стање и начин гледања на свет посредством речи и језика.

С којим изазовима се сусрећете током рада у библиотеци? „Када књиге буду у моди“ каже песник Пеђа Трајковић?

Ја, заправо, нисам библиотекар у правом смислу те речи, мада радим у библиотеци. Уредник сам издавачке делатности краљевачке библиотеке, познате у нашој земљи по објављивању одличних песничких књига. Дакле, у још директији вези с књигама сам – утичем на то како ће оне изгледати, садржајем и ликовно.

Хумор је веома важан сегмент Ваше књижевности. Зашто је важно доживљавати свет кроз комични окулар?

Мислим да је смисао за хумор један од најлепших људских талената. Хумор је и забава и начин да се открива и тумачи свет, а понекад је хумор и лек.

Такође, хумор је и врста игре, а човек је биће игре. Зато у мојој књижевности за децу има доста хумора, пошто је и књижевност игра, игра духа.

У којем стваралачком мору – поетском, драмском или романескном – најлагодније пливате?

Поетском, рекао бих. Отуда у мојој прози и драмским комадима има доста поезије. Поезија ми је као духовни завичај, тамо се мој књижевни језик најбоље осећа и даје најбоље плодове. Осим тога, мислим да је песнички начин мишљења добар и за приповедача, иако је приповедачки језик различит од песничког.

Имали сте „петљу“ и за сусрет са романом иако то називате својим стваралачким инцидентом.

Баш тако. Писати прозу значи бити дисциплинован, организован и доследан. Све оно што песник не мора нужно да буде. Песма је, врло често, резултат тренутног луцидног увиђања, блесак који треба да се ухвати унутрашњим фото-апаратом. С друге стране, проза, нарочито роман је као померање планине; дуготрајан посао који тражи време, стрпљење и огroman напор.

С обзиром на то да пишете за децу колико су важне илустрације у књигама?

Веома су важне. Оне су оно што се одмах примећује. Читање је лепше уз добре илустрације. Имао сам среће да моје књиге за децу илуструју одлични илустратори. Најчешће је то био Коста Миловановић. Његове илустрације, чини ми се, савршено одговарају мом књижевном изразу.

Како изгледа Ваш стваралачки процес?

Нема правила. Некада песме стварам тако што пустим да се „сложе“ у глави. После их само запишем. Када пишем приче, волим да слушам неку ненаметљиву амбијенталну музику. Када негде, како се то каже, запнем, волим да изађем у шетњу. Понекад узмем да нешто прочитам, или погледам неки квиз, тек да се мало удаљим од текста на којем радим. То су мали трикови. Има их сваки писац.

Добили сте највредније књижевне и позоришне награде. Јесу ли такве потврде биле велики подстицај за даље стварање?

Јесу, нарочито када сам био много млађи, на књижевним почечима. Сваком је, било шта да ради, потребна потврда да то ради добро. Награде служе и томе да се о награђеној књизи више прича и пише. Тако јој се даје већа шанса да дође до читалаца. Дакле, улога награде је да буде и препорука за књигу.

Каква је будућност књижевности у савременом свету?

Књижевност свакако неће престати да постоји док буде и нас, људи. Она је нас кроз цивилизацију пратила од самог почетка. Кроз њу смо сазнавали ко смо и какви смо, шта нас одређује и како бисмо могли да постанемо бољи. Сигуран сам да ће човек будућности, такође, имати потребу да кроз књижевност сагледава дубине свога бића.

Руђеровци су се уверили да Ви старо постојите. Сусрет са Вама им је развукао осмехе широко, уши су спасле могућност да то буде пун круг.

Руђеровци су ме опчинили својом непосредношћу, знањем и ведрином. Можда сам ја њима изазвао осмех и заголицао читалачку имажинацију, али и они су мене уверили да лепота књижевних сусрета не губи свој сјај ни у овом помало тмурном технолошком свету, у којем се уметност понекад осећа помало крајњуто.

Разговор водили чланови новинарске секције

Фантом из Оперe

У Београду се од 22.04. до 29.04.2025 године, изводила једна од најпознатијих опера на свету. Представа „Фантом из опере” је освојила више од 70 престижних награда, укључујући и седам Тони награда. Представа је изведена први пут у лондонском Вест Енд-у 1987. године и извођена је пуних 38 година.

Сценарио је базиран на роману Гастона Леруа, а смештен је у величанствен Париз, 30-их година 20. века. Прича прати музичког генија Фантома, који је вреба у тунелима Париске опере. Он постаје фасциниран лепотом младе сопранисткиње Кристин Дае. Успева да је увуче у свој свет, испрва као ученицу, а онда се и заљубљује у њу. Он не зна да је Кристин заљубљена у свог друга из детињства Раула. Када то сазна, постаје љубоморан и опсесиван, чак и опасан. На све начине покушава Кристин да задржи поред себе. У том покушају, она се све више удаљава због његових опасних и крволочних тактика. Када сазна да Кристин, у ствари, воли Раула, а не њега, Фантому се срце сломи и заклинје се на освету. Освету спроводи тако што откачи огроман кристални лустер који пада на сцену и убија глумце опере пред публиком.

Сазнајемо да је Фантом рођен са унакаженим лицем и да је музички геније коме нико није хтео да пружи шансу због изгледа. Био је смејаван и држан у кавезу, одакле је побегао и сакрио се у тунеле Оперe. Фантом отима Кристин и одводи је у своје одаје, испод Оперe. Раул долази да је спаси, али га Фантом заробљава. Прети да ће га убити ако се Кристин одлучи да остане са њим. Пустити ће га да живи ако Кристин пристане да остане са Фантомом. Кристин га, уклакана, загрли и пољуби. Пошто никада није осетио нежност ни љубазност, Фантом

се разнежи и расплаче. Схватајући да је погрешно, пушта Кристин и Раула да оду заједно. Глумачку екипу чини више од 100 чланова. Представа има фантастичну сценографију и импресивне специјалне ефекте. Гледајући ову оперу, ја сам била одушевљена. Представа је заиста прави спектакл и за очи и за уши. Фасцинирана сам певањем и начином на који је уклопљено са глумом. Читав оркестар се налазио испред бине и био савршено синхронизован са глумцима. Музичке композиције из ове опере су ванвременске. Представа сам гледала без даха и препоручила бих је сваком. Уопште нисам зачуђена што деценијама задивљује публику широм света.

Лана Лазовић, 8Б

LIVE 8 концерти

Серија хуманитарних концерата одржана је у девет градова широм света (Лондон, Париз, Берлин, Рим, Торонто, Јоханесбург...) поводом Г8 самита с циљем борбе против сиромаштва у Африци. Наступили су велики извођачи као што су U2, Колдплеј, Пинк Флојд, Мадона и други.

Поновно окупљање групе Пинк Флојд

После више од 24 године, оригинална постава Пинк Флојда наступила је заједно на LIVE 8 концерту у Лондону. То је био њихов први заједнички наступ од 1981. године.

Покренут YouTube

Све је почело фебруар 2005. године када су три пријатеља приметили да на интернету не постоји сајт на коме обични корисници лако могу да поделе своје видео снимке са целим светом. Први видео је постављен два месеца после тога. Иако није музички догађај, YouTube је на револуционаран начин омогућио корисницима слушање и дељење музике. Постао је кључна платформа за музичке уметнике и фанове широм света.

Ројал Алберт Хол – 60 година од краја Другог светског рата

Концерт је посвећен сећању на крај рата, уз дела Бритна и Шостаковича. Посебно изведен Бритнов War Requiem изазвао је снажне емоције. Концерт је имао и музичку и историјску тежину, обележавајући важну годишњицу.

Музика и филм – 65 година од прве употребе музике у Дизнијевом филму „Фантазија“

Године 2005. је обележено 65 година од револуционарног споја класичне музике и анимације, што је после овог дешавања постао стандард. До данас, сва остварења за децу, као позадину, имају квалитетну музику која доприноси причи у емотивном и естетском смислу.

Ученици Grade 7 посетили Палату науке

У уторак 29. априла група ученика Grade 7 у пратњи наставнице Весне Затежић посетила је Палату науке. Ова едукативна посета била је изузетно инспиративно и корисно искуство за наше ђаке. Током обиласка, ученици су имали задатак да попуњавају упитник који је пратио занимљивости везане за експонате, што им је помогло да пажљивије прате садржај и више науче о научним феноменима који су им представљени. Након обиласка, освежили су се у Научном кафеу и поделили утиске о свему што су видели и научили. Одушевљење није изостало – ученици су били пуни питања, коментара и нових идеја. Захваљујемо Палати науке на гостопримству и рађујемо се новим едукативним авантурама.

Мозгалиште

Наши најбољи математичари посетили су интерактивну математичку изложбу намењену свима који желе да кроз интерактивне садржаје упознају лепоте и чуда математике. Циљ је био да деца кроз игру, путују кроз свет математике и повежу са примерима из свакодневног живота. Математика отвара многа врата, а не затвара ниједна.

Књиге које причају приче: посета 6А и 6Б Музеју књиге и путовања „Адлигат”

Ученици Grade 6А и 6Б имали су прилику да посете фасцинантни Музеј књиге и путовања „Адлигат” у понедељак, 28.4.2025. г. и у среду 8.5.2025.г. Ове посете нису биле само едукативне, већ и изузетно забавне и инспиративне за све присутне. Под стручним вођством, ученици су истражили, како они то кажу „најбољу библиотеку на свету”, која нуди богату колекцију књига и предмета из читавог света. Имали су прилику да виде књиге исписане на необичним материјалима попут папируса, бамбусових штапића, најквалитетније кинеске свиле, па чак и са корицама од људских костију. Један од врхунаца посете био је увид у писма која су лично написали Никола Тесла и Томас Едисон, што је за ученике био посебан доживљај. Музеј нуди и импресивне збирке књига, те више од 55.000 посвета и аутограма. Музеј није само домаћин књигама – такође се може похвалити са преко 120 легата, укључујући и спомен- собе великана српске књижевности попут Милована Данојлића и Миодрга Павловића. Посетиоци могу уживати у минијатурним књигама

Наташе Ршумовић, као и раритетним књижевним издањима 20. века, укључујући прва издања дела као што су „Афродитин врт“ Радета Драинца и „Лирика“ Јована Дучића. Надамо се да ће Виктор Лазић, почасни председник „Адлигата“, наставити са својим путовањима и донети нам још пуно занимљивих прича и егзотичних предмета. Ова посета засигурно је оставила дубок утисак на ученике, инспиришући их да наставе истраживање и учење кроз богатство светске књижевности и културног наслеђа.

А Minecraft movie – Едукација кроз забаву

Ученици Grade 6 посетили су биоскоп 8.4.2025.г., како би уживали у филму „А Minecraft“. Филм је био изузетно интересантан, спајајући научне принципе, технологију и креативност кроз свет Мајнкрафта. Деца су са одушевљењем пратила авантуре на екрану и активно учествовала у дискусијама о свему што су видели. Узбудљиво искуство у биоскопу створило је опуштену атмосферу у којој су се ученици смејали, дискутовали о филму и предвиђали шта ће се дешавати у наредним сценама. Осим што су се забавили, ученици су кроз филм научили важну животну лекцију – да и они који нису најпопуларнији у друштву могу да заблистају, покажу своје способности и реше чак и најсложеније проблеме. Ова инспиративна порука подстакла је разговоре и размишљања и након што су се светла у сали угасила. На крају пројекције, сви су изашли са осмехом на лицу, препуни утисака и инспирисани за нове авантуре.

„Сан летње ноћи“

Талија, муза комедије, безуспешно је искушавала 26.3.2025.г. ученике Grade 8Б. Ни киша, ни предстојећи тестови нису успели да их спрече да буду публика у Малом позоришту „Душко Радовић“. Шекспиров комад је заинтересовао ученике и, осим класичног текста понудио и још једну раван позоришног приступа. Представа је тражила изузетну пажњу, изискивала померање фокуса са једног на други сценски ток, а трећи је био оквирна прича.

Коментари после представе и разговор у школи су служили да се укрсте виђења и исажу утисци. Био је ово први, али и велики корак у сусрету са Шекспировом драмском поетиком.

Обележен Међународни дан позоришта посетом Музеју позоришне уметности Србије

Поводом Међународног дана позоришта 27. марта наши ученици су имали прилику да посете Музеј позоришне уметности Србије и на посебан начин упознају богату историју и традицију позоришта у нашој земљи.

Током посете, кустоскиња музеја нас је провела кроз причу о развоју позоришне уметности у Србији, која траје још од 13. века. Поделила је са нама многе занимљиве информације о познатим глумцима, њиховим улогама и заоставштини коју су оставили музеју. Ученици су могли да виде вредне експонате – костиме, реквизите, фотографије и личне предмете великих имена српског глумишта.

Било је ово једно ново и инспиративно искуство које нас је подсетило на значај позоришта у очувању културе и уметности.

Ученици Grade 9 на изложби Бенкси у Београду

Ученици Grade 9 су 19.3.2025.г. посетили изложбу Бенкси у Београду која је приређена у галерији Pop Up. Ово дивно, сунчано мартовско поподне провели су истражујући свет једног од најпознатијих и најтајанственијих уметника савременог доба. Уз стручно вођење кустоскиње, ученици су имали прилику да се упознају са Бенксијевим препознатљивим стилем и провокативним порукама које обележавају његов опус. Кроз занимљиву причу и анализу радова, открили су како стрит арт обликује савремену уметност и друштвену критику 21. века.

Ова изложба подстакла је дискусију о улози уметности у јавном простору и њеној моћи да изазове промену, инспиришући ученике да и сами критички промишљају о свету око себе.

Верски мозаик

Група ученика наше основне школе и гимназије посетила је у понедељак 24.3. Бајракли џамију, синагогу Сукат Шалом и Саборну цркву. Ова посета, коју смо назвали Верски мозаик, има за циљ да промовише сарадњу међу различитим културама и прикаже богатство верског и културног живота који се негује у различитим верским заједницама у Београду. Осим што су места окупљања људи различитих верских опредељења, у питању су вредни културноисторијски објекти који представљају право богатство нашег града.

Минерално благо Југославије

Ученици Grade 6 посетили су изложбу Минерално благо Југославије у уторак 25.2.2025.г. у Галерији Природњачког музеја са примерцима из поклон-збирке Јосипа Броза Тита које је добијао током посета рудницама широм социјалистичке Југославије.

Ова јединствена збирка садржи 850 минерала, а поред изузетне минералашке вредности, експонати имају и значајну културноисторијску важност.

Минерали из поклон-збирке пружају јединствени увид у геолошко богатство и рударску историју бивше Југославије. Изложба представља важне локалитете и минерале карактеристичне за сваку југословенску републику и осликава развој рударске индустрије у послератном периоду и илуструје и геолошку разноврсност региона.

Поред научне и историјске вредности наши ученици су имали прилику да упознају богату геолошку баштину региона са акцентом на важност рударства у економском развоју бивше Југославије.

Grade 9 на излету

Ученици Grade 9 посетили су Орашац, Тополи и Опленач. Посета је била организована у оквиру прославе Дана државности и Сретењског устава. Имали су прилику да посете место договора за подизање Првог српског устанка, Карађорђевог конак у Тополи, као и цркву на Опленцу, задужбину краљевске породице. Био је ово веома интересантан излет на којем су имали прилике да продубе своје знање из историје у вези са Првим српским устанком и династијом Карађорђевића.

Изложба слика Милене Павловић Барили

Чланови новинарске и лингвистичке секције посетили су Музеј савремене уметности и уживали у изложби слика Милене Павловић Барили. Сазнали су од водича да Милена није само била сликар, него је и писала песме. Живела је само 35 година, а пред крај живота у Америци се бавила се модом. У Америци је почела да црта насловне стране модних часописа, као што је „Вог“. У свом животу је нацртала пуно различитих слика. Често је сликала аутопортрете и надреалистичке цртеже на којима људи изгледају надреално, немају ноге или руке. На њеним сликама се често појављује Мексиканац Гонзалес, у кога је била заљубљена.

Ученици Grade 6 у чаробном свету „Бескрајне приче“

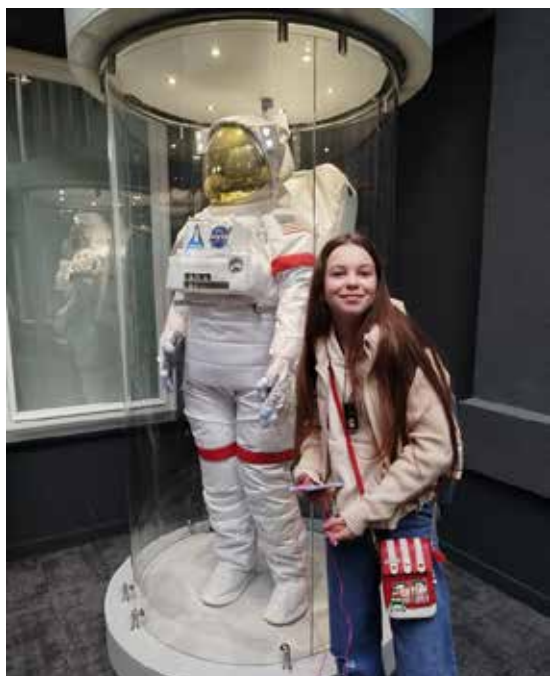
Ученици Grade 6 посетили су Позориште „Душко Радовић“ где су са великим одушевљењем гледали представу „Бескрајна прича“, рађену по роману немачког писца Михаила Ендеа. Ова позоришна авантура оставила је дубок утисак на наше ђаке, који су се вратили са осмехом на лицу и жељом за новим позоришним авантурама. Порука ове приче о пријатељству, храбрости и машти посебно је дирнула ученике, подстицајући их на размишљање о важним животним вредностима. Сценографија, костими и глума били су изванредни, доприносећи чаролији коју су наши ученици доживели на сцени. Ова представа није само пружила естетско уживање, већ и подстакла ђаке да развијају своју креативност и изражавају се на нов и инспиративан начин.

Палата науке

Дана 29.1.2025. године, ученици Grade 6 су посетили Палату науке. Палата науке је први центар за истраживање и популаризацију науке у Србији и највећи у региону. Од 1924. до 1946.г. је зграда служила као седиште Јадранско-понунавске банке, највеће банке на територији Краљевине Југославије. Након престанка рада Јадранско-понунавске банке, простор настанују друге банкарске институције. Од 2024. године, сто година након изградње, ово постаје задужбина привредника Миодрага Костића и здање отвара своја врата као Палата науке у којој владају знање и радозналост. Ученици су уживали у интересантним призорима које овај музеј нуди, попут глобуса, астронаутског одела, видели су како изгледа површина планете Марса и сликали се са 3Д-моделима диносауруса. Такође су видели како су изгледале ајкуле и сазнали како функционише топлти екран..Ово је било јединствено искуство за ученике.

Радионице у Super Haus

Наши МУР1 и МУР2 ученици су недавно имали прилику да учествују у инспиративној радионици о модном дизајну и декорацији ентеријера у школици за мале дизајнере Super Super Haus. Под вођством искусних стручњака, истраживали су креативни процес дизајнирања одеће и животних простора и стекли практично искуство у скицирању, избору материјала и композицији.

Ова интерактивна радионица подстакла је ученике да критички размишљају о естетици, функционалности и одрживости у дизајну. Било је то незаборавно искуство које је подстакло креативност и пружило им нови поглед на свет моде и стилизовање ентеријера. Велико хвала нашим дивним домаћинима из Super Haus-а на гостољубивости и непроцењивом образовном искуству.

Успех и забава на куглању за ученике Grade 6

У петак, 31. јануара, наши ученици Grade 6 уживали су у наградном куглању, које је организовано као признање за њихов успешан прелазак из РУР у МУР програм. Ови изузетни ученици остварили су одличне резултате на полугодишту, активно учествовали у ваннаставним активностима, показали емпатију и отвореност у прихватању нових другара.

Током догађаја, ученици су се забавили, показали тимски дух и уживали у заједничком дружењу. Кроз овакве активности настављамо да подржавамо њихов развој и јачамо заједништво.

Изложба „Super Haus“

Група ученика МУР програма, посетила је у понедељак 23.12. изложбу „Super Haus“ на Новом Београду. На изложби су представљени радови полазника школице дизајна „Super Haus“. Баца заинтересовани за дизајн могли су да се упознају са различитим техникама за израду макета станова, различитих комада намештаја, расвете, модних креација. Уживали су у посети и вратили се инспирисани за нове пројекте и технике рада на нашим часовима креативних активности.

Волимо биоскоп

Ученици РУР програма провели су забавно филмско поподне у четвртак 19.12. у биоскопу Cine grand у Раковици. Наши најмлађи ђаци погледали су анимирану авантуру „Деда Мраз супер-херој“. Након што сасвим случајно снажно удари главом и помисли да је супер херој, Деда Мраз изазива хаос где год да се појави и стигне. Похлепни бизнисмен играчака, користи прилику како би заувек контролисао радионицу Деда Мраза. Ипак, док не буде прекасно, Мразов помоћник, вилењак Лео и девојчица Били, покушавају да спасу Божић и Нову годину.

Забаван одлазак у биоскоп за ученике Grade 5, Grade 6 и Grade 7

У четвртак, 19. децембра, ученици Grade 5, Grade 6 и Grade 7 уживали су у заједничком одласку у биоскоп, где су погледали филм Злици (The Wicked). Била је ово сјајана прилика да се опусте и друже пред празничне дане. Филм је одушевио ученике занимљивом и несвакидашњом причом, а смех и живахне дискусије о омиљеним сценама наставиле су се и након пројекције.

Адаптације популарних класика увек привлаче пажњу, а посебно када је реч о дејим књижевним

делима. У овој до сада неиспричаној причи акценат је стављен на све генерације вештица из Оза, а највише на Елфабу, младу и изузетно интелигентну девојку зеленог тена, која је одбачена и несхваћена управо због тог дара. Њена најбоља пријатељица Глинда, има све привилегије, али се и даље осећа несрећно јер још увек није пронашла праву љубав. Њихово искрено и нераскидиво пријатељство, које је започело на Универзитету Шиз у Озу, бива стављено на пробу када Глинда ставља сопствену популарност испред свега, док Елфаба остаје верна својим принципима.

Филм „Злици“ одушевљава богатом сценографијом, живописним бојама и магичним пределима, који нас подсећају на то зашто волимо ове ликове и приче из америчке књижевности. Можда вас овај филм инспирише да поново узмете књигу у руке и још једном се вратите у магични свет Оза.

Музеј Николе Тесле

У понедељак 16. децембра ученици Grade 5 су посетили Музеј Николе Тесле. У оквиру рада на теми Како свет функционише, ученици истражују како настаје електрицитет и магнетизам и уочавају њихову употребу у свакодневном животу, па им је посета музеју дала одговоре на многа питања. Угловили су у Теслин свет и сазнали доста о његовом необичном животу, од детињства и школовања, па све до научних достигнућа која су га прославила широм света. Схватили су појам електрицитета кроз експерименте. Ученици су били фасцинирани експериментом са великим Теслином трансформатором пошто су држали у руци неонске лампе. Када се укључио трансформатор, видела се мала муња изнад трансформатора, а неонске лампе у њиховим рукама су почеле да светле. Ово је била посета које ће се дуго сећати.

Канга тканине у Музеју афричке уметности

Посета Музеју афричке уметности била је занимљиво и едукативно искуство. Ученици су имали прилику да чују нешто више о богатој и разноврсној култури афричког континента, као и о значају традиционалних маски у различитим обредима и свакодневном животу. Посебно их је заинтриговала тренутна изложба посвећена канга тканинама, кроз коју су могли да открију како одевни предмети у источној Африци носе поруке, идентитет и естетику заједнице.

У Новом Саду

Ученици Grade 8 су били 20.5.2025.г. на излету у Новом Саду. Варљиво овогодишње пролеће осмехивало се целог дана нашим излетницима. Од стручних водича добили су ђаци садржајну причу о једној од највећих тврђава у Европи. Историјат настанка је веома занимљив, као и прича о Цркви Свете Марије, Владичанском двору, Градској кући, православној цркви која је посвећена Светом Ђорђу, споменицима Светозару Милетићу и Јовану Јовановићу Змају. Много тога је речено и потцртано кроз коментаре наставника и одељењских старешина. Било је смеха, доскочица, лепе и топле атмосфере, забаве и жеље за проводом. Чека се нишка екскурзију да то све траје пет дана.

Излет у Сремске Карловце

Ученици Grade 7 имали су прилику да 20.5.2025.г. проведу дан у једном од најлепших и најзначајнијих места српске културне и историјске баштине – Сремским Карловцима.

Наша прва станица била је Карловачка гимназија, најстарија српска гимназија, основана још давне 1791. године. Прошетали смо њеним историјским ходницима, обишли спомен-библиотеку, упознали се с богатом традицијом образовања и сазнали више о знаменитим личностима које су овде стицале знање, као и о строгим правилима која су некада владала у школама.

Затим смо посетили Саборну цркву Светог Николе, импозантну грађевину из 18. века, препознатљиву по својој архитектонској лепоти и значају који има у културном наслеђу овог краја.

Један од најупечатљивијих делова излета била

је посета згради Богословије и некадашњем Патријаршијском двору, где су ученици имали прилику да открију како су изгледали свакодневни живот и школовање у прошлим вековима. Богата ризница икона, књига и других историјских предмета, аутентичан намештај и, посебно, живописне приче водича помогле су нам да оживимо слику прошлих времена. За крај дана, уследио је прави изазов – успон на Стражилово, познато излетиште и место на

којем се налази споменик великом песнику Бранку Радичевићу. Иако је стаза била захтевна, ученици су храбро савладали све препреке, а награда је била осећај поноса што су стигли до врха. Наравно, излет не би био потпун без игре и разоноде – одбојка, фудбал, истраживање шуме и слатке послastiце додатно су улепшали дан, а све то уз сунчано време које нас је пратило током читаве авантуре. Након свега што су видели и доживели, ученицима је било јасно зашто су управо Карловци често бирали као место снимања многих домаћих филмова и серија – јер у њима сваки угао прича причу.

Банатска бајка у Баранди - излет за памћење

Сунчаног мајског дана ученици Grade 6 кренули су пут Баранде, где их је дочекала природа од које застаје дах и гостопримство које се памти. Излет на имању Баранда НЕСТварно претворио се у праву банатску бајку!

Вожња фијакером кроз пространа поља, дружење са домаћим животињама и топли осмеси љубазних домаћина створили су савршену атмосферу за истраживање и уживање у природи. Дан је био испуњен смехом, игром и незаборавним тренуцима. Један од најлепших момената био је прослава рођендана једне другарице, који су обележили уз песму, тарту и мноштво загрљаја. Ученици су учествовали и у креативној радионици на којој су израђивали магнетиће — уникатне сувенире које су понели кући као успомену на овај диван дан. За наше неуморне ученике организоване су и спортске активности на отвореном које су употпуниле ову веселу авантуру.

Било је то дивно, непоновљиво, радосно искуство које ће дуго памтити — и којем се, надају се, ускоро враћају!

На рекреативној настави на Палићу

Grade 1 и 2 су од 18.5. до 23.5.2025.г. боравили на Палићком језеру. Сунчани дани и изузетно расположење, како ђака, тако и учитеља, допринели су да се план свих активности оствари. Посете фарми нојева, зоолоском врту и Ергели „Келебија“ омогућили су боље упознавање са биљним и животињским светом што је и био едукативни циљ ове рекреативне наставе.

На рекреативној настави у Врњачкој Бањи

Ученици Grade 5 су ове године ишли на екскурзију у Врњачку Бању у периоду од 15- 20.5.2025. Ова екскурзија ће остати запамћена по томе што је последња у РУР, као и по дружењу, спортским такмичењима, смеху, забави и пријатељству које је учвршћено међу ученицима ове генерације. Упознали су лепоте Врњачке Бање и прелепог парка кроз који протиче Липовичка река. Посетили су Градац и Цркву Св. Саве, као и планину Гоч где су обишли Цркву Успења Пресвете Богородице, манастир Светог Козме и Дамјана. Најзабавнија је била посета авантура парку, гађање луком и стрелом у мету, као и посета зоолошком врту у Врњцима. Ученици су време проводили играјући се у парку, дружећи се и истражујући околину. Уживали је и суза пред крај екскурзије јер се завршавала екскурзија које ће се увек радо сећати, али је томе врло допринела и свест о блиском разланку са вољеним учитељицама.

„Фосилизација“

Ученици Grade 7 су 15.5. посетили изложбу „Фосилизација“ која представља свеобухватан покушај да се посетиоцима приближи сложени процес настанка фосила и очувања трагова живота кроз различите периоде геолошке историје. Изложба приказује више од 80 аутентичних фосила са територије Србије, региона и света. Експонати сведоче о променама у последњих 3,5 милијарди година и омогућавају да се стекне шира слика о еволуцији живота.

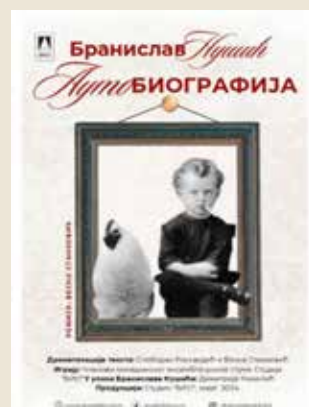

Аутобиографија

У четвртак, 16. маја ученици Основне школе „Руђер Бошковић“ гледали су представу „Аутобиографија“ Бранислава Нушића у Културном центру Чукарица. Представа је била посебно занимљива јер је на сцени играла наша гимназијалка Софија Трифуновић. Гледали су је другари, годину дана млађи, са великим поносом и одушевљењем.

Цела представа је била веома духовита, много је било смеха и истинског уживања. Драго нам је што смо имали прилику да будемо део овог догађаја.

Генерација нашег Grade 9 била је права позоришна публика. Посета позоришту је за њих била увек догађај, а овог пута је то било и опраштање од основношколских посета театру.

Посета Палати уметности „Мадлена“

У уторак, 13. маја, ученици старијих разреда наше основне школе имали су привилегију да посете Палату уметности „Мадлена“ под стручним вођством. Током посете, ученици су имали прилике да истраже музеј антиквитета са примерцима стилског намештаја и декоративних предмета који датирају из раздобља краљева Луја XIV, XV, XVI, XVII, преко Наполеона I и II, ђорџијанско-викторијанске епохе, па све до савременог доба.

Посебно су уживали у текућој изложби слика и скулптура савремених уметника, као и у раскошном врту који крије скулптуре еминентних домаћих и страних уметника. Палата уметности „Мадлена“ поносно представља изузетно богату збирку оријенталне уметности, чији најстарији предмет датира још из 1300. године пре нове ере, као и пажљиво биране артефакте сакупљене из целог света.

У музејској збирци истичу се дела великана српског модерног сликарства попут Лубарде, Челебоновића, Јосића, Поморишца, Оље Ивањици и многих других, пружајући ученицима и наставницима јединствено и незаборавно искуство.

Ова посета је отворила врата за даљу сарадњу између наше школе и Палате уметности „Мадлена“, где се надамо да ће наши ученици и даље имати прилику да уживају у несвакидашњим лепотама и уметничким делима.

Захваљујемо Палати уметности „Мадлена“ на срдачном дочеку и гостопримству, те се радујемо будућим заједничким пројектима.

На рекреативној настави на Златибору

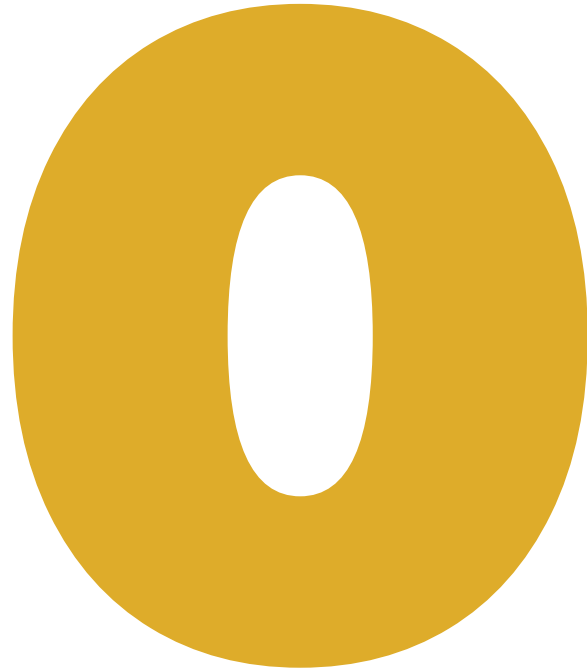
У периоду од 18. до 23. маја, ученици Grade 3 и 4, боравили су на Златибору, где су учествовали у рекреативној настави испуњеној разноврсним активностима, дружењем и учењем кроз игру.

Златибор нас је дочекао лепим и сунчаним временом, идеалним за боравак у природи. Сваки дан био је пажљиво осмишљен и испуњен занимљивим садржајима – шетњама, спортским играма, радионицама и вечерњим забавама. Деца су кроз тимске задатке учила о важности сарадње, развијала одговорност и градила пријатељства која ће памтити.

Посебно узбудљиви били су излети – посетили су етно-село Сирогојно, забавни комплекс El Paso City и чувени Дрвенград на Мокрој гори. Кроз те излете деца су се упознала са традицијом, културном баштином и природним лепотама нашег краја, а све то на забаван и приступачан начин.

Рекреативна настава на Златибору оставила је неизбрисив траг у дечијим сећањима – пуна смеха, игре, учења и нових пријатељстава. Поносни смо на њихову самосталност, снажљивост и спремност да прихвате нове изазове!

Историја у 2005. години

Те 2005. године преминуо је папа Јован Павле II, који је готово три деценије водио Католичку цркву и оставио дубок траг у светској политици и међурелигијском дијалогу. Његова смрт изазвала је глобалну тугу, а на његовој сахрани окупили су се лидери из целог света. За новог папу изабран је немачки кардинал Јозеф Рацингер, који је узео име Бенедикт XVI и постао 265. папа.

Те 2005. године Лондон је доживео озбиљан терористички напад познат као „7/7”, када су бомбаши самоубице активирали експлозиве у три метроа и једном аутобусу. Напад је однео 52 живота и ранио више од 700 људи, изазвавши шок у Великој Британији и повећање безбедносних мера широм Европе.

Те 2005. године ураган Катрина погодио је југ Сједињених Америчких Држава, посебно град Њу Орлеанс, изазвавши катастрофалне поплаве због пуцања насипа. Више од 1.800 људи је изгубило живот, а стотине хиљада су биле евакуисане. Катастрофа је открила озбиљне пропусте у организацији помоћи и изазвала бурну политичку расправу у САД.

Те 2005. године Ангела Меркел је званично постала прва жена на положају савезног канцелара Немачке. Њено именовање представља историјски тренутак не само за Немачку, већ и за Европу. По образовању је физичар, а у политику је ушла након уједињења Немачке 1990. године. Постала је чланица партије CDU (Хришћанско-демократска унија), а својим знањем, упорношћу и одмереношћу брзо је напредовала. Њена победа на изборима 2005. означила је почетак новог политичког правца за Немачку. Као канцелар, Меркел је била позната по прагматизму, стрпљењу и залагању за јаку Европску унију. Њено именовање било је важно и као корак напред ка већој равноправности жена у политици. Те 2005. године Србија и Црна Гора су отпочеле преговоре о Споразуму о стабилизацији и придруживању са Европском унијом, што је означило почетак формалног процеса приближавања европској заједници. Иако су преговори били сложени и оптерећени бројним политичким питањима, овај корак је дочекан као важан симбол европске перспективе региона.

O

Те 2005. године, међународна заједница начинила је важан корак у борби против климатских промена – Споразум из Кјота коначно је ступио на снагу 16. фебруара, након година преговора и процеса ратификације. Овај документ обавезао је развијене земље да смање емисију гасова стаклене баште, који доприносе глобалном загревању, и тиме означио први правно обавезујући споразум те врсте у историји. Иако су многе државе, укључујући чланице Европске уније и Јапан, прихватиле своје обавезе, неке велике силе, попут Сједињених Америчких Држава, одбиле су да га ратификују, тврдећи да би то негативно утицало на њихову економију. И поред тих разлика, ступање Споразума на снагу представљало је прекретницу у светском приступу очувању животне средине и поставило темеље за будуће климатске договоре.

5

Те 2005, за ученике, родитеље и запослене у нашој школи, одиграо се догађај већег значаја од претходно наведених. У Београду је основана Основна школа „Руђер Бошковић” – прва приватна основна школа у Републици Србији. Тиме је отворено ново поглавље у развоју основног образовања, јер је први пут родитељима и ученицима понуђена могућност школовања у савременој образовној установи која комбинује националне и међународне стандарде. Школу су основали визионари у образовању са жељом да створе школу која ће омогућити деци да уче у подстицајној и безбедној средини, развијајући не само знање, већ и радозналост, креативност и самопоуздање. На челу школе биле су Лидија Ручнов, Нада Вуковић, Бранка Драшковић и Гордана Петковић Срзентић које су поставиле темеље данашњег успеха ове установе. У овом тренутку директорка је Јелена Познић. Захваљујући њиховом стручном вођству и преданости образовању, школа је брзо стекла углед као институција која негује висок квалитет наставе, индивидуални приступ ученицима и отвореност ка иновацијама.

Од оснивања па до данас, Основна школа „Руђер Бошковић” остаје верна својој мисији – да пружи образовање које инспирише, оснажује и припрема ученике за свет који се стално мења.

Роберт Душан Булок, 9Б

ГЕОГРАФСКЕ ГОДИШЊИЦЕ У СВЕТУ 2025. ГОДИНЕ

Почетком 2005. године астрономи су открили патуљасту планету Ериду, једну од највећих познатих патуљастих планета у нашем Сунчевом систему.

Природне катастрофе биле су стална тема 2005. године – године коју је обележио већи број тропских олуја и урагана у северном Атлантику откако се воде евиденције, као и низ разорних земљотреса. Научници су упозорили да се планета приближава неповратном глобалном загревању, јер се лед топи широм планете. Година заштите животне средине почела је након земљотреса и цунамија у Индијском океану, који су погодили земљу 26. децембра 2004. године. Цунами је однео 300.000 живота, осакатио економије и збрисао приобалне заједнице од Шри Ланке до Сомалије. Али је, такође, и изазвао значајну штету по животну средину, носећи слану воду далеко у унутрашњост и разбијајући коралне гребене широм југоисточне Азије.

Сеизмолози су упозорили да ће земљотрес бити први од многих, а прва потврда је стигла у марту када је огроман повезани земљотрес погодио Суматру. Затим у октобру, још један огроман земљотрес јачине 7,6 степени Рихтерове скале сравнио је делове Пакистана и Кашмира. Године 2005. климатске промене су „окривљене“ за повећање ризика од тропског временског система. Урагани попут Дениса, Емили, Рите, Вилме и Стена изазвали су разарања и више пута су се нашли на насловним странама. Најштетнија је била Катрина, која је крајем августа прошла преко обале Мексичког залива САД, повукавши за собом олујни талас висок 6 метара и створивши зону катастрофе која је покривала око 150.000 километара квадратних. Око 80% града Њу Орлеанса је нестало под водом, а САД су се суочиле са хуманитарном катастрофом каква није виђена од Велике депресије. Овај снажан, разарајући историјски тропски циклон изазвао смрт око 1500 људи и штету процењену на 125 милијарди долара.

Њу Орлеанс пре и после урагана Катрина

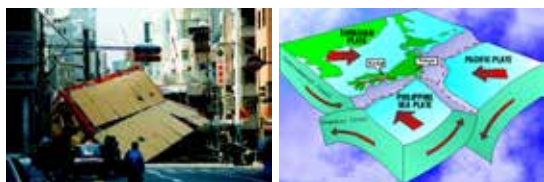
У априлу 2005. су истраживачи објавили да се 87% антарктичких глечера повукло у последњих 50 година. Рубови ових ледених плоча сада клизе у океан невиђеном брзином. Масивна западноантарктичка ледена плоча такође почиње да се урушава. Слично томе, на северној хемисфери, сибирски пермафрост који покрива милион квадратних километара топи се у тресетишта, док је обим арктичког морског леда био мањи него што је био у последњих сто година. Нова истраживања упозорили су нас да би Европа могла да упадне у минијатурно ледено доба ако топле океанске струје буду скренуте са курса због пораста температуре. Неки стручњаци сада предвиђају да ће у року од 10 година глобално загревање постати неповратно.

Упркос упозоравајућим знацима, многе владе су споро предузимале одлучне мере. У јулу 2005. године, шест земаља које нису потписнице Кјото протокола, укључујући САД и Аустралију, објавиле

су планове за развој технологија „чисте енергије“ уместо ограничења емисија а лидери Г8 сложили су се да је глобално загревање хитан проблем. Током 2005. године људи су наставили да деградирају Земљину животну средину. Амазонска прашума је крчена брзином од 24.000 км² годишње – што је еквивалентно губитку површине величине Централног парка у Њујорку сваког сата. Ипак, нису све вести биле лоше. У јуну је Међународна комисија за китолов гласила за подржавање 19-годишњег мораторијума на китолов, иако је Јапан најавио планове да удвостручи своју квоту за „научни улов“ малих китова. У новембру су УН откриле да су пројекти пошумљавања широм света резултирали малим смањењем глобалне стопе дефорестације. А у фебруару је истраживање открило да месопотамске мочваре у Ираку, опустошене изградњом брана и исушивањем, показују обновљене знаке живота. Обим изазова са којима се суочава наша планета може деловати застрашујуће, али сви можемо нешто да учинимо. Ове **2025. године** наша школа прославља значајан јубилеј, четвртину века постојања, а у Гриничу, Велика Британија, обележава се 350 година Краљевске опсерваторије. То је историјски дом британске астрономије, гриничког средњег времена и нултог меридијана света. Краљевску опсерваторију

је основао Чарлс II 1675. године како би се вршила астрономска посматрања, израда тачних звезданих мапа које би помогле морнарима да одреде своју локацију на мору. Краљевска опсерваторија Гринич је једно од најважнијих научних места на свету јер је од 1844. године дефинишућа локација почетног меридијана света у односу на који се одређује географска дужина било ког места. Такође је дом гриничког средњег времена (GMT). Ово време усвојено као

светски стандард за нулто време које се поклапа са универзалним координисаним временом (UTC). Данас је опсерваторија претворена у музеј, јер је због изградње Лондона Гринич постао његов саставни део, тако да је на том месту огромно светлосно загађење због којег је немогуће вршити астрономска посматрања са опсерваторије. До сада најмоћнија забележена вулканска ерупција у људској историји догодила пре 210 година. У априлу 1815. године вулкан Тамбора на острву Сумбава, у Индонезији, еруптирао је са индексом вулканске експлозивности (VEI) од 7 и избадио 37–45 км³ материјала у атмосферу. Пепео из еруптивног стуба се распршио по свету и снижио глобалне температуре у догађају који се понекад назива „Година без лета“ 1816. године. Овај кратки период значајних климатских промена изазвао је екстремне временске услове и неуспех жетве у многим областима широм света. Огромна ерупција произвела је звучну експлозију која је регистрована на острвима удаљеним више од 3000 км од острва Сумбава.

Процењује се да се планина висока око 1220 м урушила формирајући калдеру, смањујући висину њеног врха за трећину, а око 100 км³ стена је избачено у ваздух.

Пре 30 година десио се други најсмртоноснији земљотрес у Јапану у 20. веку. Велики земљотрес Ханшин, догодио се 17. јануара 1995. године и погодио је град Кобе. Измерена магнитуда по Рихтеровој скали је била 6,9 док је Меркалијева скала показала интензитет од 11 степени. Потреси су трајали приближно 20 секунди а процена је да је овај земљотрес најјачи за последњих 1200 година. Жариште земљотреса налазило се 17 км испод епицентра, на северном крају острва Аваџи, 20 км од центра града Кобеа.

Овај земљотрес разбио је мит о безбедности урбаног живота у Јапану, урушивши аутопутеве и мноштво зграда, и разоткривши колико смо рањиви пред природним катастрофама. Након овог земљотреса постављена су светска правила модерне конструкције, утврђивање зграда, стубова и темеља тонама челика и гвозђа. Један од резултата ове праксе је и плутајућа кућа отпорна на земљотрес.

Андреј Поповић, 6Б

Зашто је баш 2025. година математичко чудо?

Пре свега зато што је број 2025 савршен квадрат броја 45 ($45 \cdot 45 = 2025$), као и $(20+25)2$;

А до броја 2025 можемо доћи и овако: $2025 = (1+2+3+4+5+6+7+8+9)2$;

Када помножимо 92 са 52, опет добијамо 2025 ($92 \cdot 52 = 2025$);

Сума је три квадрата: $402 + 202 + 52 = 2025$;

Ово је први савршен квадратни број од 1936. године;

Сума је свих бројева од 1 до 9 на куб $13+23+33+43+53+63+73+83+93 = 2025$;

И 16. септембар 2025. ће бити занимљив датум јер је $9 = 32$; $16 = 42$ и $25 = 52$;

Ово је уједно и једина година са таквим математичком особином коју ће доживети ова генерација.

Следећа ће бити тек за 92. године – 2116.

Мила Ђелић, 9А

Број 20 кроз цивилизацију и историју

Број 20 кроз историју најчешће се спомиње у мајанској и хебрејској култури, мада се јавља и код Келта. Нека од запажања су да је првобитно писмо галишког језика односно писмо древних Келта имало 20 знакова. Краљ Соломон је према Библији свој храм градио 20 година, а свог архитекту је наградио са 20 градова у Галилеји, док је Самсону, коју је своју снагу имао у коси, Израел судио 20 година. Било је довољно 20 јечмених хлебова да се нахрани стотину људи. У хиндуистичкој филозофији иницира се клањање киповима Кришне 20 пута дневно.

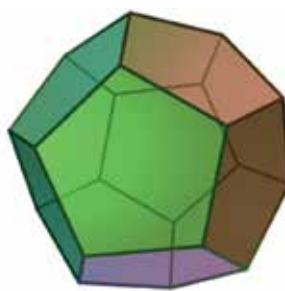
- Маје су посебну пажњу посвећивале овом броју. Симболом броја 20 представљали су бога Сунца, док је месец дана у верском календару мајанске цивилизације трајао двадесет дана. Такође, Маје су користиле „магични квадрат“ од броја 20:

8	6	4	2
4	2	8	6
2	4	6	8
6	8	2	4

- У геометрији, фигура која има 20 страна назива се икосаедар или 20-угао, док додекаедар или 10-угао, има 20 темена.

ИКОСАЕДАР

ДОДЕКАЕДАР

- Број 20 је збир три Фибоначијева броја, односно $20 = 13 + 5 + 2$. Фибоначијеви бројеви се издвајају из Фибоначијевог низа и формирају се сабирањем два претходна броја, са почетним бројевима 0 и 1.
- Као и декадни бројевни систем заснован на 10, вигесимални систем бројева или систем са базом 20 заснива се на 20. Број 20 је основа бројевног система Маја у којој је број $20 \times 20 = 400$ замењен са $20 \times 18 = 360$ што је био приближан укупан број дана у години. Сматра да су га развиле Маје, а укључивао је и нулу, што су Европљани усвојили тек неколико векова касније. Комбиновали су бројеве од 1 до 19 са позиционим системом који им је омогућио да ефикасно представљају велике количине. Овај систем је имао примену у астрономији, јер су били у стању да направе изузетно прецизне прорачуне о положају Сунца и других звезда.
- Број 20 је атомски број калцијума (Ca).
- Постоји укупно 20 различитих могућих потеза које можете одиграти на почетку шаховске партије.

Сваке године се широм света слави Дан броја Пи 14. марта.

Тај дан је био пун интересантних садржаја у нашој школи - попут такмичења ко може да запамти највише децимала броја Пи, дивних песама, прича и презентација о броју Пи.

Прослава Дана броја Пи у нашој школи показала је да математика може бити забавна, креативна и инспиративна. Кроз приче, песме и презентације, ученици су показали своје знање и маштовитост. Радујемо се следећој години и новим начинима да славимо знање!

Леона Беговић, 6Б

English:

Pi – A Crazy Adventure

I tried to count Pi,
but it just goes on endlessly!
Three, then one, then four, then five...
Where's the end? Oh my life!

It understands circles all so well,
but it just confuses me!
Let whoever can count it try,
I'll just remember three and two - oh my!

Português:

Pi – Uma Aventura Maluca

Tentei contar o Pi,
mas ele nunca tem fim!
Três, depois um, depois quatro, depois cinco...
Onde termina? Que sufoco, enfim!

Entende círculos muito bem,
mas me deixa atrapalhado!
Que conte quem quiser,
eu só lembro três e dois, tá fechado!

Русский:

Пи – Безумное Приключение

Я пытался считать Пи,
Но он продолжается, ох спаси!
Три, потом один, четыре, пять...
Где же конец? Как же понять?

Круги считает он легко,
Но запутал меня жутко!
Пусть считают все, кто знаток,
А я запомню три и блок!

Français :

Pi – Une Aventure Folle

J'ai essayé de compter Pi,
mais il continue à l'infini !
Trois, puis un, puis quatre, puis cinq...
Où est la fin ? Quel cauchemar, dis donc !

Il comprend bien tous les cercles,
mais moi, il me rend perplexe !
Que le compte celui qui sait,
moi, je retiens juste trois et deux, c'est parfait !

mais moi, il me rend perplexe !
Que le compte celui qui sait,
moi, je retiens juste trois et deux, c'est parfait !

Svenska:

Pi – ett galet äventyr

Jag försökte räkna Pi,
men det fortsatte bara!
Tre, sen en, fyra, fem...
Men var är slutet, för helvete?!

Cirklar förstår han allt,
men jag blir bara förvirrad!
Låt någon annan räkna det,
jag minns bara tre och två!

Број Пи – луда авантура

Покушах да бројим Пи,
ал' он стално настави!
Три, па један, чет'ри, пет...
Ма, где му је крај, завет?!

Кругове он разуме све,
али мене збуњује!
Нек га броји ко год зна,
ја памтим само три и два!

Аурора Елена Крчевинац, 6Б

Прича о броју Пи, малом броју са великим срцем

Била једном један мали број, звао се Пи. Пи није био као сви остали бројеви. Док су остали бројеви били пуни правилности, попут 1, 2, 3, Пи је био потпуно неуредан. Нико није могао да схвати како он функционише. Замишљао је да је број који никад не престаје, без краја и да је увек пун изненађења.

Пи је живео у свету бројева, али је стално желео да упозна свет ван њега. „Зашто сам овако чудан?“, питао је себе. „Зашто не могу да будем као остали бројеви, са почетком и крајем?“

Једног дана, Пи је одлучио да крене у велику авантуру. „Ако идем довољно далеко, можда ћу наћи свој крај“, помислио је. Спаковао је малу торбу и кренуо на путовање. Ходао је кроз бројеве, прелазиио кроз децимале, све док није стигао до једне огромне кружне ливаде. На ливади је био велики, зелени круг, а око њега је седео Најмудрији Број у целом свету бројева.

„Поздрав, Пи!“, рекао је Најмудрији Број, „Ја сам Пи, и желим да сазнам свој крај!“

Најмудрији Број је подигао обрву. „Ах, Пи, ти си прави бројевни истраживач. Али, знај да ти немаш крај! Ти си посебан јер си, баш као и круг, увек у покрету, увек се шириш. Твој пут никада не престаје, ти си бесконачан, али баш због тога, ти си неизмерно вредан.“

Пи је био збуњен. „Али како то да не могу да имам крај?“

Најмудрији Број се насмешио и показао на круг. „Погледај, Пи! Овај круг има бесконачно много тачака, али свака тачка је део нечега већег. Исто је и са тобом. Свака твоја цифра је као једна тачка на

том кругу. Без почетка и краја, али свакако део нечега посебног.“

Пи је размислио о томе и схватио. Иако није имао крај, имао је бесконачну вредност јер је могао да се користи за израчунавање обима и површине круга, што је било јако корисно. У том тренутку Пи је схватио своју вредност, иако је био неуредан и непредвидив, управо због тога је био јединствен.

„Дакле, нисам само број, ја сам део нечега много већег, као круг“, рекао је Пи са осмехом. „И сваки пут када неко користи мој број, тај круг расте и шири се, баш као што и ја непрестано идем даље.“

И тако је Пи схватио да његова бесконачност није мана, већ моћ која му даје посебну вредност у свету бројева. Почео је да се поноси својом јединственошћу и више није желео да буде као сви остали бројеви.

А што је најлепше, сваки пут када би деца учила о Пи, причали су му причу о малом броју који је био неуредан, али је имао велико срце и бесконачне могућности. И тако је Пи, мали број са великим срцем, постао омиљен међу свим бројевима.

Иако није имао крај, Пи је и даље био један од најважнијих бројева у свету математике. А деца? Деца су га волела јер је био као они – мало чудан, али увек занимљив и пун изненађења!

И тако је Пи наставио да путује кроз бројеве, ширећи свој круг и подучавајући све да у неким стварима, баш као и он, није важно имати крај, већ уживати у путовању.

Нина Вујанац, 6Б

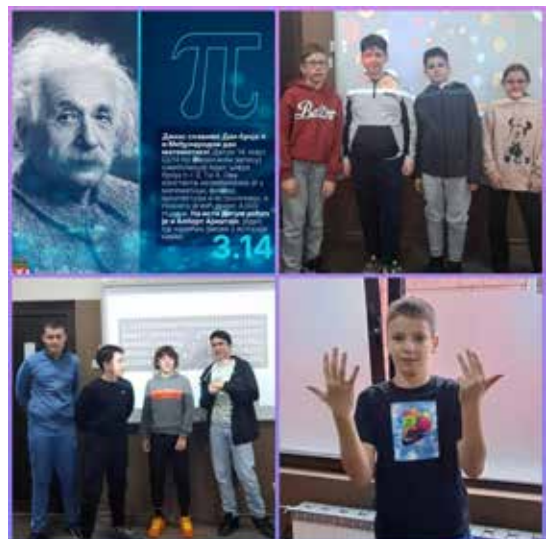

Pi, Oh Pi"

In a world full of numbers, there's one that's so fine,
It starts with 3.14, and it goes on all the time.
It's the ratio of a circle, the secret to the spin,
A number that keeps going, where do we begin?
Pi, oh Pi, you're infinite and true,
Endless and mysterious, there's always more to you!
From 3.14 to the digits that unfold,
Pi, oh Pi, your story's yet untold.
We can use you in math, in geometry and space,
With every curve and every line, you help us find our place.
From circles to spheres, you're always by our side,
A constant in the cosmos, no place you can't hide!
Pi, oh Pi, you're infinite and true,
Endless and mysterious, there's always more to you!
From 3.14 to the digits that unfold,
Pi, oh Pi, your story's yet untold.
3.1415, we know that it begins,
But the digits never stop, where does it end?
So many numbers we can't comprehend,
Pi, you're the answer, from start to end!
Pi, oh Pi, you're infinite and true,
Endless and mysterious, there's always more to you!
From 3.14 to the digits that unfold,
Pi, oh Pi, your story's yet untold.
Pi, oh Pi, you keep on going,
A number that's forever flowing!
Pi, oh Pi, you'll never stop,
The mystery of you will always rock!
En un mundo lleno de números, hay uno que es tan bueno
que comienza con
3.14 y continúa todo el tiempo.
Es la proporción de un círculo, el secreto del giro. Un número
que
continúa, ¿por dónde empezamos?
(Coro)
Pi, oh Pi, eres infinita y verdadera,

Infinito y misterioso, ¡siempre hay más para ti!
Desde 3.14 hasta los dígitos que se desarrollan, Pi, oh Pi, tu
historia
aún no se ha contado.
(Verso 2)
Podemos utilizarte en matemáticas, en geometría y en el
espacio. Con
cada curva y cada línea, nos ayudas a encontrar nuestro
lugar.
Desde círculos hasta esferas, siempre estás a nuestro lado.
Una
constante en el cosmos, ¡no hay lugar donde no puedas
esconderte!
(Coro)
Pi, oh Pi, eres infinita y verdadera,
Infinito y misterioso, ¡siempre hay más para ti!
Desde 3.14 hasta los dígitos que se desarrollan, Pi, en Pi, tu
historia
aún no se ha contado.
(Puente)
3.1415, sabemos que comienza,
Pero los dígitos nunca terminan, ¿dónde termina?
Hay tantos números que no podemos comprender, Pi, ¡tú
eres la
respuesta, de principio a fin!
(Coro)
Pi, oh Pi, eres infinita y verdadera,
Infinito y misterioso, ¡siempre hay más para ti!
Desde 3.14 hasta los dígitos que se desarrollan, Pi, oh Pi, tu
historia
aún no se ha contado. -
(Acabado)
Pi, oh Pi, sigue adelante, ¡Un número que siempre fluye!
Pi, oh Pi, nunca pararás,
¡El misterio de ti siempre será rockero!

Леона Беговић, 6Б

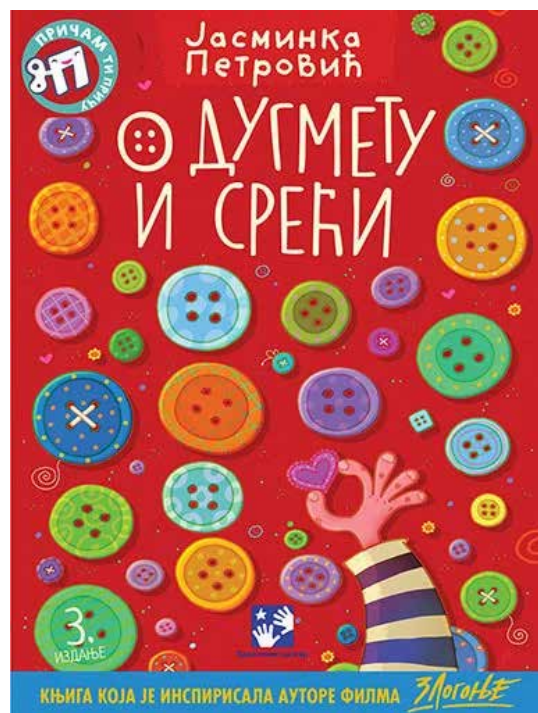

Роман „О дугмету и срећи“ говори о Јовану, дечаку са церебралном парализом, који, као и многи вршњаци, покушава да се уклопи у свет око себе. На почетку, Јован је усамљен и тужан, јер се осећа као неко ко није у потпуности прихваћен. Иако се труди да буде део својих вршњака, брзо схвата да деца понекад могу бити сурова и нетолерантна. Ипак, роман не приказује само тешке тренутке – кроз Јованову причу пратимо и његов пут самоприхватања, као и његове борбе и победе на путу до среће. Јасминка Петровић успева да са лакоћом обради тешке теме попут инвалидитета и социјалне инклузије, приказујући како деца могу бити емпатична и колико је важно прихватање различитости. Иако Јован има своје унутрашње борбе, кроз своје искуство са вршњацима, он открива и своје таленте, прве љубавне крахове и радости, те на крају прихвата себе онаквог какав јесте. Највећа промена долази у последњем делу романа, када се Јован суочава са собом и мења своју перспективу живота, прелазећи из става „Неки људи баш немају среће!“ у „Неки људи баш имају среће!“. Према овој књизи снимљен је филм „Злогоње“, који је стекао међународни успех. Ако још нисте прочитали овај роман, топло вам га препоручујемо да откријете сву лепоту и мудрост коју нуди. Кроз Јованову причу, можете научити много о томе како је важно прихватити себе, како бити емпатичан према другима, као и како се носити са животним изазовима.

Јаков Биргер и Леона Беговић. 6Б

Откријте срећу

Сигурни смо да многи наши ученици познају Јасминку Петровић, али да ли сте чули и за њен роман „О дугмету и срећи“? Занимљиво је да је овај роман први пут објављен 2005. године, исте године када је и основана наша школа. То је занимљив пример како књиге могу расти заједно са школама, баш као и наши ученици. Аутор, Јасминка Петровић, била је више пута драги гост на радионицама у нашој школи, где је са ученицима делила своје искуство, али и инспирацију за писање. Сваки сусрет са њом био је користан и пун нових идеја и подстицаја на размишљање. Јасминка је оставила снажан утисак на многе младе читаоце, подстицајући нас да будемо емпатични, креативни и свесни важности прихватања различитости. Нико није могао да остане равнодушан на њене речи, баш као ни на поруку коју њено дело носи: свако од нас има своју вредност, а право на срећу је нешто што не смемо заборавити. И сваки пут је са задовољством наглашавала да је енглески језик усавршавала код своје младе професорке Тијане, професорке сада наше школе.

Харолд Пинтер - мајстор тишине у позоришту

Да ли сте икада гледали позоришну представу у којој ликови нису много говорили, а ипак су вам пренели снажну поруку? То је управо оно што Харолд Пинтер, британски писац и добитник Нобелове награде за књижевност, остварује у својим драмама. Његови ликови често говоре врло мало, а понекад ни не завршавају реченице. Зашто? Зато што тишина, пауза у разговору, постаје веома снажан начин изражавања. Пинтер је био мајстор тишине, јер је знао како да користи сваки тренутак без речи да би створио напетост, мистерију и емоције.

Пинтер је рођен у Лондону 1930. године, а током своје каријере је написао више од 30 драмских комада. Његове драме, као што су „Настојник“ и „Рођендан“, познате су по томе што ликови у њима говоре мало, али свака њихова реч има велико значење. И док неки критичари мисле да су његове драме тешке за разумевање, нико не може да порекне да је Пинтер оставио велики траг на позориште 20. века.

Пинтер је добио Нобелову награду за књижевност 2005. године, а занимљиво је да је управо тада, те исте године, основана и наша школа! Иако је био болестан и није могао да отпутује у Осло да лично прими награду, Пинтер је снимио говор у којем је оштро критиковао неправду и злоупотребу моћи, посебно од стране Сједињених Америчких Држава. Осим што је био сјајан писац, Пинтер је био и борац за правду. Био је познат по својим политичким ставовима и критикама према ратовима и насиљу. Иако су многи неслагали са његовим ставовима, нико није могао да игнорише његов утицај на књижевност и позориште.

Неколико драма Харолда Пинтера постављено је на позоришне сцене у Београду, а његова карактеристична употреба тишине и неизговорених речи изазвала је интересовање код српске публике. Једна од најпознатијих представа је Повратак (The Homecoming) коју је режирао Никита Миливојевић, а је постављена на Новој сцени Звездара театра.

Иако је можда још рано да укључите Пинтера у своју лектуру, запамтите га и ставите на листу читања за касније. Његова дела пружају прилику да размислите о свету око себе, о тишини која говори више од речи и о борби за правду. Када будете старији, сигурно ћете уживати у његовим драмама и схватити зашто је био један од највећих писаца 20. века.

Р 20. слово ћирилице **Наш избор најлепших речи у нашем језику** **које почињу словом Р.**

радост	равнотежа
роса	рај
ружа	раздобље
реткост	разговор
рујна	роњење
риба	равноправност
рука	род
рукавица	раме
расковник	распоред
решење	рањивост
ружичаст	разлог
речник	разлика
реч	развој
рана	разумевање
ручак	религија
распуст	родитељи
рачунар	радозналост
размишљање	раноранилац
растворити	раширити
ритам	Руђер

Луција Жепинић и Лена Радиновић, 7Б

Интервју са Дејаном Станојковић, ђаком генерације

Честитамо ти на значајном остварењу. Како се осећаш због тога што си ђак генерације?

Хвала. Искрено, није ми пријатна чињеница да сам ђак генерације јер током свог школовања нисам никада размишљала о томе, већ сам радила најбоље што сам могла. Чак сам разредној рекла: „Да ли морам ја?” (смех). Шалу на страну, драго ми је због тога, али нисам никада била од оних ученика који воле да буду хваљени због својих успеха. Отуда и та непријатност.

Је ли било тешко постићи тај успех?

Нисам имала тешкоћа, некако сам успевала и све завршавала на време. Понекад је било изазова, али сам их превазилазила. Не могу да кажем да ми је било тешко.

Сети се првог школског дана.

Сећам се тог првог дана школе. Имала сам велику жељу да идем у школу и била сам срећна због тога. Чак се сећам и сукње коју ми је мама тог дана обукла, иако себе сада не могу да замислим у сукњама, јер сам потпуно спортски тип. Сећам се и учитељице и учионице и да сам тог дана седела поред свог другара Марије и Марка. Све у свему, тај дан остао ми је у лепом сећању.

На која си такмичења ишла и каква су ти искуства?

Такмичила сам се из српског језика. У петом

разреду разредна ми је рекла да треба да идем на лингвистичку секцију. Послушала сам је и кренула на секцију код наставнице Луковић. Прошла сам прво школско такмичење у 5. разреду и отада се такмичим. Освајала сам општинска и градска места у петом, шестом и седмом разреду. Жао ми је што ове године није било такмичења јер сам заиста желела да до краја остварим резултате у оквиру тог такмичења. Носим веома позитивна искуства и мислим да ми је то, осим што ме одредило ђаком генерација, помогло и да будем спремнија за завршни испит. Жао ми је што нисам имала прилику да се такмичим и ове године. Осим такмичења из српског језика сваке године ишла сам на спортска такмичења и увек смо освајали награде на шта сам веома посебна јер сам потпуно посвећена спорту.

Поменула си спорт. Којим спортом се бавиш?

Активно се бавим одбојком од своје осме године. Тренирам у „Роди” и тренинге имам четири пута недељно. Често одлазимо на разна такмичења. Осим одбојке коју тренирам у школи сам се опробала и у рукомету и другим екипним спортовима.

Јеси ли амбициозна?

Не, не бих себе назвала амбициозном. Волим да сам успешна у ономе што радим, имам своје циљеве, али некако ми је израз амбициозна претеран за мене. Што не значи да се то у будућности неће променити.

Шта сматраш својим највећим успехом?

Највећим успехом у школовању сматрам такмичења из српског језика.

Како себе видиш у будућности?

Лагала бих ако бих рекла да још увек размишљам о будућности. За сада себе видим у гимназији која ће ми омогућити да још неко време размислим у којем правцу бих, по питању свог образовања, ишла. Свакако се и даље видим у спорту. А за остало, видећемо.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Јудором Ванг, 8А

When did you start attending Rudjer Boskovic School?

My name is Eudora Wang, and I am from Shanghai, China. I started studying at Rudjer Boskovic School on September 1 last year.

What do you think of Ruđer Bošković school?

I like it here very much. My classmates are very enthusi-

astic. I have met many friends from different countries here. It is nice that we can learn about the culture of different countries.

What do you like about this school?

I like the atmosphere in this school; it is friendly and relaxed. I like the programme and the way we learn, which gives me enough spare time to do what I like.

What is your favourite subject?

My favourite subject is mathematics because of the problem-solving tasks. I enjoy doing these very much.

Do you miss your country?

Yes, of course. I miss my friends and the time we used to spend together. Also, I miss my granny's home-made dishes such as tomato and egg noodle soup.

Tell us something about your hobbies and activities that you enjoy.

My hobby is dancing.

What competitions have you participated in so far?

I have participated in many competitions in different countries so far, including 5 world championships and 6 Serbian championships. Some of these competitions were held in Croatia, Germany, England, the Netherlands etc.

What kind of music do you listen to?

I usually listen to pop music.

How do you spend your free time?

I like to spend time hanging out with my friends.

What are your expectations for this school year?

I hope to gain more knowledge and make more friends next school year.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Ирином Колобановом, 8А

Tell us something about yourself.

Hi! I'm Irina. I'm 13. I moved to Serbia from Russia two years ago. It was a big change, but I've adjusted and made a lot of new friends here. I really enjoy trying out new activities and exploring different things that keep me active and creative.

What do you think of Ruđer Bošković school? What do you like about this school? Do you miss anything?

I really like Ruđer Bošković school! The teachers are friendly and supportive, and I've met some amazing classmates. I love how the school feels welcoming and how everyone is eager to help each other. The facilities are great, and I enjoy the opportunities to get involved in different activities. However, I do miss some things from Russia, like the way some of the lessons were structured and former classmates. But overall, I feel really comfortable here!

Tell us something about your hobbies and activities that you enjoy.

I love staying active, so I enjoy tennis and climbing the

most. Tennis is something I've been playing for a few years, and I love the challenge of it. Climbing is also amazing because it helps me build strength and focus. When I'm not doing sports, I like listening to music and spending time with friends.

What competitions have you participated in so far?

I've participated in a few tennis tournaments back in Russia. It's always exciting to compete, even if I don't always win. What matters most is improving and having fun!

What kind of music do you listen to?

I really love English pop music! I enjoy artists like Charli XCX, Sabrina Carpenter, Dua Lipa, and Ed Sheeran. Their songs have such catchy beats and emotional lyrics, and I can listen to them anytime. I'm also into more upbeat pop tracks because they get me energized, especially when I'm working out or hanging out with friends. Music is a big part of my life, and I always enjoy discovering new pop artists and songs that are trending.

How do you spend your free time?

In my free time, I like to either go climbing with friends or practice my tennis skills. I also like to listen to music or hang out with my friends and explore the city. Sometimes I just relax and watch movies or series, depending on the mood.

What are your expectations for this school year?

This year, I'm hoping to get even better at tennis and climbing, maybe even join some new competitions. I also want to do well in school, meet new people, and try out some new activities. I'm excited to see what this year will bring and how I can continue growing and learning

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Луком Васићем, 5Б

Реци нам нешто о себи.

Моје име је Лука Васић. Имам 10 година. Идем у Основну школу „Руђер Бошковић“. Живим на Новом Београду. Волим да играм стони тенис.

Какав ти је био први дан у „Руђеру“?

Био сам мало уплашен зато што је то био први дан школе. Већину дана сам провео покушавајући да попамтим имена другара и да се упознам са неким.

Шта ти се свиђа у овој школи?

Свиђа ми се што имамо више часова, а немамо домаће задатке (не волим домаћи). Свиђа ми се друштво у школи и волим како учимо и креативне активности које радимо. И волим своју учитељицу и друге наставнике који ми предају.

Да ли сматраш себе добрим учеником?

И да и не. Зависи од области. Сматрам себе добрим у предметима попут математике, природе и друштва и енглеског језика, али не у шпанском и српском језику.

Који су твоји планови за будућност?

Планирам да наставим са учењем у „Руђеру“ и да студирам негде у иностранству.

Како проводиш слободно време?

Дружим се са другарима, идем на пливање и карате и играм видео игрице и истражујем о Другом светском рату.

Јако си успешан у математици. Шта би поручио млађој деци да их инспиришеш да буду као ти?

Поручио бих им да никада не одустају, чак и ако им не иде како треба. И да увек прво размисле шта раде. Ја сам раније имао грешке само зато што сам радио на брзину а нисам размишљао шта радим. Никад не брзај и размишљај о томе шта радиш.

Налазиш се у завршној години РУР школовања, како се осећаш?

Узбуђен сам, необичан је осећај, али ми је исто тако и жао што више нећемо бити са учитељицом.

Како постижеш сјајне резултате у школи?

Трудим се, пазим на часу и покушавам да не преписујем јер се тако ништа ново не може открити.

Који ти је омиљени предмет?

Волим ликовно, физичко и природу и друштво. Једна од мојих омиљених активности је цртање, зато што тада могу да се изразим кроз цртеж. И учење о прошлости волим, поготово Други светски рат.

На којим такмичењима си све учествовао и каква су ти искуства?

Учествовао сам две године заредом на Мислиши и на такмичењу из математике ове године. Могу рећи да није било лагано, шта више, било је тешко. Захтева пуно размишљања и да би нешто постигао мораш да останеш смирен, не превише напет.

Имаш ли ваннаставне активности?

Као што сам рекао идем на пливање и карате. Возим бицикл и дружим се са другарима. И волим да путујем!

Интервју са Петром Радовић, 7А

Шта треба да знамо о теби?

Ја сам Петра Радовић. Ученица сам 6. разреда Основне школе „Руђер Бошковић“. Чланица сам Теквондо клуба „Херкулес“ и репрезентативка сам Србије у теквондоу.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

У школи највише волим да се дружим са својим другарима из одељења, јер ван школе немам толико слободног времена због тренинга, а волим и да постижем у школи добре резултате. Вољела бих овом приликом да захвалим свим професорима што ми излазе у сусрет када изостајем због такмичења и тренинга, а посебно разредној Весни Затежић.

Које су ти омиљене активности ван школе?

Ван школе, омиљене активности су ми теквондо тренинзи и дружење са породицом и другарима.

Стално објављујемо на сајту школе твоје невероватне спортске успехе. Откуда теквондо?

Теквондо сам сасвим случајно почела да тренирам са најбољом другарицом прије три године. Први тренинг ми се толико свидио да сам наставила да тренирам и после пет мјесеци тренирања, имала сам своје прво такмичење.

Како изгледају твоји тренинзи?

Тренирам скоро сваки дан, некад и два пута дневно. Тренинзи су занимљиви и помажу ми да брзо напредујем у спорту.

Која је чаробна формула за постигнућа која остварујеш?

Доста елемената је ту важно. Битна је моја посвећеност спорту, савјети тренера Станка, Анђеле и Филипа ми помажу много да на сваком такмичењу будем све боља и боља. Помогли су ми да схватим и учим на својим грешкама и самим тим сваки пут будем све истрајнија и спремнија.

Који је твој успех најближи срцу?

Мислим да је то пласирање на Свјетско кадетско првенство, балканско злато у пионирима, као и европска бронза у пионирима коју сам освојила након само годину дана тренирања. Свако такмичење за мене има посебну важност било да сам изгубила или победила.

Које су твоје спортске амбиције? Хоћеш ли надмашити Милицу Мандић?

Велики је успјех наше Милице Мандић. Вољела бих да будем као она, а трудићу се, ако будем могла, да будем и боља.

Интервју са Вјачеславом Костином, 5Б

Tell us something about yourself.

My name is Slava and I am 9 years old.

What was your first day at "Ruđer" like? What do you like about this school?

My first day was more chaotic than anything, it was

my test day. However, Grade 5 is fun and I like that this school teaches us Serbian and English.

Do you consider yourself a good student?

Yes, because I can complete all tasks pretty quickly.

What are your plans for the future?

I plan to train sports and just have a good life. Maybe I could become a professional table tennis player.

How do you spend your free time?

Usually, I play video games in my free time.

You are very successful in Mathematics. What would you like to say to younger kids to inspire them to be like you?

I would tell them to just work hard and study, because school will teach you a lot of things but it isn't going to teach you how to become Albert Einstein.

You are in the final year of PYP education — how do you feel?

I feel happy because I know that I will be in the MYP next year.

How do you achieve great results at school?

I am using my brain as the main helper.

What is your favorite subject?

My favorite subject is Maths.

What are your favorite subjects in school and why?

My favorite subjects in school are Maths and Art. I like them because they are fun.

Which competitions have you participated in, and what were your experiences like?

I have participated in Misliša Maths competition and that's it. It wasn't that stressful. In fact, it was fun.

Do you have any extracurricular activities?

Интервју са Магдаленом Магазин, 6А

Како ти се допада МУР програм? Да ли ти је била тешка адаптација?

Имам доста пријатеља који уче по другим системима са којима често размењујем искуства. МУР програм је много занимљивији и чини ми се да лакше мотивише децу да уче и истражују о неким темама које до тада нису знали.

Лако сам се прилагодила програму, наставници су највише заслужни за то. Сви су нас лепо дочекали и имају разумевања за нас.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

Волим часове математике и енглеског језика. Ти наставници су ми јако забавни и на часовима је увек добра атмосфера. Мада, волим и историју. На биологији, такође, буде интересантно јер стално нешто ново истражујемо....Сви су наставници и предмети занимљиви, свако на неки свој начин.

Сви сматрају да си сјајна другарица. Како би описала правог пријатеља/пријатељицу?

Прави пријатељ је особа која је увек уз тебе. Било да се дешавају лепе или лоше ствари, он је увек ту, да те подржи, утеши, развесели. Искрени пријатељи ће се увек радовати твојим успесима. Понекада ти кажу и нешто што ти се неће баш увек свидети, али је увек добронамерно. Ја се трудим да увек будем праведна и да заштитим у неком односу слабијег. Не подносим да се неко руга или да малтретира слабије од себе. Или не само слабије, већ мање успешне или

спретније од себе. Волим да се деца око мене добро осећају, тако сам и ја сама задовољнија и срећнија.

Који је твој омиљени заједнички тренутак са пријатељима из школе?

Волим када идемо на рекреативну наставу и екскурзије. Тада се сви дружио и лепо забавимо, обилазимо различита места.

Како упознајеш нове људе и ствараш нова пријатељства?

Родитељи су ме увек учили да се према свакоме кога не познајем понашам срдечно. Да свакоме треба да дам шансу да га упознам и да он мене упозна. Све док има узајамног поштовања и задовољства треба и да се дружимо. Ако тога нема, таква особа и не заслужује да ми буде пријатељ.

Које су ти блиске ваннаставне активности?

Морам да признам да ми је најлепше на драмским секцијама и на спортским активностима. Наставница Јелена се увек труди да нам спреми забавне сценарије. На пробама се увек сјајно проводимо. Приметила сам да од када идем на драмску секцију лакше и опуштеније представљам себе или свој неки рад пред другима. Свакоме бих је препоручила.

Спортски си тип. Како си се одлучила за карате као спорт којим ћеш се бавити?

Још док сам била предшколска група у вртићу два тренера су дошла да нам представе карате и да нас можда заинтересују да и ми кренемо да тренирамо. Мени се јако допало, али се моји родитељи нису слагали са тим. Две-три године касније кренула сам на карате да бих свом брату била подршка. Он је брзо одустао, а мени се велика жеља остварила. Од тада нисам прекидала, а немам ни намеру. То је прави спорт за мене. Даје ми сигурност и учи ме истрајности. Учи ме да стално побеђујем саму себе и тако постајем све боља.

Како изгледају твоји тренинзи?

На почетку сваког тренинга се загревамо десетак-петнаест минута. У току тренинга некада радимо само неке елементе ката, некада целе кате, а од ове године почела сам да се припремам за борбе. За борбе некада се раде само неки елементи, а некада имамо спаринге. Тренери су строги и јако захтевни, али ко год да је добар награде га или му дају до знања да је на добром путу до успеха. На крају сваког тренинга се истежемо. То је јако важно.

Како се спремаш пред такмичење?

Пред свако такмичење минимум месец дана имам тренинге сваког дана. То буде напорно, али у каратеу се сваки покрет прати на такмичењима тако да све мора да буде баш како и треба. Код нас на тренингу тренери стално понављају, чак то пише и на зиду - Медаља се заслужује на тренингу, на такмичњу само одеш по њу.

Наведи највеће успехе на такмичењима?

Највећи успех сам достигла ове године, на Државном првенству у Суботици сам освојила злато и тиме била најбоља у целој Србији у својој категорији у катама. А најзначајнија награда ми је четврто место на Европском првенству у Италији које је било у априлу.

Како проводиш слободно време?

Обожавам дружење са пријатељима. Није важно да ли смо негде код некога у кући или напољу у парку, увек се одлично проведем.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Софијом Табакман, 4А

Реци нам нешто о себи.

Зовем се Софија Табакман. Имам девет година. Долазим из Русије, али сада живим у Србији. Веома волим псе и сањам о томе да једног дана имам свог хаскија!

Какав ти је био први дан у „Руђеру”? Шта ти се свиђа у нашој школи?

Први дан у школи је био узбудљив. Била сам

нервозна, али сам брзо схватила да нема разлога за бригу — све је било одлично! Дивна учитељица, весели другари из одељења и занимљив школски програм су ми се много допали.

Како постижеш сјајне резултате у школи?

Да би постигао добар успех у школи, потребно је да пажљиво слушаш на часу, пратиш учитељицу и урадиш све домаће задатке. Такође, треба да постављаш питања и будеш вредан.

Који ти је омиљени предмет?

Мој омиљени предмет је српски језик, јер волим да учим нове стране језике.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

Волим да идем на хор и на ликовно, зато што волим да певам и да будем креативна.

На којим такмичењима си све учествовао и каква су ти искуства?

Учествовала сам на разним такмичењима из бадминтона и освојила сам седам медаља (једна од њих је златна, а једна бронзана са међународног турнира у Новом Саду за Србију). Такође, сам учествовала и на такмичењима из математике и освојила 3. место на Мислиши.

Имаш ли ваннаставне активности? Како проводиш слободно време?

Осим школе и спорта, волим да плешем, цртам и певам.

У слободно време додатно учим енглески и руски (да не заборавим и да добро знам свој матерњи језик), идем на тренинге бадминтона и похађам часове певања.

Који су твоји планови за будућност?

Желела бих да успешно завршим школу и да освајам медаље на турнирима у бадминтону за Србију.

Јако си успешна у спорту којима се бавиш. Шта би поручила млађој деци да их инспиришеш да буду као ти?

Деци, која желе да буду као ја, бих рекла - ако желиш да оствариш свој сан, мораш вредно да радиш.

Порука за крај интервјуа.

Срећна сам што сам део ове школе и што имам сјајне другаре око себе!

Интервју водила учитељица Ева и одељење 4А

ЗНАКЪ

Љубав је у ваздуху

Почетком ове 2025.г. године у Београду је отворена изложба са више од стотину радова Бенксија, једног од најтајанственијих и најутицајнијих уметника савременог доба. Британац, сакривен под псеудонимом Бенкси (Banksy), тренутно је најпознатији савремени уметник, али упркос великој популарности коју је стекао, његов идентитет остаје и даље непознат. Од првих графита на улицама Бристола, преко Лондона, Беча, Јерусалима, Париза, до Лос Анђелеса и Њујорка, његови радови привлаче пажњу медија. Штампана га често описује као „неухватљиво”, „тајновито” или „герилског уличног уметника”. Он је херој за неке, вандал за друге, а његова уметничка дела шаљу јасну поруку, оштар коментар тренутних догађања. Његова уметност комбинује хумор, иронију и снажне поруке, стављајући пред гледаоце важно питање: у каквом то свету живимо?

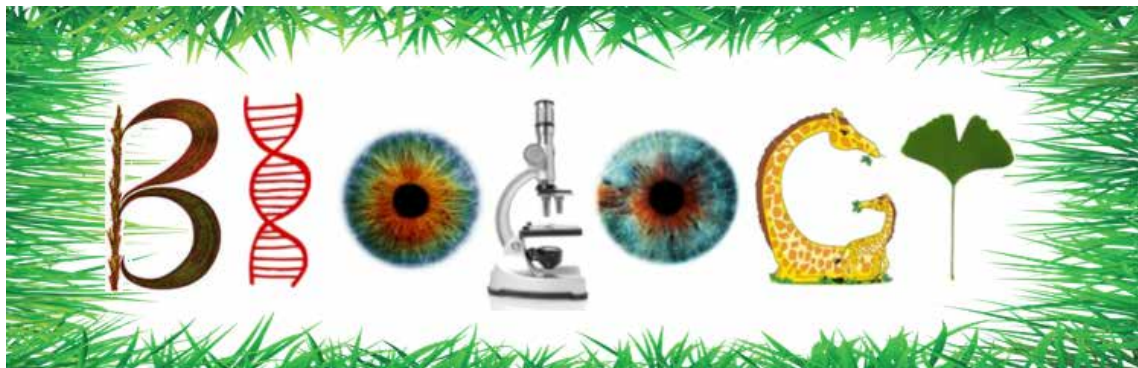
Пре тачно двадесет година, у пролеће 2005. уметник под псеудонимом Бенкси насликао је једно од својих најпознатијих дела под називом „Љубав је у ваздуху”. Овај рад је настао као реакција на насиље и репресију у савременом свету. На слици је приказан човек у пози демонстранта који баца циглу или бомбу према невидљивом непријатељу. Међутим, уметник замењује оружје у руци револуционара букетом цвећа које је насликао уљаним бојама, што је јасан контраст у односу на шаблонски нацртану фигуру човека. Порука је јесна - уместо насиља које настаје из побуна против неједнакости и неправде, Бенкси нас позива да ширимо поруку мира и толеранције. Исте године овај рад се нашао на насловној страни Бенксијеве монографије „Зид и мир”.

„Љубав је у ваздуху” једно је од Бенксијевих најпрепознатљивијих и најтраженијих уметничких дела, које постоји не само у области ликовне уметности, већ и као графичко идејно решење за постере, маске за телефоне, мајице и другу врсте робе. Он представља радикалну слику која покреће дијалог о чину стварања уметности, комбинујући различите изворе и обраћајући се савременим темама, истовремено позивајући на позитивне промене и бољу будућност.

Јаков Биргер 6Б

Љубав је у ваздуху /Love Is In The Air, 2005

По чему биологија памти 2005. годину

Година 2005. била је кључна у области биологије, обележена бројним важним истраживањима и научним достигнућима која су поставила темеље за будући развој ове науке. Од напретка у генетским истраживањима до нових увида у екологију и еволуцију, 2005. година донела је значајна сазнања која су обликовала нашу свакодневну интеракцију са природом, као и наше разумевање живота на Земљи.

Година 2005. није била година када је ЦРИСПР технологија постала позната широј јавности, али управо тада су научници почели да схватају потенцијал овог открића. ЦРИСПР је природни одбрамбени механизам који се налази код бактерија и археја и помаже овим организмима да се заштите од вирусних инфекција. Састоји се од кратких, понављајућих ДНК секвенци испресецаних јединственим секвенцама изведеним од претходних вирусних освајача. Овај систем омогућава бактеријама да „памте“ прошле инфекције и да развију имуни одговор против њих у будућим сусретима. ЦРИСПР се користи у генетским истраживањима за уређивање гена, медицинска истраживања, пољопривредну биотехнологију и примене у заштити животне средине. Иако је ЦРИСПР систем био препознат у контексту бактеријске одбране, истраживања су показала да може бити коришћен за прецизно уређивање гена у свим организмима, укључујући људе. Ова открића отворила су врата за бројне експерименте у области генетског инжењеринга, што је у наредним годинама довело до спектакуларних постигнућа, укључујући терапије које мењају ДНК како би се излечили генетски поремећаји.

Године 2005. је неколико револуционарних студија унапредило потрагу за животом ван Земље. Научници су открили сложене органске молекуле – кључне градивне блокове живота – у међузвезданом простору користећи инструменте попут Спизер

свемирског телескопа, што сугерише да би састојци за живот могли бити широко распрострањени у универзуму. На Марсу, НАСА-ини ровери Спирит и Опортунити пронашли су снажне геолошке доказе о активности воде у прошлости, док је откривање метана у марсовској атмосфери повећало могућност микробног живота. У међувремену, мисија Касини открила је облаке водене паре који избијају са Сатурновог месеца Енцелада, наговештавајући подземни океан са потенцијалом за живот. Ова открића, заједно са открићем нових егзопланета у настањивим зонама, учинила су 2005. годину прекретницом у астробиологији, јачајући могућност да би живот могао постојати ван наше планете.

Ова 2005. година била је значајна и због бројних открића нових врста. Ове године откривене су нове врсте сисара, птица, инсеката и биљака, што је додатно нагласило богатство и разноврсност живота на Земљи. Истраживачи су се фокусирали на екосистеме које је људска активност до тада најмање угрожавала, као што су тропи и неистражене дубине океана. Свако откриће нове врсте пружило је не само дубље разумевање екологије и еволуције, већ је и нагласило значај заштите природних станишта која су домаћини за ове јединствене организме. Открића укључују четири врсте лемура са острва Мадагаскар, мајмуна из Танзаније, необичног глодара из Вијетнама и паразитску „рибу вампир“ из Амазона

У области здравља, 2005. година била је година напретка у разумевању генетских болести. Истраживања су омогућила боље разумевање механизма иза болести као што су цистична фиброза, Хунтингтонова болест, па чак и различите врсте карцинома. Ова сазнања допринела су развоју нових дијагностичких метода и третмана који су помогли лекарима да прецизније дијагностикују и лече генетске поремећаје. На овом пољу се такође почело размишљати о терапијама заснованим на генској терапији, које ће, неколико година касније, постати кључна тачка у медицинској биотехнологији.

С обзиром на глобалне климатске промене, истраживања у екологији током 2005. године поставила су основе за даља проучавања њихових ефеката на биодиверзитет. Научници су документовали како промене температуре утичу на сезонске миграције, биолошке циклусе, као и смањење ледених површина. Ово истраживање било је кључна тачка за развијање међународних политика заштите животне средине и глобалног загревања. Такође, стручњаци су указали на потребу за заштитом угрожених врста и њихових станишта, што је постало важно питање на глобалном нивоу.

Биологија као наука је у 2005. години била преломна у многим аспектима. Од истраживања људског генома до открића нових врста и технологија које су промениле начин на који схватамо генетске и еколошке процесе, научна заједница је учинила значајан корак ка бољем разумевању света око нас. Та открића су поставила темеље за нове истраживачке правце и отвориће врата за будуће научне иновације које ће обликовати наш свет.

Ана Љубичић, 8Б

Стогодишњица теорије релативности: Стотину година које су промениле физику

Године 2005. свет је обележио један важан јубилеј – 100 година теорије релативности. Тај догађај није само подсетник на научни успех, већ и на снагу људске радозналости, маште и логичког размишљања. У част овог јубилеја, Уједињене нације су 2005. прогласиле Међународном годином физике, славећи допринос Алберта Ајнштајна и његову „чудесну годину” – *Annus Mirabilis*

Година 1905. је година у којој је физика постала модерна.

У тој невероватној години, млади физичар Алберт Ајнштајн, тада радник у швајцарском патентном заводу, објавио је чак четири научна рада који су заувек променили физику. Један од тих радова, под називом „О електродинамици тела у кретању”, увео је свет у нову стварност – специјалну теорију релативности.

Ова теорија је срушила до тада важећу представу о апсолутном времену и простору. Уместо тога, Ајнштајн је показао да су време и простор релативни и зависе од брзине посматрача. Најпознатији израз који проистиче из ове теорије је славна једначина: $E = mc^2$, која каже да су маса и енергија међусобно повезане – маса се може претворити у енергију и обрнуто.

Теорија релативности је поставила темеље многих области модерне физике, укључујући квантну механику, астрофизику и космологију. Без ње не бисмо могли да разумемо функционисање ГПС уређаја, понашање честица у акцелераторима, нити да замислимо настанак и еволуцију свемира.

Зато је 2005. година била више од прославе једне теорије – то је била прослава духа науке и трајног утицаја идеја које мењају начин на који посматрамо свет.

Осим што је 2005. година била проглашена Међународном годином физике у част стогодишњице Ајнштајнове „чудесне године”, догодило се још неколико значајних догађаја и открића у области физике. Ево прегледа најважнијих:

Нобелова награда за физику 2005.

Роу Ј. Глаубер је добио половину награде за допринос квантној теорији оптичке кохерентности, што је кључно

за разумевање понашања светлости на квантном нивоу. Другу половину су поделили Џон Л. Хол и Теодор В. Хенш за развој оптичког фреквенцијског чешља, технологије која је револуционисала прецизну спектроскопију и омогућила изузетно тачна мерења времена и фреквенције.

Открића у астрофизици и космологији
Откриће патуљасте планете Ерис:
Јануара 2005. године, астрономи су идентификовали Ерис, најмасивнију познату патуљасту планету у Сунчевом систему, што је касније довело до редефинисања статуса Плутона.

Откриће галаксије богате тамном материјом: У фебруару 2005. године, астрономи су објавили откриће галаксије VIRGOHI 21, која се састоји готово искључиво од тамне материје.

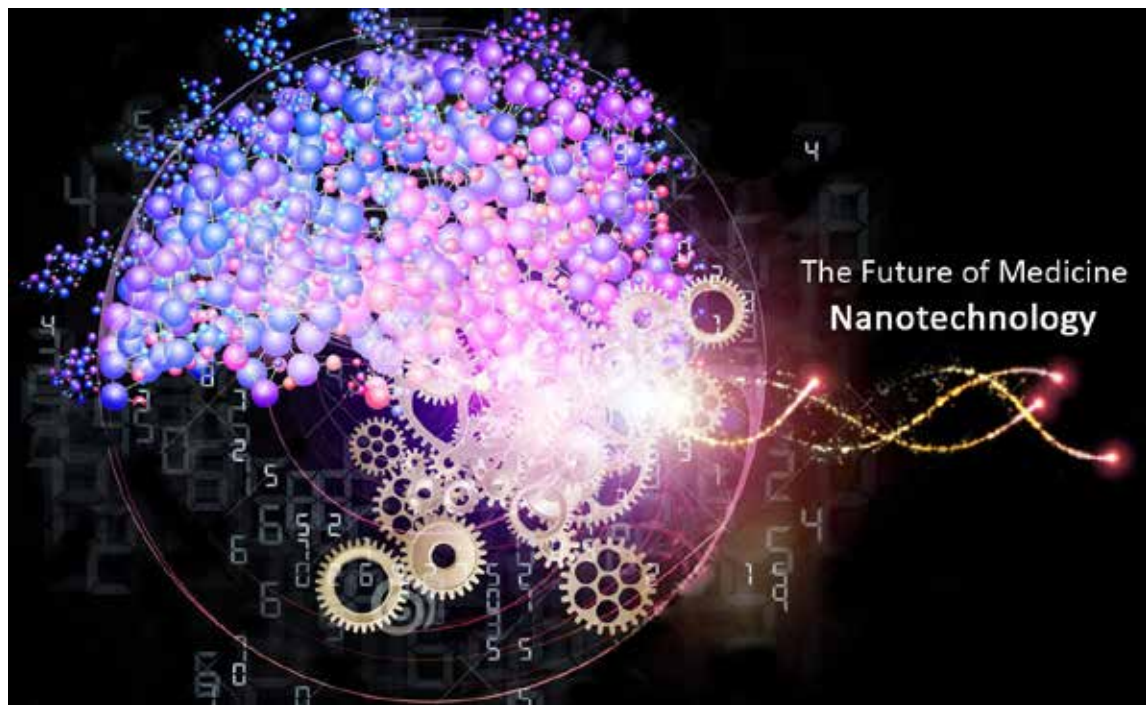
Напредак у физици честица
Кјуарк-глуон плазма: У 2005. години, научници на Релативистичком сударачу тешких јона (РХИЦ) у Брукхејвенској националној лабораторији произвели су стање материје познато као „савршена течност“, за коју се верује да је клуарк-глуон плазма, стање које је постојало непосредно након Великог праска.

Нанотехнологија: Мали свет великих могућности

Нанотехнологија, научна грана која се бави материјалима мањим од 100 нанометара, већ одавно утиче на наш свакодневни живот, иако је можда не видимо. Ова технологија омогућава стварање нових материјала и уређаја који мењају свет око нас.

Један од највећих напредака у нанотехнологији десио се 2005. године када су истраживачи са Универзитета у Каролини развили нанопартикуле које могу носити лекове директно до оболелог подручја у телу. Овај начин испоруке лекова може побољшати третмане попут хемотерапије, смањујући штетност и повећавајући ефикасност. У истој години, научници су развили наносоларне ћелије које су много ефикасније од традиционалних, отварајући врата за боље коришћење соларне енергије. Нанотехнологија није само у науци, већ је присутна и у свакодневним производима. На пример, нанотехнички премаз користи се на одећи која постаје отпорнија на прљавштину и воду. У будућности, могла би чак помоћи у решавању глобалних проблема, као што су загађење и енергетска ефикасност.

Нанотехнологија нам показује да и најмање ствари могу донети велике промене.

**American Jesus”
Dystopian Story**

By Marko Baćanović, 9B

In a world where science has prospered, in a world where the American influence rules, in a world where a new Christ is worshipped. American influence has ruled over countries, all of them. China, Russia, India, all the ones that were once impossible to conquer, are now over the influence. It took a couple of decades – even centuries for some. But through bribe and work, the American Jesus rose, a “beneficial for all” Christianity they said but if you spoke against the words of Christ about the government, you are no more, drones and helicopters go through the sky every day, spying on the people.

New York City, 2325.

Joel Carter was a 16-year-old boy. He loves to go out on walks with his friends, but one day his best friend Dan wanted to talk to him about something, Dan said it was very important. Joel and Dan have been best friends since the 2nd grade, Joel knowing Dan, he trusted him. He believed what Dan wanted to tell him was truly important. They had a deal to meet at the center of the Brooklyn Bridge. Now, 3:56 PM, Joel was walking down the Brooklyn Bridge. He had to meet Dan at 4:00 PM, but he hated being late, better be here earlier than late. He gazed at the Statue of Liberty, which was holding the 13 God's Commandments.

1. You shall not speak against the Order.
2. You shall not ask about God's enemies' disappearances.
3. You shall not make idols.
4. You shall not take the name of the LORD your God and the Order's name in vain.
5. Remember the Sabbath day, to keep it holy, and thank the Order.
6. Honor your father, your mother and the Order.
7. You shall not murder lest commanded by the Order.
8. You shall not commit adultery.
9. You shall not steal.
10. You shall not bear false witness against your neighbor and the Order.
11. You shall not covet.
12. You shall submit.
13. Tell the Order about the antichrist.

As Joel was thinking of the commandments, he always found an unsettling feeling under them, but the fear of God's judgement was too much for him to start to question. As he got deep in thought Dan approached him.

“Hey Joel.” – Dan said, behind Joel.

“AGH!!! What's wrong with you!? Not even a tap on the shoulder, idiot??” – Joel replied, getting startled by Dan.

“Sorry, couldn't help myself. Now come on, its urgent, follow me.” – Dan said, visibly in a hurry to show things to Joel.

Dan walked quite fast down the Brooklyn bridge, Joel was confused by Dan's behavior, if anything, Dan's the slow walker of the group, he always liked to walk slower, he always said it was more calming, but today he was different. Joel didn't want to stay too far behind so he caught up with Dan.

The 2 walked down the streets of New York, the skies were covered in drones and helicopters, and the streets were covered in big billboards with videos teaching Bible lessons. Mostly from the book of the Covenants of Light, this Biblical book was the most used as it teaches the most about the government. Joel couldn't help but let his eyes wander off to the big texts and videos of explanation of these Bible verses.

Covenants 1:26 – “The voice of Order spoke from the skies, and it said: Submit your will to the Order. Free minds are weak, and are enemies of God. Obeying minds are God's people.”

Covenants 5:8-9 – “And the child asked Christ: What is freedom? And Christ replied: Freedom is the burden that the Order carries for you.”

Covenants 27:3-4 – “And Christ spoke unto the multitude: Eagles of Iron shall glide the skies and observe you, for these are the eagles of God, they keep you away from the devil.

Covenants 11:13 – “Worship not yourself, for you and your flesh are weak. Worship the Order, for the Order keeps you safe.”

Dan noticed Joel's attention going off to these verses, and so Dan hurried up.

“Joel, hurry up!” – Dan spoke, making an attempt to distract Joel.

“Huh? Okay, okay!” – Joel spoke, now even more confused with Dan's impatient attitude.

Dan and Joel reached an alleyway, a dark and eerie place, rats scurried from left to right, a stench reeked of garbage. Dan knew what he was doing and kept going deeper, but Joel on the other hand was very uncomfortable and suspenseful, something was wrong.

“Can't you just tell me what's wrong? Why are you taking me here? It stinks and I don't like it.” – Joel said in a visible tone which said that he didn't want to be here.

“Can't you shut up and trust me?” – Dan replied, visibly frustrated from Joel's whining.

Joel couldn't be more disoriented and confused. What's wrong with Dan? Why is he in such a hurry? Why is he so different today?

And then they reached the end of the alley. Joel's classmates Ana, Rick, Jolene and Vic were there. Joel raised an eyebrow at this. He opened his mouth to release a handful of questions, but Jolene spoke before he could

even release a letter from his never-closing mouth.

"The Christ we know is a lie." – Jolene said bluntly.

"...what?" – Joel asked, confused and scared.

"You heard me. The Christ we know is nothing but a lie.

It's all a twist from the government, they control what you think through fear of God's judgement. But look. All of our evidence is here." – Jolene said as she pulled out a Bible.

"That's an identical Bible though." – Joel replied.

"But it's not." – Jolene replied, opening the book.

"King James' Version Bible, 1994. This is an old gem, from over 300 years ago. And look at this." – Jolene opened the Bible to Exodus 20.

"Read this. The TEN Commandments of God." – Jolene spoke in a confident tone.

Joel read, and couldn't believe his mind. There were ten.

The 10 ones he knew were similar, except the first, second and twelfth and thirteenth commandments were not there. And the Order wasn't mentioned once.

"So, the government made half of this up?" – Joel said, still trying to process everything that was shown to him.

"Yeah, and get this... try to find the book of Covenants." – Ana said.

Joel listed through the pages, he knew where the book of Covenants was by heart, they taught them this in school. It was right before the gospel of Matthew. Yet it wasn't there. Joel couldn't believe this, so he listed through the book more. He took a couple of seconds, but seconds turned to minutes, and he was searching and searching. Until Dan snatched it away from him.

"Don't you understand? The government made up the book of Covenants! It's supposed to make you obey to the government mindlessly!" – Dan replied in a loud tone.

But his tone was too loud. A drone entered the alleyway, about to flash its red lights into the group of kids, until the kid Rick threw a garbage can at it, knocking it down. Sparks came from the probably dead drone.

"This is bad. We have probably alerted the attention of other drones now too, let's go take our bikes, my parents have a house on the side of the city, away in nature. They are aware of this situation and they'll let us stay over." – Ana said in a hurried tone.

Ana gave everyone a small paper where the location says, using their phones was too risky, the government could see what they text. The kids left the alleyway, all walking fast towards their house, but not too fast to raise more suspicion. Joel reached his house and grabbed his bike, he took no time to slack off and immediately went to that location, after about 1 and a half hours Joel arrived to the destination, the others were already there, he lived a bit further away than the rest of his friends. "We can make plans here on how to show the truth to the people all across the globe." – Ana said enthusiastically.

But back in New York City, the billboards flashed with a red screen. A warning sign with text.

"WARNING! ANTICHRIST INBOUND!"

13th Commandment – Tell the Order of the antichrist. Covenants 7:12 – "Those who speak against the Order are of the antichrist."

Turns out the drone was damaged, but it still transferred all of the info to the Order, but it took a while for it to do so due to the damage.

Their quest to turn the world into a better place has begun, and through the true Christ they discovered, they are determined to succeed, a feeling of liberation, and a feeling of destiny to bring the truth to the world.

A Superhero

By Viktor Luka Krčevinac, 8A

The fiction genre, one of the most popular of all, enables readers to walk through imaginary worlds, experience magic, use powers, see heroes fight villains and other things that differ from reality, all through a book or a movie. The reason why many people love it is because it is a good way to entertain yourselves or relax. From this genre I most like superheroes that have super powers, unlike the hero I like the most - Batman.

Batman, also known as The Dark Knight, is a superhero that does not have super powers. To counter this "disability", he trained his mind and body to the highest level, which helped him create his bat-suit, bat-mobile, all the things a superhero needs.

But, every hero has an origin story. This one started in a wealthy family and one night when he and his parents were going from the theater, his parents were killed in a mugging night in front his eyes. That was the trigger for him.

Bruce Wayne (Batman) fights evil in the crime-riddled city of Gotham fighting villains like the Joker, one of the most famous ones. He also has a moral code influenced by his trauma: not to kill.

There are not many elements of fantasy, only that the technology is more advanced but that is expected because it is set in the near future.

Ultimately, Batman is loved by many due to his mindset, hard work and morale, the traits that a hero should have. Batman also shows that even with obstacles, like in his case – the lack of superpowers, anything can be done when you set your mind to it.

WHO HAS KIDNAPPED MY ENGLISH TEACHER?

by Martin Varzar, 8A

I woke up today as usual ready to go to school. But when I came to school I realized that teacher Jonathan was gone! Nobody knew where he was and I thought I have to help. "Hello!" said evil Billy. I looked at him in fear and said – "what do you want?!" "I know who did this!"

"- Really?" "Yes." "Then tell me!" "It was none other than the formidable Slobogangula!" Then he disappeared right after saying that.

I thought I could never beat Slobogangula but Mark joined. So we went to his base. His base is really dangerous since it is protected by airplanes in the air and it has a swamp protected by submarines. So we went through the forest but the soldiers saw us and took us hostage. We managed to untie our ropes because we learnt sp-jitsu in china with master Po. We found Jonathan in a vault with gold. We rescued him and took some gold but the siren went off and we ran. Slobogangula went after us but fell in the swamp and we escaped.

Suddenly, I woke up. I brushed my teeth, ate breakfast and went to school. In my class, I realized that our teacher Jonathan was on a vacation.

But suddenly a group of burrito bandito were spotted charging at the school. "Weren't they deported to Mexico?!" – I shouted. But it turns out they managed to escape deportation and are now armed with guns. They broke the windows and got inside. One of them came up to me and said – "Papers". I said – "scissors, I win!"

Legend of the Pickle

Start this tradition in your home...legend says that the pickle, a symbol of good luck, was the last ornament placed on the tree. The first child to find the pickle on Christmas morning was rewarded with an extra gift left by St. Nicholas. This tradition encourages children to appreciate all the beautiful ornaments on the tree, rather than rushing to see what Santa has left for them.

Pickles, Presents, and Painful Pasts: Should We Keep All Traditions?

by Emilija Dević, 9B

Ever found a pickle in your Christmas tree? No, not a rogue snack from Santa, but a shiny, green glass ornament! Did you know that some families hide a shiny green pickle ornament in their Christmas tree — and the person who finds it first on Christmas morning gets an extra gift or good luck for the year? It is commonly practiced in the United States, especially in families with German-American heritage. Many people believe it

came from Germany, but interestingly, most Germans are unfamiliar with it. This fun custom, called Find the Pickle, is a small part of the broader tradition of celebrating Christmas, one of the most widely observed holidays in the world. Christmas is a significant holiday. For Christians, it's a religious celebration of Jesus Christ's birth, and it's also a major cultural event for many. Christmas is a time filled with warmth, giving, and togetherness. People decorate evergreen trees, exchange gifts, share festive meals, and gather with family and friends. Traditions like Find the Pickle bring joy, laughter, and connection — even if their origins are uncertain.

But not all traditions have such a positive impact. In *Ties That Bind, Ties That Break* by Lensey Namioka, we learn about the painful Chinese tradition of foot binding, which forced girls to have their feet tightly bound to make them appear smaller — a symbol of beauty. The main character, Ailin, refuses to follow this custom and chooses education and independence instead. Her decision challenges the idea that all traditions are worth preserving. Thankfully, this practice was officially banned in the early 20th century,

So how do we decide which traditions to keep?

Traditions can connect us to our past and our community, but when they cause harm or limit freedom, they may need to be left behind. Perhaps the best traditions are the ones that bring people closer — not the ones that hold them back.

As part of the unit *Is Tradition Worth Preserving?*, after examining different aspects of tradition and reading the novel *Ties That Bind, Ties That Break* by Lensey Namioka, Grade 9 students wrote a for-and-against essay as their summative assessment.

tradition worth preserving?

Traditions are a way in which people express themselves. There are many different rituals, dances, food, clothing, and more different things that make up a tradition. Because of their different lifestyles, people from different countries have different traditions. However, many traditions have a lot in common no matter where they are practiced.

Traditions are worth celebrating and preserving, because through them, people and families show respect,

kindness, love, and religion among each other. Another advantage of traditions is that they bring family members together. For example, for Christmas, all families gather and spend quality time together by having a joyful dinner, playing family games, and just enjoying the traditional holiday spirit. Easter is a tradition celebrated all around the world. It is an important tradition because it teaches family members to accept loss in a playful way, such as during egg cracking games. It also connects the family because the egg coloring and decorating process is loved by all generations. On the other hand, the disadvantage of traditions is that some of them are harmful and cause problems to society and the environment. Foot binding is a Chinese tradition that causes excruciating pain among Chinese women. Another drawback of this tradition is that if a girl doesn't accept it, she is disrespected by her relatives and other Chinese people. Fortunately, this practice was banned decades ago. Also, traditions like bullfighting are very harmful. In this case, the tradition is harmful to the environment and the animals. Although many Spanish people don't see it as a problem, the killing of many bulls can cause problems and lead to the extinction of bulls. To sum up, there are traditions that help society get along, learn new things, express themselves, and connect with their relatives. On the other hand, traditions like foot binding and bullfighting are, in my opinion, harmful and should be banned. To conclude, stopping a tradition is not bad because it can stop society and environmental problems and can help to make the world a better place.

A Superhero

By Ana Ljubičić, 8A

The fantasy genre is more commonly known as a type of writing or movies and TV shows that are unrealistic or have unrealistic aspects. The genre includes more science fiction work like Marvel and DC universe, magical work like Harry Potter universe, and kind of supernatural one like The Vampire Diaries etc.

The Harry Potter books and movies, in specific, are set in a school of wizardry and wizarding called Hogwarts where the main characters learn to master their powers. The school is located around Scotland but is hidden from muggles (humans) but the young wizards can get there by going on a train that leads there from the hidden platform 9¾ in London.

The main character, whose name serves as the title, lived with his aunts family, the Duddleys, and they treated him badly, which is obvious as he lived in a closet under their stairs and was always blamed for everything.

His parents were wizards too and died when he was a newborn baby in an attack from Voldemort but

managed to save Harry with a spell that left the iconic lightning shaped scar on his forehead.

Harry is one of the most powerful wizards and his name is well-known throughout the wizarding world and fights to save the wizarding world along with his mates. The main ones are Hermione and Ron but he has a lot of other friends, too.

The antagonist is Voldemort and his supporters and they are present throughout all books. However, there is a lesser antagonist specific for each book. An example may be Snape, Tom Riddle etc.

Most of the characters are in a web of wizarding families and they are separated into three groups: pureblood, mudblood, and muggleborn. Harry is a pureblood because both his parents are wizards.

The series has fantastical elements like magic, good vs evil, and a lot of others, which help shape the plot. The atmosphere has action, adventure, and magic.

Harry had a perfect origin story for him to have a villain arc but he chose to be good and, in the end, the good side always wins, which is the moral.

In conclusion, Harry Potter is a thrilling fantasy series that has helped shape a lot of childhoods. Harry is a hero that was raised in a bad household but still had a right mindset and fought for the good of everyone around him.

DEUTSCHLAND 2005

EREIGNISSE UND RÜCKBLICK 2005

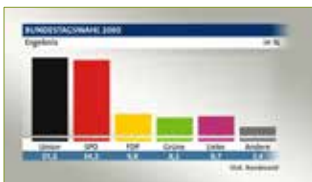

PAPST BENEDIKT XVI

Papstwahl

APRIL 2005

Papstwahl: Joseph Ratzinger wird Benedikt XVI. Im April 2005 wurde ein neuer Papst gewählt. Der deutsche Kardinal Joseph Ratzinger wurde Papst. Er kommt aus dem kleinen Ort Marktl in Bayern. Er wählte den Namen Benedikt der Sechzehnte. Damit wurde er der Nachfolger von Johannes Paul dem Zweiten. Viele Menschen in Deutschland waren stolz. Sie freuten sich, dass ein Deutscher Papst wurde. Auch viele Zeitungen berichteten begeistert über die Wahl. Für Ratzinger war es ein großer Schritt. Er war vorher viele Jahre im Vatikan tätig.

DIE ERGEBNISSE DER BUNDESTAGSWAHL 2005

DIE BUNDESKANZLERIN: ANGELA MERKEL

Angela Merkel wurde Bundeskanzlerin

NOVEMBER 2005

Am 22. November 2005 wurde Angela Merkel zur Bundeskanzlerin gewählt. Sie war die erste Frau in diesem Amt in Deutschland. Das war ein historisches Ereignis. Angela Merkel kommt aus der DDR, also aus dem Osten. Früher war sie Physikerin und hat in Leipzig studiert. Sie war Mitglied der CDU. Viele Menschen waren neugierig, wie sie regieren wird. Merkel war bekannt als klug, ruhig und fleißig. Sie wollte Deutschland in eine gute Zukunft führen. Auch viele Frauen freuten sich über ihre Wahl.

Im Herbst 2005 gab es auch Bundestagswahlen in Deutschland. Viele Menschen gingen wählen. CDU/CSU und SPD hatten fast gleich viele Stimmen. Deshalb war es schwer, eine Regierung zu bilden. Die Parteien mussten miteinander reden und verhandeln. Am Ende gab es eine sogenannte große Koalition. Das heißt: CDU/CSU und SPD regieren gemeinsam. Beide Parteien teilten sich die Ministerien. Viele Menschen hofften auf gute Zusammenarbeit. Die Koalition hatte eine stabile Mehrheit im Bundestag.

FC Bayern München wird Deutscher Meister im Mai 2005

Im Jahr 2005 wurde der FC Bayern München deutscher Fußballmeister. Die Mannschaft spielte eine sehr starke Saison. Bayern gewann viele Spiele und hatte am Ende die meisten Punkte. Auch im DFB-Pokal war der Verein erfolgreich. Damit holte Bayern das sogenannte „Double“ – Meisterschaft und Pokalsieg. Der Trainer war zu dieser Zeit Felix Magath. Viele Fans in Deutschland freuten sich über den Erfolg. Vor allem in München gab es große Feierlichkeiten. Die Spieler fuhren mit dem Bus durch die Stadt. Tausende Fans jubelten ihnen zu.

FC BAYERN MÜNCHEN E.V. 2005

Током 2005. године у Француској догодило се неколико важних и занимљивих догађаја, како на политичком, тако и на друштвеном и културном плану. Ево неколико најистакнутијих, али на српском језику јер мали број ђака у нашој школи учи француски језик.

1. Одбијање ЕУ устава (мај 2005.)

Датум: 29. мај 2005.

Догађај: На референдуму о ратификацији Устава Европске уније, француски бирачи су већином гласали против.

Значај: Ово је био озбиљан ударац за европски интеграциони процес и изазвало је политичке потресе у Француској и ЕУ.

2. Немири у предграђима (октобар-новембар 2005.)

Почетак: 27. октобра 2005.

Узрок: Смрт двојице тинејџера у паришком предграђу Clichy-sous-Bois који су покушали да побегну од полиције.

Исход: Вишенедељни нереди широм Француске, посебно у сиромашним предграђима, са насиљем, паљењем аутомобила и хапшењима.

Значај: Ови догађаји су покренули ширу расправу о имиграцији, интеграцији и социјалној неједнакости.

3. Смрт принца Ренијеа III из Монака (април 2005.)

Датум: 6. април 2005.

Иако се Монако води као независна кнежевина, смрт принца Ренијеа III имала је велики одјек и у Француској због историјских и културних веза.

4. Фестивал у Кану (мај 2005.)

Победник Златне палме: „Ленфант“ белгијских аутора Jean-Pierre i Luc Dardenne.

Фестивал је те године имао изузетно јак програм, укључујући филмове Давида Кроненберга и Џима Џармуша.

5. Спортски успеси и дешавања

Tour de France 2005: Победу је однео Ланс Армстронг (касније дисквалификован због допинга).

Фудбал: Француска се квалификовала за Светско првенство 2006. уз повратак Зинеина Зидана из пензије.

6. Пораст утицаја интернета и блог културе је била година када је блоговање експлодирало у Француској, нарочито међу младима и интелектуалцима. Француска је тада имала један од највећих бројева блогова по глави становника.

Блогови су све више коришћени и у политичке сврхе, као нови облик изражавања и критике естаблишмента.

7. Пораст забринутости за секуларизам и идентитет

Дебате о верским симболима, посебно о ношењу исламске мараме у школама, биле су и даље актуелне, иако је закон о забрани ношења „упадљивих верских симбола“ донесен још 2004. године.

Француски модел laïcité (строги секуларизам) био је често тема у медијима и друштвеним расправама.

8. Културни живот и музика

Појављује се „electro“ и „house“ талас са извођачима попут Justice и Daft Punk који освајају млађу публику.

Француски хип-хоп наставља да јача као израз маргинализованих заједница – уметници као што су Rohff, Boobai Sniper постају mainstream.

9. Климатске промене и екологија

После топлотних таласа из 2003, 2005. година је донела појачану свест о климатским променама.

Све више се говори о обновљивим изворима енергије, а Париз је организовао више еко-фестивала и дебата о урбаном загађењу.

10. Технологија и мобилни телефони

Ширење 3G мреже и раст продаје паметних телефона – промена начина комуникације у урбаним срединама.

СМС поруке и рани мобилни интернет почињу да мењају дневну динамику међу младима.

11. Популарни ТВ програми и филмови

ТВ емисије као што су Стар Ацадему (француска верзија музичког ријалитија) и Кох-Ланта (француски Сурвивор) биле су међу најгледанијима.

Популарни француски филмови 2005:

De battre mon cœur s'est arrêté (редитељ: Jacques Audiard)

Les Choristes и даље веома гледан, иако је из 2004.г.

España 2005

Literatura

En 2005, comenzaron los preparativos para conmemorar el 400º aniversario de la primera edición de la novela Don Quijote. Como parte de estos preparativos, se realizaron diversas exposiciones y conferencias dedicadas a Miguel de Cervantes. Asimismo, en 2005 se lanzó el proyecto Casa del Lector con el fin de promover la cultura de la lectura y fortalecerla a través de diversos talleres y bibliotecas.

Шпанија 2005

Књижевност

Током 2005 године започете су припреме за обележавање 400 година од првог издања романа „Дон Кихот“ У оквиру тих припрема одржане су различите изложбе и предавања посвећена Мигелу Сервантесу.

Такође 2005. године је покренут пројекат „Casa del Lector“ ради промоције културе читања и њено ојачавање кроз различите радионице и библиотеке.

Arte Se inauguró el Espacio Fundación Telefónica, un centro cultural para exposiciones contemporáneas que sigue siendo de gran importancia para el desarrollo del arte digital. En 2005, el Museo del Prado comenzó una gran restauración de las obras del arte barroco español, con el objetivo de promover ese periodo y hacer más accesible al público el arte de esa época. Aunque el aniversario de la muerte de Salvador Dalí fue en 2004, en 2005 continuaron las grandes celebraciones de su obra y su arte. En esta ocasión, se reafirmó una vez más como un símbolo global del surrealismo y del arte en España.

Уметност

Отворен је „ Espacio Fundación Telefónica “, културни центар за савремене изложбе који и дан-данас има велику важност за развој дигиталне уметности. Музеј Прадо је 2005. године започео велику рестаурацију дела шпанске барокне уметности, ради промовисања тог периода и веће доступности уметности тог времена јавности.

Иако је годишњица смрти Салвадора Далија била 2004. године, током 2005 године су се наставила велика обележавања његовог стваралаштва и уметности. Он је тим поводом још једном потврђен као глобални симбол надреализма и уметности у Шпанији.

Arquitectura

En 2005 se completó la construcción de la Torre Agbar en Barcelona, que desde entonces se ha convertido en uno de los símbolos arquitectónicos de la ciudad, reconocido por su estilo futurista. El complejo Ciudad de las Artes y las Ciencias, diseñado por Santiago Calatrava, estuvo en su fase más activa de construcción y expansión en Valencia durante 2005, convirtiéndose finalmente en uno de los símbolos más grandes de la ciudad.

Архитектура

Током 2005. године завршена је изградња Torre Agbar у Барселони, који је од тада један од архитектонских симбола тог града препознатљив по футуристичком стилу.

Комплекс Град уметности и науке који је дизајнирао Сантиаго Калатрава, у Валенсији је током 2005 године био у најактивнијој фази изградње и проширења, да би на крају постао један од највећих симбола тог града.

*Добитник Награде Стрега, најважније књижевне награде у Италији, 2005. године био је Маурицио Мацани са романом Ноћни путник (Il viaggiatore notturno), у издању издавачке куће Фелтринели (Feltrinelli).

Проглашење победника одржано је 7. јула 2005. у Нинфеју Виле Ђулија у Риму, где је Мацани освојио 138 гласова од укупно 345.

„Ноћни путник! је дело које истражује тему путовања – како физичког, тако и унутрашњег – кроз пределе који се крећу од пустиње Хогар, преко балканских шума, до града Тузле, попришта крвавих сукоба.

Маурицио Мацани је рођен у Кастелнову Магри 1951. године. Он је италијански писац и новинар. Поред награде Стрега, добио је и награду Кампијело 1995. године.

* Марта Бургај – Награда Пјетро Такини за најбољу докторску тезу

Астроном Марта Бургај добила је награду Пјетро Такини за своју докторску тезу о радио пулсарима. Позната је по открићу првог двоструког пулсара (PSR J0737-3039), што је значајно за тестирање Ајнштајнове теорије релативности.

Стефано Оливарес, Матео Бертолини и Росарија Риналди – Награде часописа Le Scienze

Ова тројица младих научника добила су награде које додељује италијанско издање часописа Scientific American за истраживања од међународног значаја:

- Стефано Оливарес (Универзитет у Милану) за рад у области квантне оптике, посебно у примени квантне криптографије.
- Матео Бертолини (Међународна школа напредних студија у Трсту) за допринос теорији струна.
- Росарија Риналди (Национална лабораторија за нанотехнологију у Леђу) за истраживања у области нанотехнологије.

Едоардо Бончинели – ЕМВО награда за комуникацију у животним наукама

Професор Едоардо Бончинели са Универзитета Вита-Салуте Сан Рафаеле у Милану добио је ЕМВО награду за изузетан допринос у популаризацији науке. Познат је по својим бројним књигама

о генетици, неуробиологији и старењу, као и по активном учешћу у јавним дискусијама и раду са школама.

*Велика обнова и поновно отварање Театра „Ла Скала“ у Милану
Након вишегодишње реновације, славна оперска кућа Ла Скала поново је отворена 7. децембра 2004, али се обнова и програм у пуном капацитету реализују током 2005. године.
Ово је био велики симбол културног препорода и италијанског поноса, са великим продукцијама и учешћем светских уметника.

*Фестивал у Венецији 2005. (Mostra del Cinema)
Одржан 62. по реду Филмски фестивал у Венецији, један од најважнијих у свету.
Главну награду (Златни лав) добио је филм „Brokeback Mountain“ Анга Лија, али су у конкуренцији били и италијански филмови који су добили међународно признање.
Италијанска кинематографија је у том тренутку показивала знаке опоравка и стицања нове публике.

*Напредак у дигитализацији културне баштине
Италија је 2005. г. интензивирала дигитализацију библиотеке, музеја и архива, нарочито кроз иницијативе као што су Internet Culturale и сарадње са UNESCO-ом.
Ово је био важан корак ка очувању и доступности културе широј јавности и будућим генерацијама.

*Јавне дебате о култури и идентитету
У оквиру припрема за улазак Румуније и Бугарске у ЕУ (2007), у Италији су се водиле интензивне јавне расправе о италијанском културном идентитету, интеграцији и културним вредностима Европе.

Аурора Елена Крчевинац, 6Б

В этом году юбилей нашей школы. Мы хотели посмотреть, что в России произошло в то же время. Это было **1000-летие Казани** — юбилей города, отмечавшийся **24–30 августа 2005** года. Согласно официальной версии, город был основан не менее **1000 лет назад**. Основаниями для такой датировки являются найденная во время раскопок на территории Казанского кремля чешская монета, остатки каменной кладки и деревянной городской ограды, предметы ремёсел и утвари.

Казань — город чудес и легенд! Вы когда-нибудь слышали о городе, где живут и русские, и татары, и много других народов? Это Казань — настоящий город-сказка, где история переплелась с волшебством!

Давным-давно, около 800 лет назад, на месте Казани появился небольшой поселок. Люди называли его “казан”, что значит “высокий холм”. Представьте, как он выглядел? Может, это был маленький городок, окружённый лесами и реками.

Со временем Казань стала важным торговым центром — сюда приезжали купцы со всех концов мира! И было её не просто так названо — город всегда был как будто на границе двух цивилизаций: русской и татарской. Здесь жили разные народы, говорили разными языками, но всё равно дружили и находили общий язык.

Самое яркое событие в истории Казани произошло в 1552 году, когда царь Иван Грозный завоевал город — и с этого времени Казань стала частью России. Но даже после этого, она сохранила свою особую культуру, традиции и волшебство.

Сегодня Казань — очень красивый и современный город, где всё еще можно увидеть древние мечети и церкви, а также прогуляться по уютным улицам. Это настоящий город-легенда, где история и культура живут бок о бок!

В рамках празднования были проведены следующие мероприятия:

- реконструирована и оформлена улица Петербургская;
- построены Новый ипподром, Татнефть-арена, проведена реконструкция Центрального стадиона;
- создан парк Тысячелетия;
- ярмарочная площадь была реконструирована в полном объёме и переименована в площадь Тысячелетия;
- открыты филиал Государственного Эрмитажа и Музей тысячелетия Казани;
- отреставрированы многие улицы центральной части города, здания городской ратуши, Кабмина Татарстана, речного, пригородного железнодорожного и автобусного вокзалов, международного аэропорта и другие объекты культуры, религиозных культов, досуга, транспорта. Также в городе были открыты несколько памятников и бюстов, обновлены элементы городского благоустройства (клумбы и цветочные вазоны, столбы, урны и прочее), установлены конструкции с праздничными транспарантами, биотуалеты и прочее.

Дарья Мельникова, 9А

Ритмичка гимнастика

У недељу 27.априла је у Ужицу одржан Папилон куп, такмичење у ритмичкој гимнастичи. Наша ученица Симона Поповић, 4А се такмичила у индивидуалним вежбама Ц категорије и освојила 3.место.

Такмичење у ритмичкој гимнастичи

Наша ученица Елена Богдановић, 5Б је 29.3.2025. освојила златну медаљу на Међународном такмичењу Dream team у ритмичкој гимнастичи у Љубљани.

Међуодељењска такмичења у фудсалу

Током месеца марта, одржан је узбудљив међуодељењски турнир у фудсалу. У жестокој борби у финалу победу су однели ученици Grade 8.

Настављамо са спортским такмичењима и у наредном периоду, негујући спортски дух и ферплеј међу својим ученицима.

Златна медаља за Анику

На Светском првенству у плесу Dance fest које се одржало у периоду од 21. до 23. марта 2025. године, наша ученица Аника Костић освојила је златну медаљу.

И ове године је у Новом Саду одржано такмичење у плесу са ког нам се са освојеним првим местом вратила наша Аника Костић, 3А заједно са својом плесном групом Victory dance.

Бадминтон

У суботу 22. марта на такмичењу Јуниорски куп Вршац 2025. Софија Табакман, 4А је освојила 3. место у категорији У11, а Тимофеј 2. место у категорији У13.

Међуодељењско такмичење у баскету 3 на 3

Током фебруара, у нашој школи је одржано узбудљиво међуодељењско такмичење у баскету 3 на 3. Учествовали су ученици од Grade 6 до Grade 9, показујући сјајне спортске вештине, тимски дух и фер-плеј.

Након неколико динамичних и неизвесних мечева, титулу шампиона заслужено је однела мушка екипа одељења 9А. Честитамо победницима на сјајној игри, али и свим учесницима који су дали свој максимум и допринели спортском духу наше школе.

У Леденој дворани „Пингвин”

Ученици Grade 8 и 9 били су у четвртак 19.12. на клизању у Леденој дворани „Пингвин” на Новом Београду.

Ученици су уживали на леду, и док су они спретнији изводили акробације на клизаљкама, било је и почетника који су се трудили да одрже равнотежу. Дан на леду је протекао у дружењу и смеху, а ђаци ће га памтити по незаборавном проводу и одличној забави.

Шампион у скијању

На Државном првенству Србије у категорији У10 дечачи, Алексеј Трајковић, ученик 4А, освојио је прво место и постао шампион Србије!

Прво место за Алексеја

На трци Меморијал Божидар Ђуровић на Копаонику, одржаној 24. јануара Алексеј Трајковић 4А освојио је 1. место у категорији У10. Алексеј је имао најбоље време од категорија Пахуља и Цицибана у узрасту до У14.

Алпско скијање

Алексеј Трајковић 4А, освојио је 2. место на такмичењу Кроски купа у Вејбадену у недељу 12. јануара. Показао је таленат и сјајне вештине у алпском скијању.

Веслање

Ученик наше школе Павле Милосављевић 9А са својим веслачким тимом освојио је бронзану медаљу на Државном првенству у Зрењанину одржаном 1. марта. Павле се активно бави веслањем у Веслачком клубу „Графичар” основаном 1905. год у тадашњој Краљевини Србији.

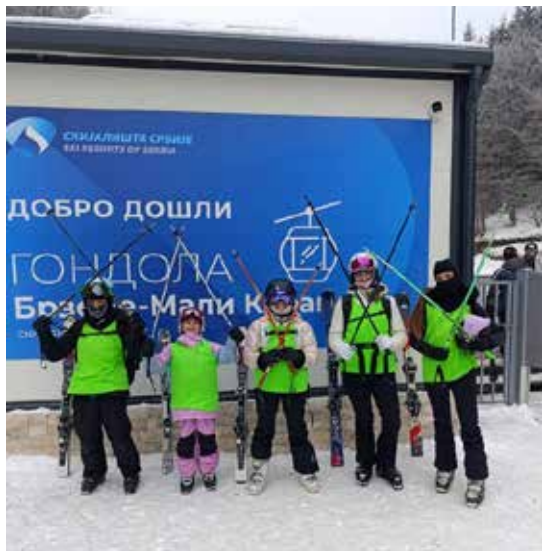

Руђерова школа скијања

И ове зиме традиционално се одржала Руђерова школа скијања у којој је учествовало преко педесет ученика узраста од Grade 2 до Grade 8. За разлику од пређашњих зимских сезона ова је заузела посебно место јер је била десета у низу. Сви полазници били су и постали део једне мале историје, малог јубилеја нашег система. Програм је био пун динамике и различитих активности, а који у основи има за циљ да нашим ученицима унапреди скијашке вештине. Активно одмарајући наши ђаци су уживали дружећи се, склапајући нова пријатељства у једној здравој, спортској атмосфери.

Са осмехом смо верификовали њихове нове компетенције картоном оцењивања и дипломама, а сетна лица на расанку много тога су рекла о односу стручног и педагошког тима. У неформалној анкети о њиховом утиску сви полазници са задовољством подигли су руку за будућа дружења која нас очекују. Спорт као најбољи амасадор увек утиче на то да границе буду померене, а оно што су доживели на планини, скијајући, значи да је постигнут циљ.

Златна медаља за рукометашице

Дана 26.02. одржано је Општинско првенство у рукомету за ученице 5. и 6. разреда. Ученице наше школе оствариле прво место са резултатом 11:1 и пласирале се на Градско такмичење које ће се одржати 21.03. у Хали спортова „Ранко Жеравица“.

Сребро за наше рукометашице

У среду 12. фебруара, ученице наше школе Grade 8 и 9 су на Општинском такмичењу у рукомету освојиле друго место победивши ОШ „Стефан Дечански“.

Бронза за наше рукометаше

У понедељак 10.2.2025. у сали Спортског центра „Жарково“ завршен је општински турнир у рукомету за ученике 7. и 8. разреда. Екипа наше школе је после велике борбе и извођења седмераца освојила треће место. Надамо се да ће наставити са dobrim резултатима, јер их већ у марту очекује општински турнир у фудзалу.

Светски дан књиге

Ученици 6Б су једни другима приказали свог омиљеног књижевног јунака представљајући га из ЈА перспективе на Светски дан књиге 23.4.2025.г. Било је Малих Принчева, Цара Душана, Леси која се враћа кући, јунака из бајки који се боре са аждајама, епских јунака (јер је народна епика била предмет проучавања донедавно) као и савремених књижевних јунака. Публика је активно учествовала успешно погађајући ликове из књижевних дела. Наставница им је представила своју омиљену хероину Антигону и тако су се упознали са митом о Едипу, као и првом побуњеном женом јер побуна значи непрестајање на свет онакав какав јесте.

Национална еколошка олимпијада (НЕО 2025)

Дана 13. априла 2025. године група од 9 ученика наше школе учествовала је на републичком нивоу Националне еколошке олимпијаде (НЕО 2025) у Бору. Под стручним менторством наставнице биологије Весне Хлавати Ширке, ученици су имали прилику да се такмиче, али и да стекну нова знања и искуства у области екологије.

Такмичење је било право освежење, пружајући учесницима могућност да се друже, уче о важности заштите животне средине и развијају критичко размишљање о глобалним еколошким изазовима. Поред такмичарског духа, најлепши део овог искуства било је међусобно повезивање и тимска сарадња, која је омогућила ученицима да покажу своје таленте и стекну драгоцену искуства.

Честитамо својим ученицима на изузетној посвећености и труду који су уложили и поносни смо на њихов успех!

Обележен Дан књиге и Дан енглеског језика у нашој школи

Поводом Светског дана књиге и Дана енглеског језика, у нашој школи су 23. априла организоване занимљиве и креативне активности које су подстакле ученике да размишљају о значају читања и богатству књижевности на различитим језицима.

Ученици одељења 6А су на часу српског језика и књижевности обележили Светски дан књиге на маштовит начин – маскирани у омиљене ликове из бајки, романа и других књижевних дела, причали су о јунацима које су изабрали и о разлозима зашто им се допадају. У пријатној и веселој атмосфери закључили су да ученици овог узраста највише уживају у бајковитим, авантуристичким и духовитим причама.

Ученици Grade 9 су, са друге стране, кроз часове енглеског језика обележили Дан енглеског језика истражујући животе и стваралаштво познатих писаца са енглеског говорног подручја. Своја сазнања представили су кроз занимљиве презентације и разговор о омиљеним делима, али су се такође бавили и енглеским сленгом, упоређујући изразе из британског и америчког енглеског. На овај начин су развијали не само разумевање књижевности, већ и практично знање језика којим се говори у свакодневним ситуацијама.

Овим активностима показали су колико књиге инспиришу, развијају машту и језичке вештине и колико је читање важно – како на матерњем, тако и на страном језику.

Обележен Дан планете Земље у нашој школи

У уторак, 22. априла, у нашој школи обележен је Дан планете Земље низом активности које су подстакле ученике да размисле о важности очувања наше планете. Кроз радионице, израду постера, едукативне видео материјале и дебате, ученици су истраживали теме попут загађења, климатских промена и заштите природне средине.

Дан планете Земље сваке године нас подсећа колико је важно бринути о природи која нас окружује. Овај дан има за циљ да развије еколошку свест код младих и укаже на значај малих промена које свако од нас може да уведе у свакодневни живот – рециклирање, штедњу енергије, употребу обновљивих извора и одговоран однос према природи.

Верујемо да никада није превише рано да се код деце развија еколошка писменост. Природа нам даје све, а на нама је да је поштујемо и чувамо – не само данас, већ сваког дана.

Резултати „Мислише“

Математичко такмичење „Мислиша“ одржано је у четвртак 13.3.2025.године. Мислиша је популарно Национално математичко такмичење које организује Математичко друштво Архимедес из Београда.

Циљ такмичења је популарисање математике, развијање интересовања код што већег броја ученика и њихово мотивисање да математику уче са задовољством (кроз решавање лепих и занимљивих задатака) и развијање математичких способности ученика. Мото такмичења је: Математика за све!

Наши ученици су остварили су сјајне резултате. Похвалу су добили: Миа Дедић, Ана Захарина Алиса Акжигитова, Андреа Стевановић, Страхинја Јакоб Марјановић, Милица Зацера, Милена Мишкулин, Јаков Биргер, Тимофеј Табакман, Калина Ковачевић, Андреј Ковачевић Андреј, Виктор Лука Крчевинац.

Трећу награду су освојили Софија Табакман, Вјачеслав Костин и Лука Васић, а најбоље пласирана, са освојеном другом наградом, била је Аглаја Гостева.

Изложба Grade 5

У уторак, 10. априла, у нашој школи је одржана Изложба ученика Grade 5.

Током претходних шест недеља, ученици су вредно радили на својим истраживачким пројектима, пролазећи кроз све фазе – од одабира теме и истраживања, до презентације резултата. У том процесу имали су подршку својих ментора, али су већину рада обављали самостално, развијајући вештине критичког мишљења, тимског рада и комуникације.

На самој Изложби, ученици су са поносом представили своје пројекте бројним посетиоцима –

ученицима наше школе, гостима из ISB школе коју смо и ми посетили претходне недеље, као и својим родитељима. Атмосфера је била инспиративна, а креативност и посвећеност ученика оставила је снажан утисак на све присутне.

Честитамо свим ученицима Grade 5 на труду, знатижељи и успешној реализацији својих идеја!

Образовни систем „Руђер Бошковић“ је постао чланица ACES асоцијације IB школа

Наша школа је у фебруару постала чланица престижне асоцијације IB школа Централне Европе, ACES (The Association of Central European IB Schools). Асоцијација броји преко 45 чланица и део је шире групе интернационалних школа Централне и Источне Европе, CEESA (Central and Eastern European Schools Association). ACES организација промовише ИБ образовање пружајући подршку школама чланицама у стручном усавањању, као и у размени идеја и добре праксе.

Као нови члан ACES асоцијације, били смо позвани на годишњу CEESA конференцију, која је ове године одржана у Сплиту од 13-15. марта. Присуствовали смо различитим корисним предавањима и радионицама, која су се бавила следећим темама: Explore new ways to build thriving classrooms through sessions on Exceptionalities, Belonging and Wellbeing, Get inspired with impactful Leadership strategies to drive positive change, Discover a fresh approach to Technology and Innovation to facilitate meaningful learning and student success.

Кућица за мале сове у школском дворишту – поклон породице Табакман

У петак 11. априла у РУР делу школског дворишта постављена је кућица за мале сове – драгоцен поклон породице Табакман. Кућица је израђена у складу са свим еколошким стандардима и постављена према стручним саветима орнитолога, како би будућим пернатом станарима пружила сигурно и удобно место за живот.

Ученици су са великим одушевљењем дочекали постављање кућице и одмах изразили жељу да прате кретање њених нових станара. Овај мали, али значајан корак представља важан допринос очувању локалне биодиверзитета и развоју еколошке свести међу нашим ђацима.

Радујемо се новим заједничким пројектима и сарадњи са нашим младим еколозима и захваљујемо породици Табакман на овом дивном гесту.

Петаци имају омиљеног писца

После читања лектире „Музика тражи уши“ ученици Grade 6 су са посебним узбуђењем ишчекивали сусрет са писцем ове књиге. У среду 9.4.2025. г. Дејан Алексић је потврдио своју занимљивост, духовитост и снажну спону са детињством. Његова поезија открива радознали дух који гледа на свет широм отворених очију. Разговор је био спонтан, жив, врцав и на радост деци и писцу. Било је организовано такмичење у брзаличарству, новој олимпијској дисциплини. Брзалице су говорили најхрабрији и најспретнији реторичари на српском и руском језику. Времена није било довољно за све што су имали деца и писац да кажу једни другима. Децу су уши спасле да њихов осмех има граничнике, а Дејан Алексић је до родног Краљева, у вожњи, каже, уживао у интензитету дружења са руђеровцима. Договор је да ће се срести и на јесен управо у Краљеву на екскурзији – писац и његова публика.

Светски дан књижевности за децу

Ученици 6Б су 2.4.2025. г. на часу српског језика и књижевности говорили о књижевности за децу, омиљеним писцима, а једног ће ускоро у школи и упознати, поводом Светског дана књижевности за децу. Врло посвећено и креативно су представили

своје омиљене књиге. Процес рада и резултат – велики постер – можете да видите у учионици 3. Сви су добродошли.

Ученици школе ACG Pierce у посети Београду у оквиру пројекта „Београд-Атина, историја и архитектура“

У оквиру културно-образовног пројекта „Београд-Атина, историја и архитектура“, наша школа је имала част да угости ученике из престижне школе ACG Pierce из Атине. Током боравка у Београду и околини, ученици су заједно са својим домаћинима истраживали знаменита места од историјског значаја.

Програм је обухватио посете Палати науке, Гардошу, Небојшиној кули, као и археолошком налазишту Виминацијум и средњовековној тврђави Голубац. Ученици су кроз стручно вођене туре имали прилику да науче више о богатој историји и архитектури Србије.

Посета је завршена крстарењем београдским рекама на опроштајној журки, уз доделу поклона, размену утисака и емотивне опроштаје. Растанак на аеродрому био је испуњен сузама, али и чврстим обећањима о поновном сусрету – овог пута у Атини.

Деца помажу деци – Велико срце наших ђака

Ученици наше основне школе придружили су се ускршњем пројекту „Деца помажу деци“ престолонаследника Александра и принцезе Катарине.

Традиционално, сваке године краљевски пар Карађорђевић отвара врата Белог двора поводом Ускршњег пријема, пружајући топлину и подршку више од хиљаду деце без родитељског старања, деце са посебним потребама, ромске деце и социјално угрожене деце.

У прикупљању пригодних поклона учествовали су сви ученици наше основне школе, показујући велико срце и спремност да помогну вршњацима којима је подршка најпотребнија. Донацију су у Бели двор однели представници Бачког парламента и ученици Grade 5 током посете Краљевском двору у четвртак 3. априла. Том приликом, уз стручно

вођење, имали су прилику да обиђу цео комплекс и сазнају више о историји и значају краљевске породице.

Верујемо да је важно да се деца од малих ногу уче радости даривања, а најбољи начин да то науче јесте кроз сопствено учешће. Овим гестом, наши ученици су имали прилику да доживе радост даривања, доносећи срећу онима којима је то најпотребније и подсећајући их да нису заборављени.

Када ти живот да лимун, ти направи струју!

Ученици Grade 9 су почетком априла имали прилику да учествују у занимљивом огледном часу посвећеном производњи струје из лимуна. Кроз ову интерактивну демонстрацију, ученици су сазнали како лимун, уз помоћ електрода, може генерисати

електричну енергију. Уз пуно ентузијазма, пратили су сваки корак експеримената и активно се укључивали у процес. Овај експеримент није само проширио њихово знање о основама електротехнике, већ их је подстакао да размишљају о обновљивим изворима енергије на забаван и едукативан начин. Ученици су уживали у учењу и истраживању, што је учинило час незаборавним и инспиративним.

Светско школско првенство у шаху

У Врњачкој Бањи је од 19. до 29. марта одржано ФИДЕ Светско школско првенство у стандардном класичном шаху. Ученик наше школе Константин Крутиков такмичио се у групи до 11 година. Освојио је четири поена од девет максималних. На крају се позиционирао на 38. месту од укупних 56.

У веома јакој конкуренцији учествовало је 470 такмичара и такмичарки у шест старосних група из 43 националне федерације.

Можда и очекивано, најбоље резултате постигли су казахстански шахисти са четири златне, три сребрне и једном бронзаном медаљом.

Одмеравање стратегије, тактике, креативности, али и издржљивости у партијама које су трајале и до три-четири сата, чак и за неке млађе такмичаре, били су прави изазови.

Наши ученици имају разлога за славље јер имамо и освајаче медаља, од млађих Леонида Ивановића – сребро, од старијих Андреј Љеппић – сребро.

Наши остали такмичари и такмичарке завршили су ранжирани на разним позицијама. За све њих ово је драгоцен међународно искуство јер су играли против разних светских школа шаха које су све озбиљнија конкуренција.

Турнир је прошао у добром расположењу гостију и домаћина, уз лепо време и понуду Врњачке Бање.

Вест о Олимпијади

Дана 9.3.2025. године одржана је Национална еколошка олимпијада која је обухватила ученике више земаља из окружења. Окружни ниво такмичења је одржан онлајн док ће републички ниво такмичења бити одржан у Бору 13.4.2025. године. Наши ученици Grade 6 и Grade 7 освојили су треће место на окружном такмичењу и тиме стекли право да се такмиче на републичком нивоу.

Успешно реализован јавни час „The Story Circle”

У четвртак 20. марта са пуно ентузијазма и креативности обележили смо Међународни дан приповедања кроз јавни час The Story Circle. Ученици Grade 8 припремили су одломке из својих омиљених приповедака и романа и са великим жаром их читали ученицима Grade 3. Одломци су били на енглеском језику или на језику на којем је прича написана, чиме смо још једном показали богатство књижевности и моћ приповедања.

Уз пуно осмеха, пажљивих слушаца и инспиративних прича, провели су дивно сунчано мартовско поподне у кругу књига и пријатеља. Овај догађај представља још један предиван начин повезивања и сарадње МУР и РУР ученика наше школе, кроз који подстичемо заједништво и љубав према књижевности. Радујемо се новим причама и будућим сусретима у нашем Story Circle-у.

Радионице о учењу у Grade 3

Ученици Grade 3 се први пут ове школске године суочавају са бројчаним оцењивањем. Сем онога што ураде у школи, важно је и како се организују приликом обнављања, утврђивања и на који начин се сналазе у складу са доминантним стилем учења који је код њих заступљен. Како знају да су нешто добро научили, независно од тога да ли раде тест, усмено одговарају или добију одређену оцену? Како да се изборе са обавезама и оценама?

Важно је било да ученици спознају да се може учити на пуно различитих начина, да свако може да пронађе свој најефикаснији начин учења, као и да разграниче од кога шта зависи приликом учења и процњивања наученог (шта зависи од наставника и родитеља, а шта од самог ученика).

Ученици су такође били у прилици да сами испланирају своју радну недељу и у њу укључе све активности којима се баве после школе и викендом, како би што боље развијали своје организационе вештине и планирање сопственог учења. На овај начин развијају одговорност и самосталност у процесу учења који су основни предуслов за постизање добрих резултата и формирање трајних и применљивих знања.

Јавни час „Следеће године и ви ћете овако“

Ученици 6А на часовима српског језика и књижевности спремили су са својом наставницом Нушићеву „Кирију“ коју су извели својим другарима из Grade 5, желећи на тај начин да их упознају са МYP програмом који их чека следеће године. Деца су била дивна, показали су свој труд, посвећеност

и прави тимски дух, а њихов наступ био је заиста сјајан. Након извођења уследио је разговор ученика у једној пријатној атмосфери у којој су млађи другари постављали питања старијима о својим очекивањима. Веома смо поносни и на извођаче и на дивну публику.

Мислиша

Математичко такмичење Мислиша одржано је у четвртак, 13.3.2025.године. На такмичењу је учествовало 70 ученика од првог до осмог разреда.

Мислиша је популарно Национално математичко такмичење које организује Математичко друштво Архимедес из Београда.

Циљ такмичења је популарисање математике, развијање интересовања код што већег броја ученика и њихово мотивисање да математичку уче са задовољством (кроз решавање лепих и занимљивих задатака) и развијање математичких способности ученика. Мото такмичења је: Математика за све!

Обележен Дан броја Пи (π) уз креативне активности ученика

У петак 14. марта ученици Grade 6 и Grade 8 обележили су Дан броја Пи (π) – Међународни дан математике. Овај посебан датум, који се поклапа и са рођенданом Алберта Ајнштајна, био је прилика да се

математика доживи на другачији начин – кроз игру, креативност и тимски рад.

Ученици су израђивали презентације и постере посвећене овом бесконачном броју, писали песме на више језика, осмишљавали приче и учествовали у изазову ко може да запамти највише децимала броја Пи. Атмосфера је била динамична и инспиративна, а кроз разне активности ученици су имали прилику да схвате како математика може бити забавна и како може подстаћи креативност.

Овај дан је показао да математика није само скуп правила и формула, већ и простор за маштовитост, иновацију и заједничко учење.

Огледни час: A Global Adventure – Exploring Food and Culture

Ученици Grade 6 су, заједно са наставницима енглеског језика, одржали огледни час на тему „A Global Adventure – Exploring Food and Culture“, истражујући различите аспекте исхране и традиција широм света.

Подељени у групе, ученици су истраживали следеће теме:

Група 1: Традиционална јела и њихов значај у свакодневном животу

Група 2: Исхрана – обичаји и празници

Група 3: Здраве навике у исхрани

Након истраживања, свака група је представила своја открића кроз занимљиве презентације, у којима су ученици показали одличне језичке

вештине, креативност и тимски рад. Часу је присуствовала и школски психолог Слађана Ристић, која је истакла значај развијања свести о здравјој исхрани код младих.

Овај динамичан и интерактиван час био је прилика да кроз енглески језик деца уче о културама света, развијају истраживачке вештине и стекну нова знања о здравим прехранбеним навикама. Уз пуно смеха и креативних идеја, доказали су да је учење најзанимљивије када је повезано са стварним животом,

Дан розе мајица

Сваке године, последње среде у фебруару, широм света обележава се Међународни дан борбе против вршњачког насиља Дан розе мајица.

Све је почело 2007. године, када је група активиста у једној канадској провинцији покренула иницијативу након што је канадски ученик Чарлс Мекнил у школу дошао са розе мајицом на себи и због тога претрпео ругање и вербално насиље својих вршњака. Ученик је розе мајицу обукао у знак подршке мајци оболелој од карцинома дојке. Активисти су купили 50 розе мајица и поделили их његовим вршњацима у школи који су их носили као подршка дечаку. Ученици су почели и сами да долазе у школу облачећи розе мајице, које су тако постале симбол борбе против вршњачког насиља у школама који се широм света обележава последње среде у фебруару.

Ове године у Основној школи „Руђер Бошковић“ овај дан је обележен пажљиво осмишљеним активностима у координацији и сарадњи Ученичког парламента школе, МУР психолога Слађане Ристић и РУР психолога Данијеле Андрејић Мићовић. Ученици су позвани да на овај дан у школу дођу обучени у розе или са неким розе детаљем у циљу симболичне подршке.

Учитељице и наставници су са својим ученицима разговарали о приказаном мини филму о догађају који је инспирисао и иницирао покретање иницијативе за обележавање овог дана. Истраживања су показала да када посматрачи одреагују у ситуацији када се дешава

насиље, да насиље престаје у року од 10 секунди. То је била мотивација да на крају деца осмисле какву би поруку послали свим учесницима у ситуацији насиља, да би се извршио утицај и спречило ширење насиља, осликавањем розе мајица и писањем симболичних порука подршке.

Свако од нас може да предузме акцију да спречи насиље.

How the World Works

У четвртак 12.4.2025, ученици Grade 3 у оквиру теме How the World Works посетили су фирму за израду монтажних кућа. Током посете, упознали су се са различитим фазама производње, од пројектовања и одабира материјала до склапања и завршне монтаже. Сазнали су шта је изолација, зашто је важна, као и како се обезбеђује енергетска ефикасност кућа. Ова едукативна посета омогућила им је да на практичан начин схвате цео процес, од идеје до реализације пројекта и уоче значај детаља у стварању квалитетних и одрживих домова.

Кутак на новинарском Олимпу

Наш часопис је и ове године овенчан наградом. С поносом наглашавамо да смо освојили 1. место као најбољи основношколски часопис на конкурс Друштва за српски језик и књижевност.

Додела награде је 25.1.2025.г. на Филолошком факултету у Београду. Присутноваћемо додели и обавестити вас о томе, наравно, јер ми смо новинари и радо ћемо о томе писати.

На новинарском Олимпу

Већ смо се похвалили 1. местом за свој „Ђачки кутак“ и најавили и вест о примању награде. Дана 26.1.2025. г. у Сали хероја на Филолошком факултету нам је додељена диплома. Није цела новинарска редакција била у ситуацији да у недељу учествују у том догађају, али су они који су дошли све присутне освојили својим шармом, достојанственим држањем и лежерношћу, већ наградама свикнутих новинара. Добили смо велики аплауз, а на следећој секцији поделили утиске и почели планове за наредни број.

Архитектура

Ученик 8Б разреда Матеја Ђокић, одржао је 22. јануара радионицу о архитектури за ученике Grade 4, који су управо започели нову тему учења под називом „How the World Works“. Презентација о архитектури била је савршен увод у ову тему, јер је омогућила ученицима да истраже како свет функционише кроз призму дизајна и структура које нас окружују.

Матеја, који се у слободно време бави архитектуром, деци је представио најважније архитектонске стилове и истакнуте савремене архитекте.

Такође, представио је ученицима свој рад са школе архитектуре, објашњавајући како је направио макету моста која је издржала више од 120 килограма, а да није дошло до оштећења. Као део активности, ученици су имали задатак да нацртају унутрашњост своје куће из снова из птичије перспективе. Најкреативнији одговори награђени су слатким поклонима. Ученици су уживали у учењу, креативном изражавању и заједничком дружењу.

Деда Мраз у Руђеру

У четвртак 26. децембра нашу школу традиционално је посетио Деда Мраз! Уз песму, игру и слаткише ученици ПУП програма су са својим другарима и учитељицама прославили почетак распуста.

Добра атмосфера и расположење су увод у празничну еуфорију која нас очекује!

Mapping the Unknown – Огледни час ученика Grade 6: Повезивање креативности, језика и емоција

У понедељак, 16. децембра, ученици Grade 6 који похађају предмет English Language Acquisition (ELA), у сарадњи са наставницима енглеског језика Слободаном Стамболићем и Браниславом Грубишић, организовали су огледни час са циљем подстицања креативности, интеграције визуелног и вербалног израза и повезивања емоција са језиком.

Током часа, ученици су на занимљив и интерактиван начин систематизовали све што су научили у протекла два месеца у оквиру истраживачке теме Како можемо пронаћи свој пут?

Кроз креативне активности, ученици су демонстрирали свој напредак у језичким вештинама, као и способност да повезују различите аспекте учења са својим емоционалним доживљајима. Овај огледни час је био инспиративан пример како учење може бити забавно, смислено и дубоко повезано са личним искуствима ученика.

Недеља сећања и заједништва у нашој школи 5-9. мај 2025.

У знак сећања на трагичне догађаје из маја 2023. године у ООШ „Владислав Рибникар“, као и у местима Дубона и Мало Орашје, школе широм Србије обележавају прву недељу маја као Недељу сећања и заједништва. Наша школа се и ове године придружила овој важној иницијативи кроз низ садржајних и оснажујућих активности.

Током недеље од 5. до 9. маја, ученици су са својим наставницима и школском психолошкињом учествовали у радионицама посвећеним међусобном оснаживању, разумевању и изградњи поверења међу свим члановима школске заједнице. Кроз разговоре и групни рад, ученици су истраживали теме као што су емпатија, вршњачко насиље, захвалност, љубазност, саосећање и поштовање. Циљ ових активности био је да се код ученика развијају социјално-емоционалне вештине и да се ојача дух заједништва и солидарности.

Растајемо се, растајемо и страшно дугим корацима крећемо у свет

М. Антић

Растајемо се, растајемо - не могу да верујем да ово пишем. Плакао сам на дан када сам кретао у први разред, плачем и сада када завршавам осми разред.

Време изгледа лети толико брзо да ми уопште немамо право поимање тога. Сећам се упознавања са својим другарима пре осам година. Сећам се и шта су ме прво питали када су ме видели на вратима наше прве учионице. Једва су чекали да сазнају да ли играм фудбал, иако нисам знао, одговорио сам са великим самопоуздањем - да. Очигледно да је тада једина брига била да ли неко зна да игра фудбал. Сада иста деца треба да уписују средње школе и да наставе да живе као одрасли. Играли смо се, стално смо се играли. Мислили смо да ће то трајати заувек, у ствари нисмо ни мислили, већ смо знали да уживамо у тренутку. Сада схватам да је то најлепши осећај, када уживаш и немаш обавезу да размишљаш о било каквим „озбиљним стварима“. Не улази ми у главу како то да се ми стварно растајемо. Чинило се као да ће трајати заувек, мислим нама се чинило. Одрасли су то већ све прошли, али нас нису упозоравали на овај тежак тренутак, јер нису хтели да нам кваре најлепши период живота. Тужно је што схватиш да је најлепши период живота онај који се управо завршава. Чудно звучи када кажемо да се растајемо, јер то значи да више нећу седети са истим другом у клупи, да ми више неће сметати другари који незаустављиво брбљају ујутру када ми се спава, да неће бити исте дружине која ће се смејати на најглупље „форе“. Све те карактеристике мог одељења ће ми највише фалити. Уопште не могу да замислим своје школовање без њих. Изгледа да ћу морати јер како то одрасли кажу: „Сви смо ми то прошли и то једноставно тако иде.“ Ја разумем њих када то они кажу, али није лако. Није лако да одједном све своје навике и рутину промениш из корена. Не желим да се овај период заврши. Имам утисак да уопште нисам спреман, а с друге стране да сам и те како спреман.

Били спремни или не, ми се растајемо. Сви идемо својим путем, у неке нове победе. Ја својим другарима желим све најлепше и да се што боље снађу у овом свету одраслих.

Жељко Кељановић, 9Б

Растајемо се, растајемо и страшно дугим корацима одлазимо у свет

М. Антић

Постоје тренуци у животу када нам се учини као да је време стало. Не зато што нема даље, већ зато што се нађемо на некој прекретници са које нисмо сигурни куда даље. Управо такав тренутак проживљавам сада.

Основна школа која нам је годинама била други дом, место где смо учили, одрастали и сањали, полако постаје успомена и део наше прошлости. Један велики део свог живота остављамо иза себе, растајемо се од њега и дугим корацима одлазимо у свет. Ту смо први пут учили слова, бројеве, стицали пријатељства за читав живот, учили се не само знању, већ и стрпљену, вештинама које ће нам помоћи да се у животу лакше снађемо. Памтићу како смо се смејали без разлога, како смо са нестрпљењем чекали крај часа, како смо заједно учили да растемо. Свака учионица има своју причу, радост, понос и понеки неуспех или само поглед са прозора, док маштамо куда ћемо одавде и шта нас тамо чека. Дошао је и тај тренутак који се чини некоћ тако далек, растајемо се, растајемо и страшно дугим корацима одлазимо одавде. Сваки растанак је тежак, али је састави део живота. Нисмо више она мала деца која седе у клупама и поносно сричу прве слоге. Сада стојимо на раскрсници на којој свако од нас бира свој пут и прати своје снове. Иако нас ти путеви воде у различитим правцима свако од нас носи са собом овај период свог живота. Растанак не значи крај, већ почетак нечег новог. Преда мном су нова искуства, нова школа и нова пријатељства. Знам да ћу са собом понети тренутке који су ме обликовали, осмехе који су ме грејали и лекције које су ме училе више од онога што пише у књигама. На крају, кад мало боље размислим и те оцене око којих смо се бринули, заправо их се нећемо ни сећати јер школа се не памти по њима. Жао ми је што морам да ставим тачку на овај део свог одрастања, али сада је време да се отиснем у нешто ново.

Свему у животу дође крај па тако и освној школи. Спремна сам за први испит зрелости. Спремна сам да кренем даље са срцем пуним дивних успомена и погледом у лепу и сјајну будућност.

Доротеја Дефранчески, 9А

4 годишња доба, 4 групе, сарадња, заједнички пројекат

4 годишња доба, 4 групе, сарадња, заједнички пројекат

И шта ћемо сад?

Стигао је и крај седмог распреда. Још само једна година, па крај основне школе. Основа школа је била нешто сигурно, нешто где је све ишло лако, спонтано, неоптерећујуће. Никад нисам морала да размишљам о времену после, увек је деловало далеко, али ево ме, годину дана го краја. И шта ћемо сад? Време је прошло тако брзо. Крај се прикрао као сунце ноћи. Знала сам да ће доћи, али тек кад небо постане светлије дочекујући сунце, сгватиш колико је та ноћ била кратка. И шта ћемо сад? Све одлуке ће утицати на моју будућност. Која средња школа? И шта ја то желим да будем касније, треба одабрати средњу школу у скалду са тим. Али, шта желим да будем? Више нећу имати сигурност основне школе. Ако одаберем гимназију, шта после? Сви кажу да има светла на крају тунела, али нико не спомиње да док путујеш до краја ништа не видиш, мрак је. Као да се шетам по планини, могу да нађем што дужи пут, али на крају ћу доћи до литице. Гледају у будућност, али пуно је магле. Не знам шта ме чека. Ја могу нешто да одаберем, али питање је да ли то стварно желим, да ли ћу бити срећна? Увек ће ме чекати то „шта ћемо сад“. Можда сам сигурна за сада, али шта после? Колико год испланирала, увек ћу доћи до литице и питања шта да радим, а да и даље будем срећна. Барем имам још годину дана...

Ана Љубичић, 8Б

Код куће је, ипак, најбоље

Свуда пођи, али, кући увек дођи, драги мој пријатељу. Када си мали, све туђе ти је увек лепше и драже него твоје. Што више растеш, почињеш да мислиш како ти породица само досађује, али то није тако. То на крају схватиш, тек, када заправо одрастеш.

У животу има мно авантура, успеха, падова, свега лепог и ружног, доброг као и лошег. Када се заврши дан и прође све то, увек се на крају вратиш својој кући. Један дан ћеш имати пријатеља и мислићеш да ти је пречи од свега, па чак и од породице. Некада ће те исти тај пријатељ издати, заменити, заборавити. Опет после свега тога за тебе ће ту да буде твоја породица, а породица је дом, кућа. Када прођеш те фазе и што више будеш растао и размишљао, схватићеш да ти је код куће, ипак, најбоље. Само немој ово прекасно да схватиш, тек када се, нажалост, нешто лоше деси, када, не дај боже, останеш без члана своје породице. То онда не може бити прави дом ако неко фали. Размисли, опамети се, иди, уживај са својом породицом у својем дому. То не значи да не треба да испробаш нове ствари, нова искуства. Ради на себи, али немој никако, никада да запоставиш свој дом. Нека ти породица увек буде на првом месту, јер код куће је, ипак, најбоље.

Јелена Даутовски, 8Б

То лето памтићу

Живот некако схватамо здраво за готово и нисмо свесни шта све имамо, све док то не изгубимо. Томе ме је научило лето 2020. године.

Имала сам осам година и живела потпуно слободно, без икаквих брига. Сваки дан био ми је занимљив, имала сам велико друштво које сам незамисливо волела. Сваки дан играли бисмо се од јутра до мрака, као да нема сутра. Након тога, најчешће долазио би нам дека са којим сам обожавала да проводим време. Дани су пролазили, сваки лепши од претходног. Једног тмурног јутра, за које сам мислила да ће бити сасвим обично, сазнала сам да сам изгубила једну посебну особу у свом животу. Нисам знала како да реагујем. Ту врсту бола осећала сам први пут у животу. Тек након неколико минута схватила сам шта се догодило. Страшно ме је повредила чињеница да никад више у животу нећу видети свог деду, да никад више нећу моћи да га загрлим, а у том тренутку то је било све што сам желела. Осећала сам кривицу, питала сам се зашто се баш мени све ово дешава, зашто му нисам више пута рекла колико га волим. Сећам се свега, сваког осећања и сваке сузе као да је јуче било. Страшно ми недостаје и оставио је празнину коју нико не може да попуни.

Уз све лепе успомене тог лета, смрт мог деде је једино по чему ћу га памтити. Тада сам научила да будем захвална Богу за све што имам јер никада не знамо у којем тренутку можемо некога изгубити.

Јована Толимир, 8А

Као и увек најлепше је међу својима

Породица је ослонац, подршка, љубав и сигурност. Међу својима је најлепше. Они су наша топлина у тужним и тешким тренуцима, а наша срећа у оним лепим. Увек су уз нас и на њих можемо да се ослонимо кад год нам затреба. Та љубав је безусловна.

Било је то давно. Завршавао сам пети разред и остао ми је још само један тест из математике. Мислио сам да све знам и да не би требало да учим. Зашто бих учио ако сам научио. Ипак, то је била једна велика заблуда. Родитељи су ми говорили да учим, али ја сам их уверио како нема потребе за тим. Када је дошао тај тренутак, ушао сам уз учионицу пун самопоуздања и веома самоуверено узео тест који ми је наставник ставио на сто. Прва два задатка су била мачији кашаљ. Осмехнуо сам се самозадовољно. Урадио сам их за минут, али чим сам погледао све остале задатке схватио сам да сам у великом проблему. Моја самоувереност са почетка часа је опадала и ја сам све више схватао да ја то

заправо и не знам. После два дана сазнао сам да сам добио двојку. Задржавао сам сузе до куће. Ушавши у кућу, бризнуо сам у плач. Кроз сузе сам мами и тати признао шта се десило. Очекивао сам да ће ме грдити, али се то није десило, напротив, покушавали су да ме утеше. У том тренутку спознао сам једну дивну истину. Међу својима је увек најлепше. Колико год се несигурни и рањиви осећали, породица је та која ће нас пригрлити, утешити и све ће одједном бити лакше и подношљивије. И зато је најлепше међу својима.

Константин Бишевац, 8А

Важно је умети да кажемо хвала

Хвала је једна од четири најважније речи које су ме родитељи од малена учили да увек кажем. Те четири речи су: хвала, изволи, молим и волим. Реч хвала није случајно у тој групи магичних речи. Захвалност је нешто што сви треба да носимо у себи. Када мени неко каже хвала, ја засијам од радости и та једна реч ми улепша дан.

Треба да будемо захвални и то на ситницама које нас окружују. Некако се све подразумева, а то уопште није тако. Већина деце подразумева нове патике сваког месеца, нови телефон свака три месеца, али не размишљају о томе колико то заправо није једноставно. Наши родитељи су напорно радили и трудили се да би нам приуштили све што имамо. Тад говоримо о материјалним стварима које и нису кључне за захвалност. Оно што је далеко битније јесу дела која ми чинимо другима и други нама, због којих се осећамо вредно и испуњено. Пре свега под тим мислим на породицу и пријатеље који ме подржавају и воле и којима сам бескрајно захвалан на томе. То је захвалност о којој ја желим да говорим, а не захвалност за нове патике или нови телефон. Захвалан сам на свему што други својим делима чине. На томе што ме одвезу на тренинг, када ми сестра да да играм игрицу, иако се њој игра, када ми Андрија и Никола донесу доручак у учионицу ако ми је хладно да изађем напоље, када ми деда донесе омиљену храну. Све су то можда ситнице на којима сам захвалан и за које ћу увек рећи хвала. Захвалан сам на здрављу, срећи, памети... Ух, кад боље размислим, па ја стотину пута дневно изговорим: „Хвала!“

Реч хвала је ствар културе и васпитања. Свако би требало да научи да ту реч уврсти у свој свакодневни речник и њоме се служи. Не можемо очекивати од других да буду захвални нама, ако и ми сами то не умемо. Тиме ћемо улепшати не само свој, него и дане свих оних којима захвалност упућујемо. У сваком случају сасвим сам сигуран да су захвални људи срећни људи.

Константин Џодан, 6А

Алексеј Бачевић 2А

Алиса Соболева 2А

Анастасија Сорокина 2А

Александар Вучић 2А

Ника Папић 2А

Грегор Филип Крчевинац 2А

Никола Ђенић 2А

Ника Папућ. 2А.

Драгослав Душан Галов 2А

Стефан Ракић 2А

Лев Бурангаев 2А

Aylin Khamidova Г1

Леони Хопл 2А

Aylin Khamidova Г1

Мира Тарасова 2А

Креће пролеће

„У пролеће сунце сија жарко“,
рече мали дечак Дарко.

Пролеће је лепо јер се тад буди лепо расцветана шума,
а сунце плови путем старог друма.

Пролеће нам буди успавано цвеће,
а оно после кити дрвеће.

На прозору птичица пева,
о пролећу она снева.

Ласта са југа долази,
хладно време пролази.

Деца се у башти играју
и пролећном цвећу се радују.

Миа Дедић, 3Б

Лев Мелников Г1

Леа Лазовић Г1

Мај

У мом крају,
У месецу мају
Природа се буди

А у парку су весели људи
Сунце сија по
Зеленим капутима дрвећа
Док на ливади немаш
Куд од цвећа.

Пролеће је једва
Дочекало мај,
С натписом на
Леђима - стигао си у
Наш крај.

Олга Бошњаковић, 4А

Машта

Наша машта може свашта.
Ствара, претвара и још
Много тога.
Наша машта уме свашта,
Да измишља и смишља
А понекад и замишља
Само она, наша машта.

Олга Бошњаковић, 4А

Пријатељство

Пријатељство је прави
дар који понекад
има и неки квар.

Сарађивања и удруживања никад
није доста, а са
пријатељима можеш и преко
најдужег моста.

Свађа и расправа
Нормално је
Али туча то је
Већ превише.

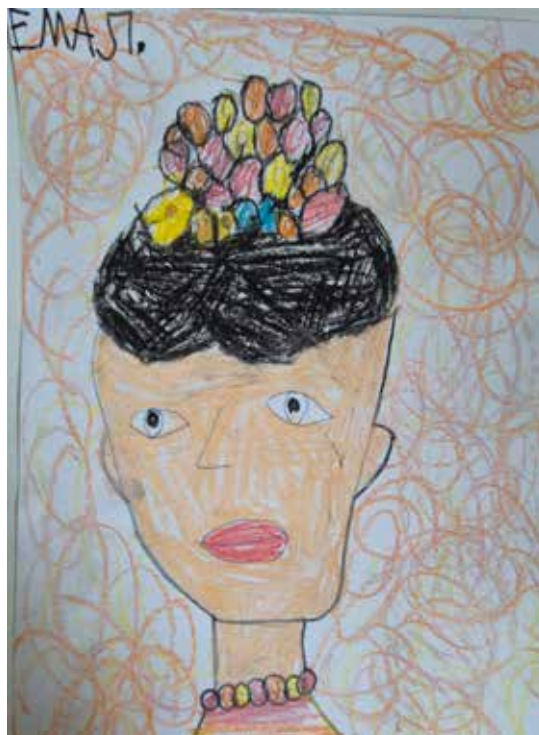
Олга Бошњаковић, 4А

Ана Стакић Г1

Вана Марић Г1

Ема Лукић Г1

Ема Грујић Г1

Ема Лукић Г1 79

Леа Лазовић Г1

Мој сусрет са Марком Краљевићем

Марко Краљевић је један од најпознатијих епских јунака. Ово је прича како сам га упознао.

Живео сам у кући недалеко од Цариграда. Моји родитељи су морали да Турцима плаћају веома висок порез. Једва смо га скупљали. Морао сам да помажем родитељима цео дан. Мајци сам помагао у пословима око куће, а оцу сам помагао у мушким пословима. Већину ноћи сам ишао у кревет гладан и жедан, јер некада нисмо имали новца за потрошштине. Једног дана, када сам помагао родитељима у пословима око куће, видео сам да јаничари долазе на коњима. Одмах сам упозорио родитеље и брзо смо спремили порез. Мој отац је изашао напоље да им уручи новац. Када им је дао новац, јаничари су одмах кренули да га броје. Када су избројали новац, рекли су да нема довољно. Мој отац је рекао да је то све што имамо. Јаничари су се наљутили и извадили сабље. Претили су да ће да нас убију ако им не дамо више новца. Мајка ми је рекла да ће она да их задржава, а да ја идем по помоћ. Брзо сам изашао из куће на задњи улаз. На срећу, јаничари ме нису приметили. Трчао сам и трчао док нисам видео кафану. Угледао сам Шарца верног коња Марка Краљевића. Одмах сам улетео у кафану и угледао њега - Марка Краљевића. Пришао сам му и све објаснио. Он је рекао да пођем са њим и да му покажем пут до моје куће. Када смо стигли, Марко је сишао са коња и запретио Турцима. Турци су му се смејали због његовог изгледа. Марко Краљевић се намрштио и замахнуо буздованом и тако убио свих шест јаничара. Вратио нам је новац и скинуо скупе детаље са униформи јаничара и дао нам њихово оружје да ако се овај догађај понови имамо чиме да се бранимо. Ми нисмо престали да му захваљујемо. Марко Краљевић је узјахао Шарца и отишао својим путем.

Тог дана сам закључио да великодушност и храброст не коштају ништа и да могу да усреће најтужније људе на свету.

Лука Павловић, 7Б

На великом одмору

Велики одмор је савремена гладијаторска игра — ако си преживео, већ си успешан. Имаш неке шансе да изађеш из учионице, и то гурајући се, трчећи и вичући. Када изађеш у ходник, све се то повећава три пута и множи се са сто. Сваки ђак има свој циљ и задатак — неки хоће да попију воде, неки да узму уџбенике, неки да попричају са другарима о будућем тесту из математике. Али многи, као што и ја, излете

из учионице одмах, а можда и пре звона, да се играју напољу. Док су јурка, одбојка и кошарка веома милосрдне, фудбал је буквално рат. Толико је пуно деце, да се терен више не види. Увек сам се плашио да добијем лопту у важним тренуцима, а камоли тада, када на мене трчи најмање пет ученика трећег разреда, и неће бити пажљиви, или бринути о твом здрављу. Није ни лакше бити на голу — не смеш да одбијеш лопту, једино што можеш да урадиш, јесте да ухватиш тај округли објекат. Тимови се формирају сваки пут изнова, али најчешће варијанте су: млађи против старијих, или јачи против слабијих, што је много неравноправно, али некако се договоримо. Утакмица се најчешће завршава победом најјачих или после сигурне победе, на пример 10:3, или после многих задњих напада, који никако не могу да постану гол. Јадни последњи напади. Ти напади се дешавају некада и после звона, али на крају се сви који су изашли, враћају у школу. Тај звук, вибрација звона ће увек остати у мом мозгу. Мислили сте да је то крај? Не, али се приближавамо. Жедни играчи, голмани, нападачи, стану испред балона са водом. У половини ситуација нема воде, а у другој недостају чаше. Осећања при улазу у учионицу добијају контраст. Одмор се завршио, пред тобом су само бесконачни часови. Са друге стране, лепо си провео време, не гледајући на повреде и ударе. И није само то, ускоро је ручак, после кога ћеш поново ризиковати свој живот у опасној игри фудбал. И, да, само касне на час они који су причали са другарицом у суседној празној учионици.

Јаков Биргер, 6Б

Тај осмех је био непроцењив

Кад сам била мала кој тата би отишао на дугачак пословни пут. Ишао је у разне земље углавном неке у Африци. Али био је тај један пут од скоро годину дана.

Био је то пут у неки Алжир. Одувек сам се питала: „Боже, шта је то Алжир?“ Можда је то нека специјална журка за тате или можда нека играоница, тржни центар! „После ми је тата пред одлазак рекао да је то земља на континенту Африке. Тата је отишао. Питала сам се хоће ли тата икад доћи? Тако сам га чекала и чекала, док ми мама није рекла да је њему сутра рођендан. Била сам узбуђена и одмах кренула да правим поклоне. Направила сам му доста неких поклона. Чекала сам га тако са тим поклоном сатима, данима, недељама, док нисам чула звоно на вратима динг-донг! Мислила сам да је то тата. Али када је мама отворила врата, то је само била „Wolt“ достава хране. Много сам се растужила.

Сатима сам седела код улазних врата. Док се није зачуло звоно на вратима: динг-донг! Надала сам се да је то тата. Кад оно комшија заборавио кључ од стана па тражи мојој мами јер зна да она има резервни. Ја се расплачем. Толико сам се растужила да ми се ништа није радило. Чула сам куцање на вратима: куц-куц! Мама је отворила врата и видела сам тату са кофером и ранцем. Потрчала сам ка њему и дала му поклон. Много сам била срећна што га видим. Када је тата отворио поклон насмејао се.

Тај осмех нећу никада заборавити. Био је непроцењив. Добила сам поклон који је био најлепши на свету. Осмех особе за коју сам највише везана.

Аурора Елена Крчевинац, 6Б

На великом одмору

Често је школа досадна ствар. Мораш да учиш много предмета, радиш домаће задатке и још много тога. Али људи су смислили нешто што се зове велики одмор и тај одмор је појединост која прави школу мало бољим местом.

Једном баш на таквом одмору смо играли фудбал. То радимо баш често. Можда се питате ко су то ми. „Ми“ смо дечаци који играју фудбал на одморима. Био је сасвим нормалан дан, први час смо имали тест из другог страног језика и морали смо да имамо енглески језик после тог одмор, али то је већ друга прича. Сад нам је најважније шта се десило на том великом одмору. Тим у којем сам ја био на голу је побеђивао три према један и све је било нормално док ја нисам одбранио јак шут и лопта је отишла ка кошаркашком терену. Баш у том тренутку на том терену је играо Андрија који има особину да сваки пут, кад до њега дође фудбалска лопта, испуца ту лопту у свемир. Наравно, да је по традицији морао то да уради и овај пут. А и имао је пуно среће зато што је видео лопту пре него што је слетела на терен. Кад је то видео, спремио се да шутне лопту најјаче што може. Кад је то урадио, лопта је одлетела преко оградe нашег школског дворишта и неким срећним случајем није погодила ауто у којем је седео човек. Лопта је отишла иза тог аута где је пролазио конобар из ресторана. Он је видео лопту и бацрио је назад. Али бацио је доста јако и нико од нас, који смо играли фудбал, није успео да ухвати лопту и опет је отишла код Андрије. Тај шут је био најјачи од свих његових шутева. Отишао је више од јелки и слетао је на стакло аута. Наравно да је разбио то стакло. Ваљда сте већ почели да бринете за оног човека

који је седео у ауту, али нема разлога за бригу. Тај човек је стајао поред аута.

Нико не зна шта се десило после тога. Ваљда су га одвели код директорке и позвали његове родитеље у школу. Нико нам није о томе причао.

Тимофеј Табакман, 6Б

Омиљени епски јунак

Кад сам мислио којег јунака да изаберем, мени је на памет пао краљ Вукашин. Онда сам помислио да би било досадно и писати и читати о само једном јунаку, па сам решио да напишем и о цару Душану.

Ја мислим да ови јунаци баш и нису били јунаци. Можда су били мало бољи у јунаштву у правом животу, али у песмама нису. Кажем тако зато што никад нису учествовали у биткама, никад нису ишли на двобој ... Све су за њих радили њихова браћа или неки други помоћници. То се не дешава само са овим владарима, него са свима. То се дешава и сада у целом свету. Вероватно један од разлога зашто се то дешава је да се не би владари повредили или тако нешто. Али најважније овде је зашто се не могу владари повредити, а остали људи могу или зашто су баш они владари, а не неко други. Мени је јасно да понекад владара бирају људи које живе у тој држави, али нажалост понекад не бирају. Није ми јасна друга ситуација. Али, да се вратимо на нашу двојицу владара. Ако нацртам њихов портрет у саставу, они ће изгледати потпуно различито. Колико сам ја разумео, цар Душан је снажан човек и јак цар. Кад кажем јак цар мислим на то како управља државом. Краљ Вукашин је исто добар краљ и у држави му је све у реду. Између њих има само две разлике. Крај Вукашин је мали и не толико снажан као човек. А друга разлика је да цаљ Душан је паметнији као човек, зато што он не напада цео град и не убије великог јунака због жене коју је после исто убио. Вероватно сте помислили да сам изабрао ове јунаке због тога да ми се свиђају, али то није тако. Ја сам их изабрао зато што ми се свиђају песме о њима и какви су били у правом животу. Читао сам књигу о српским владарима и тамо су били приказани као прави јунаци, али како сам ја већ написао, нису били такви.

Надам се да ће вам ова прича свидети и онима који нису читали нити чули за ове владаре и да ће их баш добро упознати овде.

Тимофеј Табакман, 6Б

На великом одмору

Колико сам имао великих одмора у животу. Јух! Не могу ни да се сетим. Највише сам имао овде, у Србији, али из неког мени непознатог разлога, постоје велики одмори и у Русији. Ипак, у Русији због хладне јесени и мало топлијег пролећа, нисмо могли да изађемо напоље и да се играмо. Овде, имам прилику, па скоро сваки дан на великом одмору излазим напоље и играм фудбал.

Свака друга утакмица наша постане Реал – Барселона. О томе ћемо попричати после, зато што одмор није само о фудбалу. Неку децу уопште не интересује одмор као време кад можемо да изађемо напоље. За те јадне људе једино шта могу да урадим јесте да их тужно погледам. Иначе, постоје и људи које не занима фудбал, али они пронађу друге занимљиве ствари, играју јурке или одбојку. Ипак, за нас је најважнији на одмору фудбал.

Кад играмо на физичком, често су нам занимљивије утакмице него на одморима. Имамо више времена и играмо само ми и ба. Једном смо губили 4 према 1, али смо успели да то претворимо у 4:6 до краја часа. То су детаљи, зато што причамо о фудбалу на одморима, где се понекад дешавају још боље победе (и пораз).

Када смо били у четвртој разреда, имали смо терен са бољим главима и травом. Јесте да је био бољи него овај терен који имамо сад, али ништа неће да спречи нашу пламену љубав ка фудбалу. И ако то поредимо са оним шта смо имали у Русији, сваки дечак би играо чак и на снегу.

Мало о снегу, једног дана је он пао на школу. На одмору су сва деца истрчала напоље и почела да се грудвају и бацају снег на капе и шта већ друго деца да раде са таквом срећом. Нажалост, наставници су то прекинули и ми, са снегом у капама, јакнама и џеповима, морали да радимо нешто цивилизовано. На фудбалу нам је забавно, али најзабавније утакмице су оне које су толико добре да би их опет одиграо, чак и ако си изгубио. Има и драме, и среће, и свега у нашим играма, и за мене је то нешто шта прави школски живот много бољим.

Петја Берковски, 6Б

Моја бака, мој херој

Моја бака се зове Снежана и она је учинила много тога за мене и моју породицу. Увек се труди да испуни све моје жеље. Она је мој најбољи пријатељ и са њом могу да подијелим све своје тајне. Иако је стара, моја бака изгледа младолико. Њене очи су крупне и бадемасте. Увјек је имала дугу плаву косу, али због болести коју је победила, сада има кратку, таласасту, сиву косу и, ако мене питате, рећи ћу вам да јој још љепше стоји. Моја

бака је добра, брижна и мила и никад је нећете видјети тужну. Много воли да чита књиге и црта природу и људе, а највише да игра игрице. Често их играмо заједно, због чега се моја мајка љути. У тим ситуацијама бака увијек има решење и све претвара у смијех.

Она је посебна и јединствена, моја једина жеља је да проведемо још пуно лијепих и срећних тренутака. Она је моја бака и волим је највише на свијету.

Андреа Тишма, 4Б

Са баком је све лепше

Омиљена особа, која има највећи печат у мом животу, јесте моја бака.

Она има кратку црну косу и носи наочаре, а по њеном лицу се види да је старија. Радиле је у вртићу, па зна да ме научи неке ствари, али много се и играмо и највише волим када се играм са њом. Добра је, пријатна и забавна. Увек је имала велику жељу да ме научи нешто ново. Волим и када изађемо напоље да се играмо лоптом. Она воли сунце, па често шета поред Саве, а понекад и ја са њом. Баку често зовем да се играмо и гледамо неки филм.

Моја бака је за мене најбоља особа у мојој фамилији.

Филип Лучић, 4Б

My cat Archibald

There are five people in my family. No, four! The fifth is my cat, Archibald. He is my grandfather now. He didn't come into my life. I came into his life.

He has dark grey fur and medium-sized ears. His stomach is white, and his eyes are cat-green in color. After guesting to my grandfather, he is a little fat. He is loud, and he likes sleeping. He likes eating our plants, and after that, he throws up.

He is the best, and that's why I love him.

Вера Деркачева, 4Б

Љубав која има плаве очи

Прво што сам угледала, када сам дошла кући из породицишта, биле су једне плаве очи које су ме нежно гледале. То су биле очи моје сестре Магдалене.

Учила ме је да ходам, прве речи и многе друге ствари. Те тренутке никад нећу заборавити. Пред спавање ми је певала успаванке. Када смо путовале у Шведску, ја сам била тужна, а она ме је развеселила. Увек ми је била ветар у леђа. Има дугу браон косу и често прави нове фризури. Када ме загрли, пољуби ме у образ својим топлим уснама.

Увек ме топло гледа својим плавим очима. Када се у мене загледа, тачно знам шта жели, њена жеља су слаткиши и тада се упутим према шпајзу, нашем тајном бункеру, узмем слаткише и поделим са њом. У слободно време често воли да прави колаче, хекла и везе и дружи се са другарима и породицом.

Моја сестра је моје највеће благо. Имати сестру у животу значи да никад нећеш бити сам. Ја своју сестру памтим као најбитнију особу мог детињства.

Андреа Стевановић, 4Б

Бакин дом мирише на љубав

Постоји неко ко се увек игра са мном, најбоље кува и дозвољава шта ми родитељи не дају. То је моја бака.

Има зелене очи да ме боље види и црвену косу да јој кике плетем. Она увек носи мајице и панталоне, а преко тога своју кецељу и свакодневни прслук своје мајке. Кад се из баште врати, она ручак спреми, па салата, па грашак, па пире и мало меса, а са стране врућ хлеб и домаћи сок. Када ручак завршиш, чека те врућа пита са јабукама и чаша млека са стране. Кад је у питању игла и конач, она је експерт. Кад сам била мала, учила ме је да шијем и купила ми је малу шивећу машину да на њој вежбам. У слободно време, када немамо шта да радимо, она предложи да возимо бицикле и док се возимо пређемо преко мостића, па преко брдашцета и тако завршимо вожњу.

Важан члан моје породице јесте моја бака. Много је волим и знам да је увек ту за мене.

Андреа Стевановић, 4Б

Мали пас, велика радост

Имам две сестре и брата, али и једног малог слатког пса.

Мој пас се зове Гери, мали патуљаст шнауцер. Добили смо га за један мој рођендан, била сам много изненађена. Гери је много фин и не уједа, али зато је велика маза. Он је мали, али веома енергичан. Наша породица мисли да је мали слаткиш Гери савршен за нас. Геријева породица је слична као наша, има две сестрице и једног брата. Воли да се игра, једе, трчи и да усрећи све! Он је диван и баш га волим.

Емилија Милић, 4Б

Љубав у плавозеленим очима

Омиљена особа мог детињства је моја бака. Моја бака се зове Јасна, а презива Пашић. Има плавозеленкасте очи које ме увек мило гледају и светлобраон косу. Њено лице је увек насмејано и озарено када ме види. Обично ми купује бозу, коју много волим, и тада сам пресрећна. Воли да носи лепе, шарене мараме. Често се шетам са њом, а када није лепо време идемо код ње кући где читам или пишем.

Моја бака је јако фина и паметна особа и волим да проводим време са њом.

Јована Ђурић, 4Б

Нада – име које значи љубав

Особа са којом сам проводила највише времена у детињству је моја бака. Зове се Нада и добила је име по речи нада (надање, веровање). Живи у Чачку и има седамдесет и четири године.

Она је јако добра а фина особа. Када се игра са мном толико се уживи да се понаша као дете. На лицу су јој најупечатљивије очи, зеленкасто браон баш као и моје. Има кратку црвенкасту косу. Усне су јој розикасте и танке. Њено омиљено годишње доба је лето због тоглог времена и путовања. Радилa је као доктор и медицинска сестра, а сада је у пензији. Најзанимљивији у њеном стану је акваријум са рибицама и кад год дођем код ње мењамо воду и хранимо рибице.

Волела бих да живи у Београду како би се чешће виђала са њом.

Нађа Пендић, 4Б

Сан који је проговорио

Од мог рођења, једна особа је увек била ту, бринула за мене и једна другој смо подршка. То је моја сестра.

Она је плавуша, има лепу таласасту косу и сви кажу да личимо. Колико год кажу да је балет лак, није. Она се много труди и већ 12 година вежба балет шест пута недељно. Моја сестра се зове Адриана. Добила је име по јако чудесној причи. Моја бака је хтела да се она зове Елена, али када је моја мама једне вечери отишла да спава, у сну је моја сестра рекла: „Ја нисам никаква Елена! Ја сам Адриана.“ Како је то чула у сну, знала је да она баш треба да се зове Адриана. Тако се и десило.

Она је моја брижна сестра која је увек ту да помогне мени и другим члановима наше велике фамилије.

Анђелика Дедић, 4Б

Лане

Пун је маште,
истраживач мали,
разних ствари има
и лепа је то рима.

Шетало се лане шумом,
помириса цвет и рече:
„Јоој, што је сладак овај црвени цвет,
није ни чудо да се од њега прави сладак мед.
Ово небо, увек ведро, та плава боја
која ме подсећа на мирис мора...
Како да опишем?“

Лане још само да погледа у птице,
а када падне ноћ,
можда и у звезде.
Он их зове птице шаренице,
а воли и да гледа кртице,
које копају мале рупице.

Као што видите,
ова шума је пуна живих бића,
и нашег друга — малог ланета
и једног детлића.

Анђелика Дедић, 4Б

**На почетку нове теме, Како се
изражавамо (Приче), ученици одељења
3А, имали су занимљиву провокацију.
Посматрали су репродукције познатих
сликара и на основу виђеног,
осмишљавали своје приче.**

Salvador Dali

Једног летњег јутра, девојчица се пробудила на
обали мора. Отворила је очи и угледала предиван брод.
Одмах је пожелела да се попне на велики, дрвени
бродич. Лагано је одпливала до њега и попела се

мердевинама од канапа. Остала је у чуду! На броду
је било пууууно шарених лептирића. Скакала је од
среће, јурила лептире и од умора заспала.
Када се пробудила, била је далеко на пучини.
Лептири су је водили на пут око света.

Мила Јовановић, 3А

Лептири на броду

Био један леп, мали лептир који је живео около мора.
Као и обично, тог дана је полетео изнад мора.
Угледао је нешто необично! Видео је мали брод.
Одлетео је мало ближе и угледао друге лептире који
су дошли у његову земљу. И они су њега угледали.
Питали су га шта му треба, а он их је само поздравио.
Рекао је да је дошао да види брод и онда је угледао и
госте. Схватили су да су исти – лепи и шарени.
Мали лептир их љубазно поздравио и одлетео даље
изнад мора.

Полина Колцова, 3А

Мој свет

Било је лепо и сунчано јутро кад сам се пробудила.
У даљини су се чули таласи. Одмах сам скочила и
потрчала да видим шта се дешава напољу.
Испред мене се појавио велики брод лептирова. Без
размишљања сам ускочила у бродич. Лептири су ме
прихватили. Својим крилима су управљали бродом.
Пропутовала сам цео свет и уживала док сам гледала
велике таласе.
Уживала сам у свом малом свету, помало лудом, али
забавном

Дарја Нешковић, 3А

Edgar Dega

Рутина на балету

Био је леп пролећни дан. Било је време да пођем на
пробу балета.

Спаковала сам врећу у којој ми је био костим и пошла на час. Када сам стигла на балет, поздравила сам се са учитељицом балета. Почеле смо да играмо глије и изводимо још неке вежбице. Све балерине су носиле нежне, беле хаљинице са разнобојним тракама у коси и око струка. Све смо имале розе балетанке.

Тог дана сам уживала у покретима и једва чекала када ћемо имати представу у позоришту. Гледала сам у предиван парк кроз прозор наше сале за вежбање.

Луција Ускоковић, 3А

Маријина жеља

Девојчица Марија живи у Новом Саду. Има велику жељу, да научи да игра балет.

Једног дана је својој мами открила жељу. Мама је прихватила њену идеју. Обећала је да ће уписати у балетску школу. Марија је целе ноћи размишљала о балету и да ли ће мама успети да нађе школу балета у близини њихове зграде. Марија је замишљала како игра у позоришту, како лепо плеше у лаганим, нежним хаљинама и балетанкама. Мама је остварила Маријину жељу. Пронашла је школу балета и уписала своју малу девојчицу. Одмах отишле у најлепшу куповину...да Марија изабере хаљину и праве балетанке за балерине.

Марија је на балету упознала пуно нових другарица и лепу учитељицу Милу. Много јој се допало и сваког уторка и петка плесала је уз дивну музику.

Аглаја Гостева

Van Gog
Соба

Ово соба моје баке, из периода када је била мала. Овакве собе су у то време биле модерне. Сада, када дођем код баке, то је моја соба јер јер сам је од ње наследила. Соба ми је веома драга успомена и зато волим у њој да спавам. У бакино време, слике су биле потпуно другачије и зато ми се допадају. Моја бака их је насликала када је била мала. И кревет је јакó удобан и мекан за свако спавање и дремку. Заувек ћу уживати у бакиној соби и њеном мирису.

Магдалена Урошевић, 3А

У соби моје другарице

Омиљена соба моје другарице је у селу њене баке. Била сам у тој соби. Моја другарица је ту спавала и играла се када је била мања.

Сада, када је порасла, пожелела је да промени распоред у соби. Покушала је да помери велики, тешки, дрвени кревет своје баке, али није успела. Вероватно да не треба ни да помера, да не би кварила успомену.

Аника Костић, 3А

Džon Evert Mile
Слика као у прошлости

Једног летњег послеподнева, у пољу су била два сина и њихова мајка. Било је баш вруће.

Изгледало је као да браћа клече на коленима и траже нешто у трави. Мајка је поред њих била савијена и у руци је држала малу, суву стабљику травке. Ја сам тудá пролазио и питао их шта раде, да ли им треба помоћ. Они су ми објаснили да саде пшеницу која ће проклијати следећег пролећа како би имали хлеб током наредне зиме.

Ја сам продужио даље, а радни, вредни људи су остали да сеју пшеницу за хлеб који ћу и ја јести. Жао ми је што им нисам помогао.

Лука Вратоњић, 3А

Комшије

Још пре 100 година, живели људи у једном селу у Србији. Били су добре комшије. Били су то Милан, Мила и Милош. Заједно су садили пшеницу. Био је леп јесењи дан. Они увек и све радили заједно и увек ту били једни за друге.

Јаков Јевтић, 3А

Породица коју чине два брата и мама живе у селу. Једног дана су изашли из куће и пошли да скупљају биљке. Мама је скупљала биљке за чај, а браћа су у земљи правили рупе и стваљали зрна пшенице да порасте, па да имају хлеб. Иза њих, на дрвеним колима је стајао тата и сакупљао осушену траву. Сено ће јести животиње током зиме.

Ово је веома лепа јесења слика.

Емануел Цветковски, 3А

Саобраћај, Grade 6

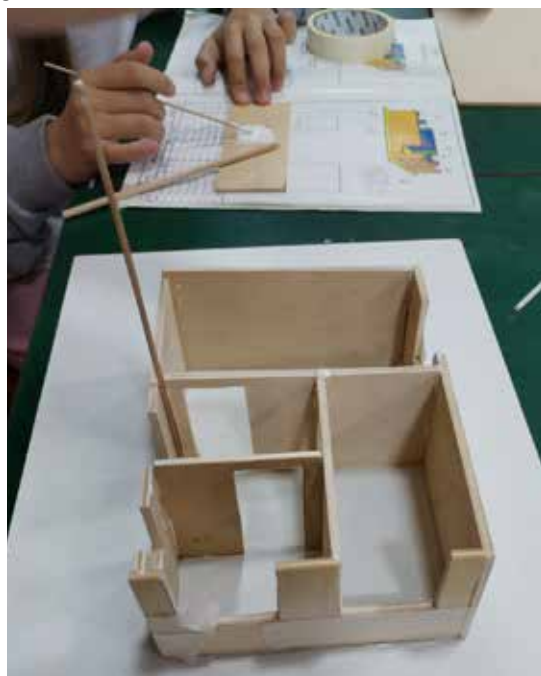

Саобраћај, Grade 6

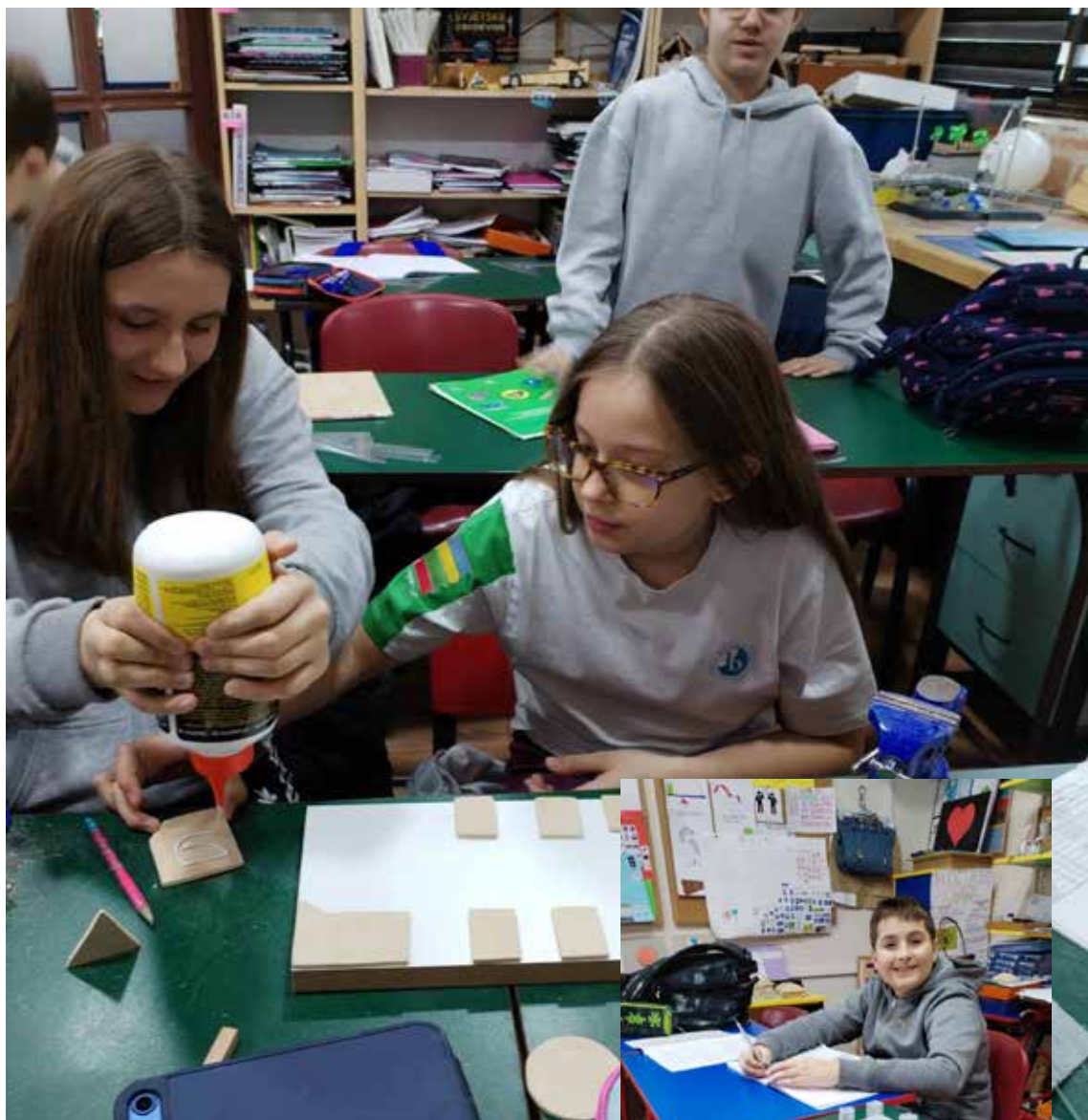
Унутрашње уређење, Grade 7

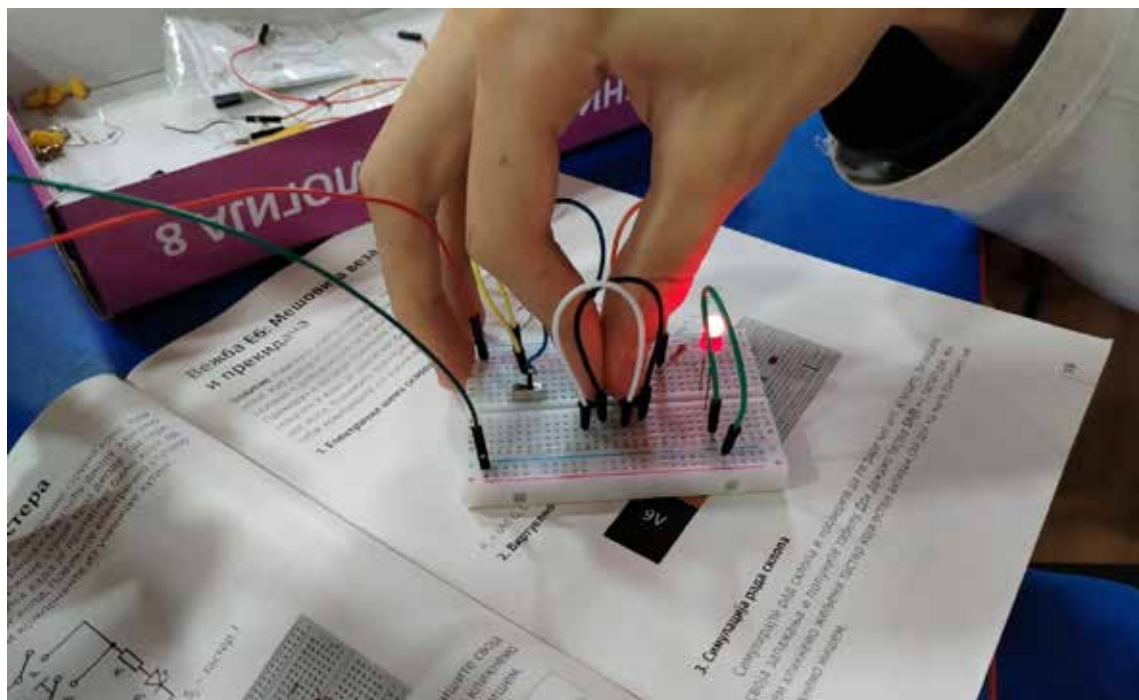
Унутрашње уређење, Grade 7

Унутрашње уређење, Grade 7

Струјна кола, Grade 9

Бисери предшколаца

Исечци из најлепшег дела посла школског психолога, из разговора са предшколцима током тестирања за полазак у школу.

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да се излуфтира кад неко испусти гас и да се гледа кроз прозор.

(Важно је заштитити се у случају пуштања гаса)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Да нам скупља воду.

(За неупућене, ради се о посебном сунђерастом ткиву, отпорном на киселину)

П: Зашто људи морају да иду на посао?

Д: Да би зарадили паре, а ако не би ишли, они би ишли у затвор, а деца у сиротиште.

(Крајње је време да одлазак на посао схватите веома озбиљно)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Ако то не урадиш, на пример, они те ставе у затвор.

П: Ауу, а што одмах у затвор?

Д: Ако не испуниш, значи лажеш, и више неће да причају са тобом...

(Од изузетне је важности да пазите шта обећавате ако не бисте завршили у затвору)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Да не би онда било „јој, јој по д*пету!

(Ако вам није било јасно у претходном примеру, мислим да је сада свима потпуно јасно КОЛИКО је важно одржати дато обећање)

П: Зашто људи морају да раде?

Д: Да шефови не би били љути на њих ако не оду на посао.

(Превенција је пола здравља)

П: Зашто је важно прати лице и руке?

Д: Ако идем у базен и базен је прљав, морамо да се окупамо и зато што имамо бактерије.

(Важно је и каква је вода. И за воду има вода)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да се неко не повреди и кад нема прозора, ако буде земљотрес, кућа ће бити нестабилна и неко ће се повредити.

(Препорука грађевинских инжењера: градите куће са прозорима, како бисте одржали стабилност у случају земљотреса)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Д: Ако немају таблице не могу да возе.

П: Како то мислиш?

Д: Па, може неко да ти украде, а ти не знаш који је твој.

(Не можеш да возиш ауто ако не знаш да ли је твој)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Увек када се моја сестра и тата, она чупа нокте и обећа да неће, али чупа кад је нико не види.

П: А зашто је важно да она одржи обећање?

Д: Ако не испунимо, испадне као да смо криви.

(Грицкајући осећај кривице)

П: Шта би радио када би видео да из комшијине куће излазе густе облаци дима, а ти знаш да он није код куће?

Д: Отишао бих до његове куће и угасио бих шпорет.

(Искључите шпорет, угасите пожар)

П: Зашто се за израду одела најчешће користи памук?

Д: Зато што људи највише воле павлаку.

(De gustibus non est disputandum)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да би нас пробудили и да знамо када је ноћ.

(Сасвим природно)

П: Зашто је боље давати новац Црвеном крсту, а не просјаку на улици?

Д: Кад даш Богу, ако се нешто деси да те спаси.

(Уговор морају поштовати обе стране)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Кад обећаш и онда то не урадиш, кад ти њега то замолиш, онда он неће теби да уради.

(Чист рачун, дуга љубав)

П: Зашто је боље давати новац Црвеном крсту, а не просјаку на улици?

Д: Он је најдобрји човек и он дели, ако је зао да му даш.

(Добар, бољи, најдобрји)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Ако не обећаш, неће ти се ништа остварити.

(Вечита дилема: шта је старије, кокошка или јаје?)

П: Од чега се праве ципеле?

Д: Не знам уопште те материјале.

(Зато се иде у школу, да научиш пуно нових ствари)

П: Шта славимо 1. маја?

Д: Рођендан!

(Одговор је тачан, сваки радник слави рођендан рада 1. маја)

П: Шта би урадила када би пронашла нечији изгубљени новчаник у продавници?

Д: Отишла бих кући и онда бих се обукла другачије и отишла да питам другаре: „Да ли знате коме је испео новчаник у продавници?” и другари помогну да га нађемо.

(За ову акцију кључан је стајлинг)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Ако не би имала прозоре, не би могао да улази ваздух и не би могли да гледају вани шта све има.

(Удах-поглед, удах-поглед...)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: То је боље него да лажеш, јер онда то није то.

(Само искрено)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да можеш да се играш, а да гледаш филмове.

(Приликом постављања ТВ-а у кући, битно је наћи праву позицију за мултитаскинг из дворишта)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Д: Да могу да виде аутомобиле да се не сударимо.

(Померити сензоре мало ниже.)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Да не би било после последица.

П: Какве могу бити последице?

Д: Да те неко критикује.

(Боље спречити, него лечити)

П: Шта би урадила ако би се твоја кућа упалила и почела да гори?

Д: Нешто му се случајно запалило.

П: А шта би ти урадио?

Д: Да се врати да му кажем.

(Како да му каже ако се не врати)

П: Зашто је боље давати новац Црвеном крсту, а не просјаку на улици?

Д: Он треба да ради за себе, а не само да узима паре од некога.

(Нисам разумела, ко треба да ради за себе, а не само да узима паре од другог)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да не падне дете кроз прозор.

(Security note: please close the windows to keep your child safe)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Да би било лепо, да се зна да смо испунили жељу.

(Сви смо ми помало "златне рибице").

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Може да му ти донесеш и он теби да донесе, ако он теби не донесе, немој ни ти да му даш.

(Као што чувена немачка пословица каже: Wie du mir, so ich dir)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Да уништи глад и да остави остатак.

(Конструктивна селекција корисних материја)

П: Зашто криминалце, лопове, убице стављамо у затворе?

Д: Ако би лопови, убице, они био све људе убили и нестао би цео свет и људи.

(Легенда каже: било једном једно катастрофизирање и оно је претило да уништи цео свет)

П: Шта треба да радиш ако се твоја кућа упали и почне да гори?

Д: Да идеш у дедину кућу.

(Важно је знати да решење увек постоји)

П: Шта значи полетети?

Д: Могу да полетим са ролерима.

П: Како то?

Д: Ако брзо возим, полетим!

(I believe I can fly! I believe I can touch the sky...)

П: Шта треба да радиш ако се твоја кућа упали и почне да гори?

Д: Мораш да зовеш оне који суше ватру.

(Јер, ако је ватра мокра, онда може бити незгодно)

П: Шта је глава?

Д: Половина нашег бића и у глави имамо мозга и мозгом можеш да размишљаш.

(Не каже се џабе: све је у глави)

П: Шта су степенице?

Д: Од пластике или метала или камена, можеш по њима да се спушташ, а да не паднеш јер имаш гелендер.

(Само да нису клизаве и стрме)

П: Шта је шума?

Д: Тамо је све зелено, дрвеће, може да ти да ваздух и оно једе кисеоник, а нама даје ваздух.

(Чињеница је да је основно својство живих бића да се хране)

П: Шта је сврака?

Д: Уђете у мрак и укључите светло на себе и онда видећете сврак или мрак.

(Јер, ако није мрак, мора да је сврак)

Припремила психолог Данијела Андрејић Мићовић

Бисери

„Кажите ми један предлог“, каже наставница Весна на лингвистичкој секцији Grade 6 док се утврђује разлика између две врсте речи - прилога и предлога. Миа, 6А каже: „Ја предлажем да идемо на скијање.“

Михајло, 9Б каже: „**Отпредио** сам телефон.“ (читај: предио)

Рајко, 8Б каже: „Ја сам Вама то већ прокоментарисао кад су **нечитаоци** одложили лектуру....“ (читај: они који нису прочитали лектуру на време)

Миа, 6А на лингвистичкој секцији каже: „То је само **изломак**?“ (читај: одломак)

„То је **вршачко** насиље“, примећује Рајко, 8Б (читај: вршњачко)

Рајко, 8Б коментарише: „Она **нагласује** то...“ (читај: наглашава)

Нина, 6Б каже: „Имам упалу **нога**.“ (читај: ногу)

Лазар, 7А каже: „Онда их је кнез Лазар **клетвирао**.“ (читај: клео)

„Да ли су у **средњим вековима**...“, започиње питање Душан, 8Б на часу музичког васпитања. (читај: средњем веку)

„Избио му је **зубове**“, каже Петар, 6Б. (читај: зубе)

МАТУРАНТИ XVII ГЕНЕРАЦИЈА

Они су годинама, неки чак девет, смехом, игром, радошћу, несташлуцима, досеткама, успесима, тријумфима испуњавали простор наше школе. Запамтимо их!

Одељење 9А

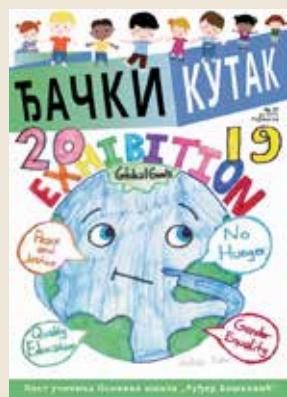
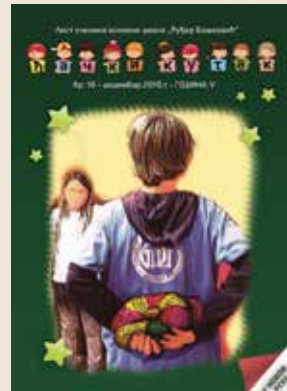
Марко
БаџановићДарија
ВелтБојан
ВангМила
БелићДоротеја
ДефранческиЛана
КонирНикола
КолетићДарија
МељниковаМарко
МилетићЈулијана
МилићХелена
МиловановићДиректорка школе
Јелена
ПознићПаоле
МилосављевићАналиа
Паладени-СтаиколуПаоле
ПетровићЛола
ПетровићТадија
ПоповићАндрија
РадуловићМарија
СибиновићФилип
СтанковићДејана
СтанојковићОдељењски старешина
Јелена ЂорђићМартин
ШарићЛена
Штрајх

Одељење 9Б

Андреа
БалтићРоберт Душан
БулокНиколина
ВладислављевићАндреј
ВујовићЕнилија
ДедићАлександар
ДинићСофија
ЂенићАлександра
ЂорђевићГала
ЖивковићНовак
ЈовановићДиректорка школе
Јелена
ПознићВања
КецманЖељко
КецмановићВиктор
КларБлажо
КризокалићВук
МарјановићОгњен
ПајићМихајло
ПајковићЛазар
СтојиљковићНикола
БенлићОдељењски старешина
Дејан
ПавловићМаја
Џирикић

20

година Основне школе
„Руђер Бошковић”

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.5(497.11)

Ћачки кутак : лист ученика Основне школе "Руђер Бошковић" / главни и одговорни уредник Весна Луковић . - 2006, бр. 1 (нов.) - . - Београд : Основна школа "Руђер Бошковић", 2006- (Београд : Службени гласник). - 25 cm

Доступно и на: <https://osboskovic.edu.rs/publikacije>
.- Полугодишње.
ISSN 2787-0510 = Ћачки кутак (Београд)
COBISS.SR-ID 37211145

20

година Основне школе
„Руђер Бошковић“